

ภาคผนวกที่ 20

ใบประกอบวิชาชีพ จป.

ที่ รง 0513/2566

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กรุงเทพมหานครพื้นที่ 3

สำนักงานเขตประเวศ ชั้น 6 ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9

แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพฯ 10250

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ 3 ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ แล้ว
จึงขอแจ้งเลขทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้
บริษัท วิศวกัทร (โครงการ Culture Thonglor) จำกัด

01334518

ที่	เลขทะเบียน จป.	ชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย	หมายเหตุ
	ระดับบริหาร (จป.บ)		
1	02-108-2566-000373	นายสมศักดิ์ ชะนะ	
	ระดับเทคนิค (จป.ท)		
1	03-108-2566-000022	นางสาวจิระดา สายใจ	

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมควร สกลเทวัญพิทักษ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ 3

ก่อนยื่นเอกสารการขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทุกครั้ง กรุณาตรวจสอบข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนต้องมีความเรียบร้อย ครบถ้วน ชัดเจน

ต้องระบุ ชื่อ - นามสกุล เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ของเจ้าหน้าที่ จป. ในแบบการแจ้งการขอขึ้นทะเบียน ทุกคน ทุกระดับ

2. หากมีเลขทะเบียน จป. ติดค้างอยู่ที่สถานประกอบกิจการเดิม โครงการเดิม ระดับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเดิม

จะไม่สามารถขึ้นทะเบียน จป. ได้ ต้องทำการยกเลิกให้เรียบร้อยก่อนขึ้นทะเบียน จป. ใหม่

3. การขอคัดข้อมูลประวัติการขึ้นทะเบียน จป. ทุกระดับในสถานประกอบกิจการ จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อ สรพ.3

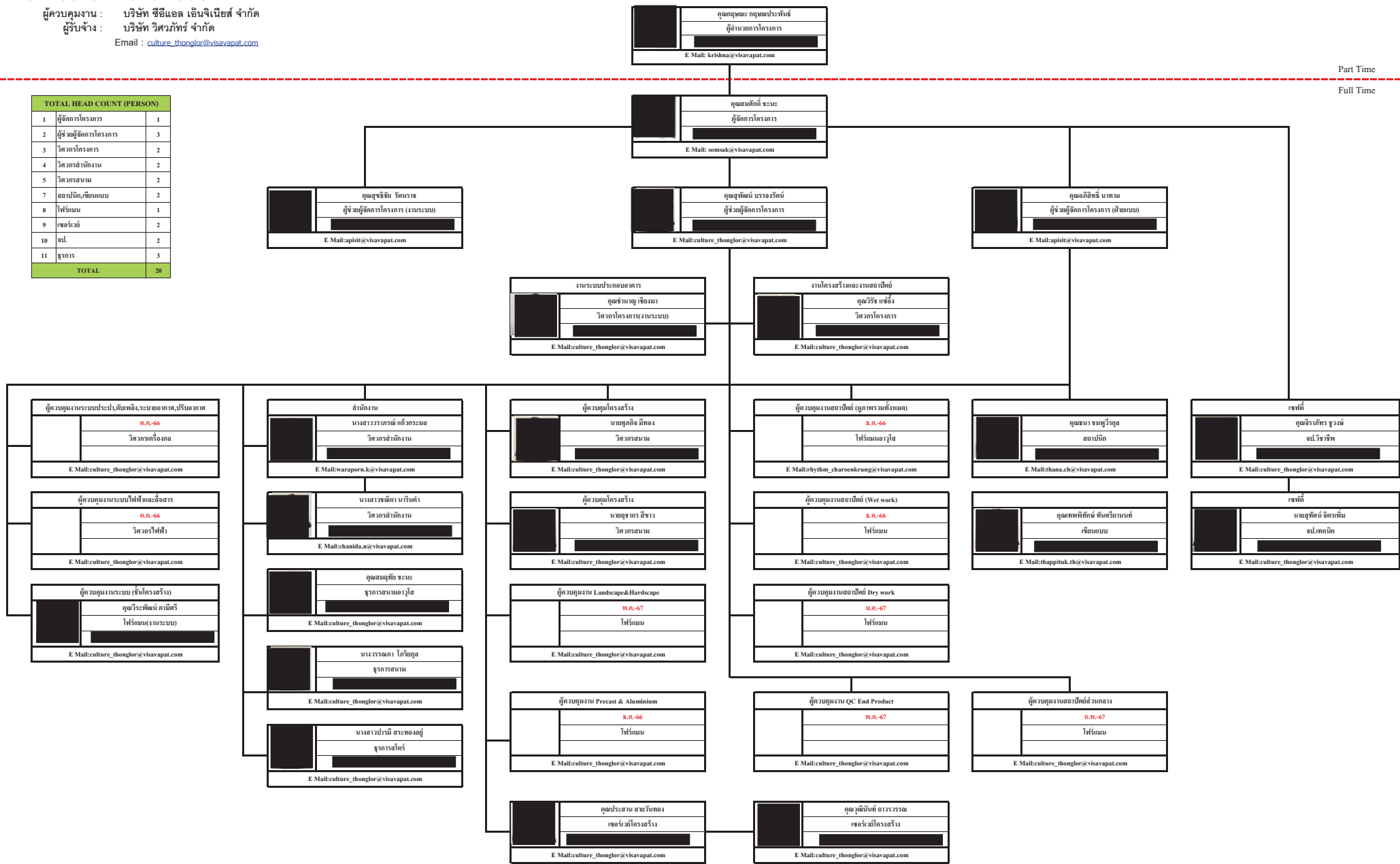
ภาคผนวกที่ 21

ผังบุคลากรประจำหน่วยงานก่อสร้าง

เจ้าของโครงการ : บริษัท เอทีซี-เจวี 23 จำกัด
 ผู้ควบคุมงาน : บริษัท ซีอีแอล เอ็นจิเนียร จำกัด
 ผู้รับจ้าง : บริษัท วิศวกัณฑ์ จำกัด
 Email : culture_thonglor@visavapat.com

TOTAL HEAD COUNT (PERSON)		
1	ผู้จัดการโครงการ	1
2	ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการ	3
3	วิศวกรโครงการ	2
4	วิศวกรสำนักงาน	2
5	วิศวกรระบบ	2
7	สถาปนิก/เขียนแบบ	2
8	โปรแกรมเมอร์	1
9	เชอร์วีย์	2
10	อป.	2
11	บุคลากร	3
TOTAL		20

หนังสือแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนอาคาร (แบบ ขพ.4)

ด่วนมาก

โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 39 ทวิ
อา.การประเภทควบคุมการใช้ ตามมาตรา ๓๒

ตามแบบ ยผ. ๑ เลขรับที่ ๔
ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖

แบบ ยผ. ๔

ใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ตรี

เลขที่ ๔/๒๕๖๖

ได้รับแจ้งจาก บริษัท เอดีซี-เจวี 23 จำกัด โดย นายณัฐพล นาคสุสุข

เจ้าของอาคารหรือตัวแทนเจ้าของอาคาร/ผู้ครอบครองอาคาร อยู่บ้านเลขที่ ๔๙/๑ หมู่ที่ ๑๔

ตรอก/ซอย หมู่บ้านวินด์มิลล์ ถนน บางนา-ตราด (กม. ๑๐.๕) ตำบล/แขวง บางพลีใหญ่

อำเภอ/เขต บางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ดังข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ทำการ

☒ ก่อสร้างอาคาร

☐ ดัดแปลงอาคาร

☐ รื้อถอนอาคาร

ที่บ้านเลขที่ - ตรอก/ซอย สุขุมวิท ๕๙ ถนน สุขุมวิท หมู่ที่ -

ตำบล/แขวง คลองตันเหนือ อำเภอ/เขต วัฒนา จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ในที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่/น.ส.๓ เลขที่/ส.ค.๑ เลขที่ -

เป็นที่ดินของ บริษัท เอดีซี-เจวี 23 จำกัด

ข้อ ๒ เป็นอาคาร

๒.๑ ชนิด ตึก ๓๖ ชั้น ชั้นใต้ดิน ๑ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็น อาคารชุดอยู่อาศัย
(๔๔๓ ห้อง) ชุดพาณิชย์ (ร้านค้า ๑ ห้อง) และจอดรถยนต์ มีพื้นที่รวมกัน ๒๖,๑๔๑.๐๐ ตารางเมตร
ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด และทางเข้าออกของรด จำนวน ๒๐๐ คัน มีพื้นที่ ๑,๑๒๓.๐๐ ตารางเมตร

๒.๒ ชนิด ป้ายโครงเหล็ก จำนวน ๑ ป้าย เพื่อใช้เป็น ป้ายชื่อสถานประกอบการ
มีพื้นที่รวมกัน ๓๖.๐๐ ตารางเมตร ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด และทางเข้าออกของรด จำนวน - คัน
มีพื้นที่ - ตารางเมตร

๒.๓ ชนิด รั้ว ค.ส.ล. จำนวน ๑ แห่ง เพื่อใช้ กันแนวเขตโครงการ
มีความยาว ๒๓๙.๐๐ เมตร ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด และทางเข้าออกของรด จำนวน - คัน
มีพื้นที่ - ตารางเมตร

๒.๔ ชนิด ท่อระบายน้ำ จำนวน ๑ แห่ง เพื่อใช้ ระบายน้ำโครงการ
มีความยาว ๑๓๒.๐๐ เมตร ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด และทางเข้าออกของรด จำนวน - คัน
มีพื้นที่ - ตารางเมตร

EIA = โครงการ คัลเจอร์ ทองหล่อ (Culture Thonglor)

ข้อ ๓ โดยมี

☒ นายธงชัย จินาสุ่น ว-สธ ๔๔๗	เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ
☒ นายสมชาย บวรวรกิจ ส-สธ ๒๑๕๐	เป็นสถาปนิกผู้ควบคุมงาน
☒ นายอิမ် รุ่งสัทธิธรรม วย. ๑๑๗๗	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณโครงสร้าง
☒ นายสมบัติ แซ่เจียม สย. ๙๑๗๙	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานโครงสร้าง
☒ นายธันวา ต้นเสถียร วก.๗๙๗	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศและระบบป้องกันเพลิงไหม้
☒ นายชัยวิทย์ เสมอภาค วก. ๑๐๗๐	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศและระบบป้องกันเพลิงไหม้
☒ นายชัชวาล จันทรดั่ง วส. ๘๙	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง
☒ นางสาวชมพูนุช บุญเลี้ยง สส. ๔๖๐	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง
☒ นายชัชวาล จันทรดั่ง วส. ๘๙	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบประปา
☒ นายชัยวิทย์ เสมอภาค วก. ๑๐๗๐	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบประปา
☒ นายธันวา ต้นเสถียร วก.๗๙๗	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบลิฟต์
☒ นายขจรพงษ์ สุทธิโสภาคอารมณ์ สก.๒๕๔๔	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบลิฟต์
☒ นายกอบชัย แยมศรวล วฟก. ๙๔๓	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบไฟฟ้า
☒ นายธีระ ฤทธิเนติกุล สฟก. ๕๒๒๒	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบไฟฟ้า
☒ นายดุสิต ประโมจันย์ วย. ๑๑๓๗	เป็นวิศวกรผู้รับรองการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณส่วนต่างๆ ของโครงสร้างอาคาร

ข้อ ๔ กำหนดแล้วเสร็จใน ๗๓๐ วัน โดยจะเริ่มต้นก่อสร้างอาคาร/ดัดแปลงอาคาร/รื้อถอนอาคาร วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ และจะแล้วเสร็จวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๘

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมในการตรวจแบบก่อสร้าง / ดัดแปลง

(๑) อาคาร จำนวนเงิน	๑๐๔,๕๖๔.๐๐ บาท
(๒) ท่อระบายน้ำ รั้ว เขื่อน กำแพงหรืออื่นๆ จำนวนเงิน	๓๗๑.๐๐ บาท
(๓) ทางวิ่งหรือที่จอดรถยนต์ภายนอกอาคาร จำนวนเงิน	๕๖๒.๐๐ บาท
(๔) ป้าย จำนวนเงิน	๑๔๔.๐๐ บาท
(๕) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งก่อสร้าง จำนวนเงิน	๒๐๐.๐๐ บาท
รวมทั้งสิ้น จำนวนเงิน	๑๐๕,๘๔๑.๐๐ บาท

ข้อ ๖ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ (๑๑) มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้ง ให้ถือว่าผู้แจ้งไม่ประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารตามใบรับแจ้ง อีกต่อไป และให้ใบรับแจ้งเป็นอันยกเลิก

ข้อ ๘ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือนับแต่วันที่เริ่ม การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร แล้วแต่กรณี หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพบเหตุไม่ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังคงมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารและหลักฐานตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไว้ไม่ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีหนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้งดำเนินการแก้ไขข้อมูล เอกสารและหลักฐานให้ถูกต้อง ครบถ้วน ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนด และมีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการ ตามมาตรา ๔๐ (๑) และหากอาคารได้ก่อสร้าง หรือดัดแปลง จนแล้วเสร็จตามที่ได้แจ้งไว้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๒) จนกว่าจะดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง

(๒) กรณีที่แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณ ของอาคารที่ผู้แจ้งได้ยื่นไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมี หนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้งแก้ไขแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณ ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๓) กรณีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารที่ได้แจ้งไว้ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีหนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้งดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารดังกล่าว ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และในระหว่างระยะเวลาที่ผู้แจ้งดำเนินการแก้ไขตามหนังสือแจ้งข้อบกพร่อง ให้ผู้แจ้งระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารในส่วนที่ไม่ถูกต้องนั้นจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง เว้นแต่เป็นการกระทำ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามข้อบกพร่องของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ในหนังสือแจ้งข้อบกพร่อง ให้ถือว่าผู้แจ้งไม่ประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ในวันอีกต่อไป และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งยกเลิกใบรับแจ้ง ที่ได้ออกไว้และมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) และมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี

(๔) ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้มีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ทราบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือนับแต่วันที่เริ่มการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนอาคาร แล้วแต่กรณี ให้ถือว่า การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารดังกล่าว ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแจ้งข้อทักท้วง ได้ตลอดเวลา

(๔.๑) กรณีเกี่ยวกับการรื้อถอนที่สาธารณะ

(๔.๒) กรณีเกี่ยวกับระยะ หรือระดับระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ ที่เป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้แจ้งได้ยื่นแจ้ง หรือ

(๔.๓) กรณีเกี่ยวกับข้อกำหนดในการห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน ใช้ หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้แจ้งได้ยื่นแจ้ง

ข้อ ๙ ผู้แจ้งยังคงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตเกี่ยวกับอาคารนั้น ตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ข้อ ๑๐ ห้ามทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคาร หรือใช้อาคารให้ผิดไปจากที่ได้แจ้งไว้

ข้อ ๑๑ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขในการก่อสร้างตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๖) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๗ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และจะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน โดยผู้ได้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการฉีดพ่นละอองน้ำบนอาคารและบริเวณรอบสถานที่ก่อสร้างอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดปัญหาฝุ่นละอองในอากาศ

ข้อ ๑๒ ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้างอาคาร ผู้ดำเนินการต้องสำรวจรายละเอียด ตำแหน่ง ความลึก และขนาดของโครงสร้างใต้ดิน ฐานรากอาคารข้างเคียง หรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เช่น ท่อประปา สายเคเบิล เป็นต้น และวางมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการขุดดินในบริเวณที่ใกล้หรือชิดอาคาร ถนนหรือกำแพง ลึกจนอาจเป็นอันตรายแก่อาคาร ถนน หรือกำแพงนั้น ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีค้ำยัน เข็มพืด หรือฐานรากเสริมตามความจำเป็น เพื่อความปลอดภัยและต้องตรวจสอบแก้ไขค้ำยัน เข็มพืดและฐานรากดังกล่าวให้มีสภาพมั่นคงและปลอดภัยอยู่เสมอ

ข้อ ๑๔ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและแผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๐๙.๕/๑๘๗๘๔ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ข้อ ๑๕ หากการปฏิบัติตามเงื่อนไขมีผลทำให้แบบแปลนหรือรายละเอียดผิดไปจากที่ได้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ และเข้าข่ายเป็นการดัดแปลงอาคาร ผู้แจ้งยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องยื่นแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ให้ถูกต้องก่อน

ออกให้ ณ วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

(นายจิระเดช กรุณกุลกุล)

รองผู้อำนวยการสำนักงานโยธา

รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานโยธา

ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน

๑. ถ้าผู้แจ้งจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ระบุชื่อไว้ในใบแจ้ง หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ให้มีหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างผู้แจ้งกับผู้ควบคุมงานนั้น ในการบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานนี้ผู้แจ้งจะต้องระงับการดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารไว้ก่อนจนกว่าจะมีผู้ควบคุมงานคนใหม่และมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งมอบหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

๒. เมื่อผู้แจ้งก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารประเภทควบคุมการใช้ได้ทำการตามที่ได้แจ้งเสร็จแล้ว ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารนั้น และห้ามมิให้ใช้อาคารนั้น เพื่อกิจการดังที่ได้แจ้งไว้ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง เว้นแต่จะได้ใบรับรองการก่อสร้างหรือดัดแปลงจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ด่วนมาก
โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 39 ทวิ
อาคารประเภทควบคุมการใช้ ตามมาตรา ๓๒

ตามแบบ ยผ. ๑ เลขรับที่ ๔
ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖

แบบ ยผ. ๔

ใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๓๙ ตรี

เลขที่/๒๕๖๖

ได้รับแจ้งจาก บริษัท เอทีซี-เจวี 23 จำกัด โดย นายรัฐพล นาคสุสุข

เจ้าของอาคารหรือตัวแทนเจ้าของอาคาร/ผู้ครอบครองอาคาร อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ๑๔
ตรอก/ซอย หมู่บ้านวินด์มิลล์ ถนน บางนา-ตราด (กม. ๑๐.๕) ตำบล/แขวง บางพลีใหญ่
อำเภอ/เขต บางพลี จังหวัด สมุทรปราการ ดังข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ทำการ

- ☒ ก่อสร้างอาคาร
☐ ดัดแปลงอาคาร
☐ รื้อถอนอาคาร

ที่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย สุขุมวิท ๕๙ ถนน สุขุมวิท หมู่ที่
ตำบล/แขวง คลองตันเหนือ อำเภอ/เขต วัฒนา จังหวัด กรุงเทพมหานคร
ในที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่/น.ส.๓ เลขที่/ส.ค.๑ เลขที่
เป็นที่ดินของ บริษัท เอทีซี-เจวี 23 จำกัด

ข้อ ๒ เป็นอาคาร

๒.๑ ชนิด ตึก ๓๖ ชั้น ชั้นใต้ดิน ๑ ชั้น จำนวน ๑ หลัง เพื่อใช้เป็น อาคารชุดอยู่อาศัย
(๔๔๓ ห้อง) ชุดพาณิชย์ (ร้านค้า ๑ ห้อง) และจอดรถยนต์ มีพื้นที่รวมกัน ๒๖,๑๔๑.๐๐ ตารางเมตร
ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด์ และทางเข้าออกของรด์ จำนวน ๒๐๐ คัน มีพื้นที่ ๑,๑๒๓.๐๐ ตารางเมตร

๒.๒ ชนิด ป้ายโครงเหล็ก จำนวน ๑ ป้าย เพื่อใช้เป็น ป้ายชื่อสถานประกอบการ
มีพื้นที่รวมกัน ๓๖.๐๐ ตารางเมตร ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด์ และทางเข้าออกของรด์ จำนวน คัน
มีพื้นที่ ตารางเมตร

๒.๓ ชนิด รั้ว ค.ส.ล. จำนวน ๑ แห่ง เพื่อใช้ กันแนวเขตโครงการ
มีความยาว ๒๓๙.๐๐ เมตร ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด์ และทางเข้าออกของรด์ จำนวน คัน
มีพื้นที่ ตารางเมตร

๒.๔ ชนิด ท่อระบายน้ำ จำนวน ๑ แห่ง เพื่อใช้ ระบายน้ำโครงการ
มีความยาว ๑๓๒.๐๐ เมตร ที่จอดรถ ที่กั๊บลรด์ และทางเข้าออกของรด์ จำนวน คัน
มีพื้นที่ ตารางเมตร

EIA = โครงการ คัลเจอร์ ทองหล่อ (Culture Thonglor)

ผู้อำนวยการสำนักงาน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
ผู้อำนวยการส่วน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
หัวหน้ากลุ่มงาน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
หัวหน้าสำนักงาน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

ข้อ ๓ โดยมี

☒ นายธงชัย จินาสุ่น ว-สถ ๔๙๗	เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ
☒ นายสมชาย บวรวรกิจ ส-สถ ๒๑๕๐	เป็นสถาปนิกผู้ควบคุมงาน
☒ นายอิม รุ่งสัทธรรม วย. ๑๑๗๗	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณโครงสร้าง
☒ นายสมบัติ แซ่เจียม สย. ๙๑๗๙	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานโครงสร้าง
☒ นายธันวา ต้นเสถียร วก.๗๙๗	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศและระบบป้องกันเพลิงไหม้
☒ นายชัยวิทย์ เสมอภาค วก. ๑๐๗๐	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบปรับอากาศและระบบระบายอากาศและระบบป้องกันเพลิงไหม้
☒ นายชัชวาล จันทร์ดั่ง วส. ๘๙	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง
☒ นางสาวชมพูนุช บุญเลี้ยง สส. ๔๖๐	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง
☒ นายชัชวาล จันทร์ดั่ง วส. ๘๙	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบประปา
☒ นายชัยวิทย์ เสมอภาค วก. ๑๐๗๐	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบประปา
☒ นายธันวา ต้นเสถียร วก.๗๙๗	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบลิฟต์
☒ นายขจรพงษ์ สุทธิโสภณอารมณ์ สก.๒๕๔๔	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบลิฟต์
☒ นายกอบชัย แยมศรวล วฟก. ๙๔๓	เป็นวิศวกรผู้ออกแบบระบบไฟฟ้า
☒ นายธีระ ฤทธิเนติกุล สฟก. ๕๒๒๒	เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานระบบไฟฟ้า
☒ นายดุสิต ประโมจน์ย์ วย. ๑๑๓๗	เป็นวิศวกรผู้รับรองการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณส่วนต่างๆ ของโครงสร้างอาคาร

ข้อ ๔ กำหนดแล้วเสร็จใน ๗๓๐ วัน โดยจะเริ่มต้นก่อสร้างอาคาร/ดัดแปลงอาคาร/รื้อถอนอาคาร
วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ และจะแล้วเสร็จวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๘

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมในการตรวจแบบก่อสร้าง / ดัดแปลง

(๑) อาคาร จำนวนเงิน	๑๐๔,๕๖๔.๐๐ บาท
(๒) ท่อระบายน้ำ รั้ว เขื่อน กำแพงหรืออื่นๆ จำนวนเงิน	๓๗๑.๐๐ บาท
(๓) ทางวิ่งหรือที่จอดรถยนต์ภายนอกอาคาร จำนวนเงิน	๕๖๒.๐๐ บาท
(๔) ป้าย จำนวนเงิน	๑๔๔.๐๐ บาท
(๕) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งก่อสร้าง จำนวนเงิน	๒๐๐.๐๐ บาท
รวมทั้งสิ้น จำนวนเงิน	๑๐๕,๘๔๑.๐๐ บาท

นายช่างสำนักงาน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
ผู้อำนวยการส่วน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
หัวหน้ากลุ่มงาน วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
เจ้าหน้าที่ดำเนินการ วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

ข้อ ๖ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ (๑๑) มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้ง ให้ถือว่าผู้แจ้งไม่ประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารตามใบรับแจ้ง อีกต่อไป และให้ใบรับแจ้งเป็นอันยกเลิก

ข้อ ๘ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือนับแต่วันที่เริ่ม การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร แล้วแต่กรณี หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพบเหตุไม่ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังคงมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารและหลักฐานตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไว้ไม่ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีหนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้งดำเนินการแก้ไขข้อมูล เอกสารและหลักฐานให้ถูกต้อง ครบถ้วน ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนด และมีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการ ตามมาตรา ๔๐ (๑) และหากอาคารได้ก่อสร้าง หรือดัดแปลง จนแล้วเสร็จตามที่ได้แจ้งไว้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๒) จนกว่าจะดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง

(๒) กรณีที่แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณ ของอาคารที่ผู้แจ้งได้ยื่นไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมี หนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้งแก้ไขแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณ ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๓) กรณีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารที่ได้แจ้งไว้ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีหนังสือแจ้งข้อบกพร่องให้ผู้แจ้งดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารดังกล่าว ให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และในระหว่างระยะเวลาที่ผู้แจ้งดำเนินการแก้ไขตามหนังสือแจ้งข้อบกพร่อง ให้ผู้แจ้งระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารในส่วนที่ไม่ถูกต้องนั้นจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง เว้นแต่เป็นการกระทำ เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามข้อบกพร่องของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีที่ผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ในหนังสือแจ้งข้อบกพร่อง ให้ถือว่าผู้แจ้งไม่ประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารตามที่ได้แจ้งไว้วันอีกต่อไป และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งยกเลิกใบรับแจ้ง ที่ได้ออกไว้และมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) และมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี

ผู้บัญชาการสำนักงาน... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
ผู้อำนวยการส่วน... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
หัวหน้ากลุ่มงาน... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
เจ้าหน้าที่ดำเนินการ... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

(๔) ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้มีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ทราบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือนับแต่วันที่เริ่มการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนอาคาร แล้วแต่กรณี ให้ถือว่า การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารดังกล่าว ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแจ้งข้อทักท้วง ได้ตลอดเวลา

(๔.๑) กรณีเกี่ยวกับการรื้อถอนที่สาธารณะ

(๔.๒) กรณีเกี่ยวกับระยะ หรือระดับระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ ที่เป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้แจ้งได้ยื่นแจ้ง หรือ

(๔.๓) กรณีเกี่ยวกับข้อกำหนดในการห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน ใช้ หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้แจ้งได้ยื่นแจ้ง

ข้อ ๙ ผู้แจ้งยังคงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตเกี่ยวกับอาคารนั้น ตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ข้อ ๑๐ ห้ามทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคาร หรือใช้อาคารให้ผิดไปจากที่ได้แจ้งไว้

ข้อ ๑๑ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขในการก่อสร้างตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๖) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๗ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และจะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน โดยผู้ได้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการฉีดพ่นละอองน้ำบนอาคารและบริเวณรอบสถานที่ก่อสร้างอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดปัญหาฝุ่นละอองในอากาศ

ข้อ ๑๒ ก่อนเริ่มลงมือก่อสร้างอาคาร ผู้ดำเนินการต้องสำรวจรายละเอียด ตำแหน่ง ความลึก และขนาดของโครงสร้างใต้ดิน ฐานรากอาคารข้างเคียง หรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เช่น ท่อประปา สายเคเบิล เป็นต้น และวางมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการขุดดินในบริเวณที่ใกล้หรือชิดอาคาร ถนนหรือกำแพง ลึกจนอาจเป็นอันตรายแก่อาคาร ถนน หรือกำแพงนั้น ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีค้ำยัน เข็มพืด หรือฐานรากเสริมตามความจำเป็น เพื่อความปลอดภัยและต้องตรวจสอบแก้ไขค้ำยัน เข็มพืดและฐานรากดังกล่าวให้มีสภาพมั่นคงและปลอดภัยอยู่เสมอ

ข้อ ๑๔ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและแผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๐๙.๕/๑๘๗๘๔ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ข้อ ๑๕ หากการปฏิบัติตามเงื่อนไขมีผลทำให้แบบแปลนหรือรายละเอียดผิดไปจากที่ได้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ และเข้าข่ายเป็นการดัดแปลงอาคาร ผู้แจ้งยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องยื่นแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ให้ถูกต้องก่อน

ออกให้ ณ วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

(นายจิระเดช กรณกฤตกุล)

รองผู้อำนวยการสำนักงานโยธา

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานโยธา

ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

นายการสำนักงาน

ผู้อำนวยการส่วน

หัวหน้ากลุ่มงาน

เจ้าหน้าที่ดำเนินการ

วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

คำเตือน

๑. ถ้าผู้จ้างจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ระบุชื่อไว้ในใบแจ้ง หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ให้มีหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างผู้จ้างกับผู้ควบคุมงานนั้น ในการบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานนี้ผู้จ้างจะต้องระงับการดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารไว้ก่อนจนกว่าจะมีผู้ควบคุมงานคนใหม่และมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งมอบหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

๒. เมื่อผู้แจ้งก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารประเภทควบคุมการใช้ได้ทำการตามที่ได้แจ้งเสร็จแล้ว ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบ การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารนั้น และห้ามมิให้ใช้อาคารนั้น เพื่อกิจการดังที่ได้แจ้งไว้ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง เว้นแต่จะได้ใบรับรองการก่อสร้างหรือดัดแปลงจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

1. นายการสำนักงาน... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
 2. ผู้อำนวยการส่วน... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
 3. หัวหน้ากลุ่มงาน... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
 4. เจ้าหน้าที่ดำเนินการ... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖
 5. ... วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๖๖

ภาคผนวกที่ 23

คู่มือความปลอดภัยในงานก่อสร้าง

VISAVAPAT CO.,LTD

บริษัท วิสวภัทร์ จำกัด

คู่มือ

ด้านความปลอดภัยในงานก่อสร้าง

(SAFETY MANUAL)

บทนำ

ในนามของบริษัท วิสวภัทร์ จำกัด และแผนกความปลอดภัยเราขอต้อนรับทุกท่านที่ได้เข้าร่วมงานในโครงการกับบริษัทฯ ในโอกาสนี้ ขอนำเสนอหนังสือคู่มือความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานให้แก่พนักงานทุกคน

หนังสือเล่มนี้มีการแนะนำถึงแนวทางทั่วไป เกี่ยวกับกฎระเบียบและวิธีการปฏิบัติงานหลักการทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพื่อความปลอดภัย สุขภาพอนามัยในการทำงานของท่าน ถึงแม้ว่ากฎระเบียบการปฏิบัติงานนี้จะไม่สามารถเขียนให้ครอบคลุมได้กับทุก ๆ สภาพการทำงาน แต่หากท่านยึดถือปฏิบัติตามกฎระเบียบทุกข้อในหนังสือเล่มนี้ ก็เท่ากับท่านได้ช่วยสนับสนุนมาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุในการทำงาน รวมทั้งจะช่วยให้มีดุลพินิจในการตัดสินใจให้รอบคอบขึ้น เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาความปลอดภัยซึ่งจำเป็นต้องแก้ไข คู่มือความปลอดภัยฉบับนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับว่าด้วยการทำงานซึ่งขอให้ทุกคนได้ตระหนักและเรียนรู้ทำความเข้าใจให้ท่องแท้ หากมีข้อสงสัยขอให้สอบถามผู้บังคับบัญชา หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย เรามีความมั่นใจว่า โครงการจะต้องสำเร็จลุล่วงได้ โดยปราศจากการบาดเจ็บ หรืออุบัติเหตุใด ๆ ที่ทำให้สูญเสียเวลาทำงาน คน และทรัพย์สิน รวมทั้งภาพลักษณ์ต่อองค์กร ดังนั้นเราจึงขอความร่วมมือจากท่าน ขอให้ทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงานให้ไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการทำงานให้ปลอดภัย และประสบความสำเร็จโดยปราศจากการสูญเสียชีวิต การได้รับบาดเจ็บ หรืออุบัติเหตุ

การดำเนินงานด้านความปลอดภัยจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานความร่วมมือร่วมใจ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพนักงานทุกท่านจะนำความรู้ จากคู่มือความปลอดภัยเล่มนี้ ไปใช้เป็นแนวทางและปฏิบัติตามอย่างจริงจังเพื่อช่วยกันสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นแก่ตนเอง เพื่อนร่วมงานและองค์กรสืบต่อไป

ขอให้ทุกท่านพึงตระหนักอยู่เสมอว่า ท่านคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อครอบครัว สังคมและต่อประเทศชาติ รวมทั้งองค์กรต่างๆจึงไม่มีความจำเป็นใด ๆ ทั้งสิ้น ที่ท่านจะต้องเสี่ยงกับงาน ที่อาจจะทำให้เกิดอันตรายและอันตรายที่เกิดขึ้นกับตัวท่านตลอดจนเพื่อนร่วมงาน

นโยบาย

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

บริษัท วิศวภัทร์ จำกัด ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่จะส่งผลกระทบต่อพนักงานทุกท่าน และบุคคลอื่นซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงาน จึงได้กำหนดนโยบาย เพื่อให้ทุกฝ่ายดำเนินการในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

1. บริษัทฯ ถือว่าความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน ทุกระดับ ที่จะต้องร่วมมือกันปฏิบัติให้เกิดความปลอดภัยที่ต่อตนเอง และผู้อื่น
2. บริษัทฯ จะสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมความปลอดภัยฯ ของทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
3. บริษัทฯ จะเสริมสร้างให้พนักงานทุกระดับ มีความรู้ และจิตสำนึกด้านความปลอดภัย
4. บริษัทฯ จะสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม อาชีวอนามัย และวิถีปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย รวมไปถึงการมีสุขภาพที่ดีและคุณภาพชีวิตที่ดีของพนักงานทุกคน
5. บริษัทฯ จะป้องกันอุบัติเหตุใดๆอันเกิดจากการทำงาน ที่มีต่อพนักงานหรือบุคคลอื่นและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มความสามารถ
6. ผู้บังคับบัญชาทุกคน ทุกระดับต้องมีหน้าที่ ควบคุม ดูแล รับผิดชอบ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงานของผู้บังคับบัญชา ที่กำหนดขึ้น โดยเคร่งครัด
7. บริษัทฯ จะมีการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานตามนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานจริงจังและมีประสิทธิภาพสูงสุด

กรรมการผู้จัดการ
บริษัท วิศวภัทร์ จำกัด

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. กฎระเบียบทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	5
2. ความปลอดภัยในการทำงานว่าด้วยเขตก่อสร้าง	7
3. การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	8
4. การประชุมเรื่องความปลอดภัยอาชีวอนามัยและการแต่งตั้งคณะกรรมการ ปลอดภัย	11
5. การอบรมความปลอดภัยก่อนเข้าทำงาน	13
6. การป้องกันและระงับอัคคีภัย	14
7. ความปลอดภัยในการใช้ถังดับเพลิง	16
8. ความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า	18
9. ความปลอดภัยในงานเชื่อม	19
10. ความปลอดภัยในงานตัดแก๊ส	20
11. ความปลอดภัยในงานเจียร์	21
12. ความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรกลหนัก	22
13. กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถขุด (Back hoe)	25
14. กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถปรับดิน	26
15. กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถแทรกเตอร์	27
16. กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถคิกหน้า ขุดหลัง	28
17. ความปลอดภัยในการขนย้ายสิ่งของด้วยรถยก (Forklift)	29
18. ความปลอดภัยในการขนย้ายสิ่งของด้วยปั้นจั่น (Crane)	31
19. ความปลอดภัยในการขนย้ายสิ่งของด้วยปั้นจั่นหอสูง (Tower crane)	33
20. การใช้สัญญาณมือสำหรับรถเครน	34
21. การใช้อุปกรณ์ในการยกอย่างถูกวิธี	41
22. ความปลอดภัยในการทำงานในสถานที่อับอากาศ	45
23. ความปลอดภัยเกี่ยวกับงานจุด, เจาะ	47
24. ความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูง	49
25. ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยลิฟท์ขนส่งวัสดุชั่วคราว	50
26. ความปลอดภัยในการใช้นั่งร้าน (Scaffolding)	51
27. ความปลอดภัยในการใช้บันไดชั่วคราว	54
28. ความปลอดภัยและการติดตั้งแผงป้องกันวัสดุตกหล่น	57
29. ความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายวัสดุ	65
30. การจัดเก็บพื้นที่การทำงานให้เป็นระเบียบ	68
31. ความปลอดภัยในสำนักงาน	70

32. เทคนิคและคู่มือการปฐมพยาบาล	71
33. ป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัย	99

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. ประกาศกฎระเบียบปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ประกาศเรื่อง การทำกิจกรรม Morning talk	101
ประกาศเรื่อง กฎระเบียบการใช้น้ำดับเพลิง	102
ประกาศเรื่อง ขั้นตอนการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	103

ภาคผนวก ข. กฎระเบียบข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

กฎระเบียบข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักร	105
กฎระเบียบปฏิบัติของ พนักงานขับทาวเวอร์เครน	106
กฎระเบียบปฏิบัติของ พนักงานขับรถเครนล้อยาง	107
กฎระเบียบปฏิบัติของ พนักงานขับขุด	108

กฎระเบียบทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

1. ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ และคำแนะนำต่างๆ อย่างเคร่งครัด อย่าลเลยโอกาสหรือละเว้น ถ้าไม่ทราบไม่เข้าใจให้ถามหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาได้
2. ผู้ปฏิบัติงานทุกคนเมื่อพบเห็นสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย หรือพบว่าเครื่องมือ เครื่องใช้ชำรุดอยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย ถ้าแก้ไขด้วยตัวเองได้ให้ดำเนินการแก้ไขทันทีและถ้าแก้ไขไม่ได้ให้รายงาน แก่ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว
3. รักษาความสะอาด เก็บ และจัดเก็บวัสดุต่างๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ
4. สังเกตและปฏิบัติตามป้ายเตือนอย่างเคร่งครัด
5. ห้ามบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณทำงานที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
6. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานก่อนหรือหลังเวลาการทำงานปกติ โดยที่ไม่ใช่เป็นการทำงานล่วงเวลา ผู้ปฏิบัติงานต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาข้างเคียงรับทราบ เพื่อพร้อมจะให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
7. ให้แต่งกายให้เรียบร้อยรัดกุมไม่ขาดรุ่งริ่งหรือมีส่วนยื่นห้อย ฯลฯ และห้ามใส่รองเท้าแตะเข้ามาในโรงงาน หรือ บริเวณที่ทำการก่อสร้างโดยเด็ดขาด และห้ามถอดเสื้อในขณะที่ปฏิบัติงานตามสภาพปกติ
8. ห้ามหยอกล้อกันเล่นขณะปฏิบัติงาน
9. ห้ามเสพของมีนเมา และห้ามเข้ามาในสถานที่ปฏิบัติงานในลักษณะมีนเมาโดยเด็ดขาด
10. ใช้เครื่องมือให้ถูกกับชนิดของงานและให้ใช้ด้วยความระมัดระวัง
11. ห้ามอยู่ในรัศมีที่จะเป็นอันตรายในบริเวณที่กำลังมีการยกของ หรือเคลื่อนย้ายวัสดุโดยเครน รถโฟล์คลิฟท์ หรือเครื่องจักรกลอื่นๆ
12. ห้ามใช้ ปรับ หรือซ่อมแซมเครื่องจักรกลต่างๆ ที่ตัวเองไม่มีหน้าที่หรือไม่ได้รับอนุญาต
13. ให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันต่างๆ และรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพดีเสมอ
14. ปฏิบัติตามกฎหมายของการป้องกันอัคคีภัยอย่างเคร่งครัด
15. วัสดุไวไฟ หรือ น้ำมันเชื้อเพลิงต้องเก็บในสถานที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น
16. ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ต่างๆ ทางไฟฟ้า ต้องให้ช่างไฟฟ้าหรือผู้ที่รู้วิธีเท่านั้นปฏิบัติหน้าที่นี้
17. ห้ามวางวัสดุหรือสิ่งของอื่นๆ กีดขวางดั่งน้ำดับเพลิง หรืออุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย
18. เมื่อได้รับบาดเจ็บไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงไรก็ตามจะต้องรายงานให้หัวหน้าทราบและรับการปฐมพยาบาล ทันที เพราะถ้าปล่อยไว้อาจเกิดอันตรายภายหลัง

19. ถ้าหัวหน้าเห็นว่าผู้ได้บังคับบัญชาไม่อยู่ในสภาพที่จะทำงานอย่างปลอดภัยได้ต้องสั่งให้หยุดพักทำงานทันที
20. ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎจรรยา โดยเคร่งครัดไม่ว่าจะเป็นในบริเวณทำงานหรือนอกบริเวณทำงาน
21. เมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานอยู่ในสภาพที่ทำงาน ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยของสถานที่ทำงานนั้นโดยเคร่งครัด และไม่ถือว่ากฎระเบียบดังกล่าวนั้นเสมือนระเบียบของบริษัทฯ ด้วย
22. การทำงานในที่ซับซ้อน/ลับตา ซึ่งอาจเกิดอันตรายได้ต้องอยู่ในสายตาของเพื่อนร่วมงานตลอดเวลา

ความปลอดภัยในการทำงานว่าด้วยเขตก่อสร้าง

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ต้องจัดการทำรั้วพร้อมปิดป้ายประกาศ “เขตก่อสร้าง บุคคลภายนอกห้ามเข้า” โดยบริเวณที่ทำการก่อสร้าง
2. บริเวณเขตอันตรายต้องจัดทำรั้ว พร้อมปิดป้ายประกาศ “อันตรายเขตก่อสร้าง” และมีสัญลักษณ์สีแดงให้เห็นชัดเจนในเวลากลางคืน
3. พื้นที่สูง พื้นที่ที่มีช่องเปิดต่างๆ ต้องทำแผ่นปิดและกันพร้อมทำราวกันตกที่มั่นคงแข็งแรง
4. ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตก่อสร้างและเขตอันตราย
5. ไม่อนุญาตให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าไปในเขตก่อสร้างนอกเวลางาน เว้นแต่ได้รับอนุญาต จากนายจ้าง
6. ห้ามผู้ปฏิบัติงานพักอาศัยในบริเวณเขตก่อสร้าง

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ในพื้นที่ก่อสร้าง มีความเสี่ยงสูงและมีอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน โดยตรง เพื่อเป็นการป้องกันและลดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในเขตพื้นที่ปฏิบัติงาน จึงควรกำหนดให้เป็นระเบียบการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไว้ดังนี้

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ให้คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงาน กำหนดพื้นที่ที่เป็นอันตรายเพื่อให้บังคับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
2. หมวกนิรภัยและแวนดานิรภัย ใช้ป้องกันศีรษะและดวงตา ต้องเป็นชนิดที่คณะกรรมการกลางความปลอดภัย อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ อนุมัติ หรือตามเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยแนะนำให้ใช้ และต้องสวมใส่อุปกรณ์เหล่านี้ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน ตามความเหมาะสมกับชนิดของงาน
3. หัวหน้างานต้องดูแลและควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่ PPE ตามความเหมาะสมของงานนั้นๆ
4. ช่างเชื่อมต้องสวมใส่ “หน้ากากเชื่อม” ตลอดเวลาในขณะที่ทำการเชื่อมชิ้นงาน
5. ต้องใช้อุปกรณ์ลดเสียง หรือที่อุดหู ขณะทำงานในสภาพที่มีเสียงรบกวนดังมากเกิน 85 เดซิเบล (เอ)
6. งานเจาะคอนกรีต, ตบแต่ง (เจียร), ตัด, การเคลื่อนย้ายสารเคมี, น้ำกรด ต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและ ดวงตาทุกครั้ง
7. เมื่อทำงานในที่ที่เป็นอันตรายจากสารพิษ, แก๊สพิษ หรือบริเวณที่มีอากาศไม่บริสุทธิ์ ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือเครื่องกรองอากาศ เครื่องดูดควัน หรือใช้พัดลมระบายอากาศ
8. ขณะปฏิบัติงานบนที่สูง มีความเสี่ยงต่อการพลัดตกต้องสวมเข็มขัดนิรภัย และเกี่ยวคล้องตลอดเวลา
9. ถุงมือ ต้องเลือกให้ถูกต้องเหมาะสมกับชนิดของงานนั้นๆ
10. ในเขตพื้นที่ปฏิบัติงานต้องสวมใส่รองเท้านิรภัยให้รัดกุมตลอดเวลาขณะทำงาน
11. ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ชำรุด

ข้อแนะนำ

1. แต่งกายให้เรียบร้อยและรัดกุมตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน
2. อุปกรณ์ป้องกันอย่างอื่นที่เห็นว่าสมควรต้องใช้ควรแจ้งหัวหน้างานทราบทันที
3. เมื่อรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยหรือรู้สึกถึงอันตรายที่จะเกิดกับส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย ให้แจ้งต่อหัวหน้า เพื่อหาทางแก้ไขหรือป้องกันก่อนการปฏิบัติงานต่อไป

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

ปัจจัยเสี่ยง	ปลั๊กอุดหูครอบหู	ผ้าปิดจมูก	หน้ากากกันสารเคมี	หน้ากากเชื่อม	กระบังหน้า	แวนดานิรภัย	อุปกรณ์กันตก	ถุงมือหนัง	ถุงมือกันสารเคมี	รองเท้านิรภัย	ถุงมือดำ
เสียงดัง	✓									✓	
ฝุ่นละออง		✓								✓	
ที่สูง							✓			✓	
งานเชื่อม				✓				✓		✓	
ตัด/เจียรนัย	✓				✓	✓		✓		✓	
สารเคมีอันตราย (ไม่เป็นอันตรายต่อ)					✓	✓			✓	✓	
ระบบทางเดิน											
สารเคมีอันตราย (เป็นอันตรายต่อ)			✓		✓	✓			✓	✓	
ระบบทางเดิน											
เครื่องมือทั่วไป										✓	✓
ลมมีแรงดัน						✓				✓	✓
น้ำมีแรงดัน					✓	✓			✓	✓	

ตารางนี้เป็นการแสดงการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลพื้นฐานสำหรับงานทั่วไป ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเรื่องการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลหรือปฏิบัติตามข้อแนะนำในข้อมูลความปลอดภัยการใช้สารเคมี (M.S.D.S)

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

หมวกนิรภัย

แว่นตานิรภัย

หน้ากากกรองสารเคมี

ครอบหูลดเสียง

ปลั๊กอุดหู

ถุงมือ

เสื้อสะท้อนแสง

เข็มขัดนิรภัยสายเดี่ยว

เข็มขัดนิรภัยแบบเต็มตัว

รองเท้าบู๊ท

รองเท้านิรภัย

การประชุมเรื่องความปลอดภัยอาชีวอนามัยและการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (คปอ.)

ตามที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 หมวด 2 ข้อ 23 กำหนดให้สถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ

จำนวนลูกจ้าง	ประธาน (นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร)	ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา	ผู้แทนลูกจ้าง	เลขานุการ	รวม
50-99	1	1	2	เทคนิคขั้นสูงหรือวิชาชีพ	5
100-499	1	2	3	วิชาชีพ	7
500 คนขึ้นไป	1	4	5	วิชาชีพ	11

โดยมีหน้าที่ดังนี้

- พิจารณานโยบายและแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งความปลอดภัยนอกงาน เพื่อป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน หรือความไม่ปลอดภัยในการทำงานเสนอต่อนายจ้าง
- รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานและหรือมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมาและบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานหรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบกิจการต่อนายจ้าง
- ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- พิจารณาข้อบังคับและคู่มือตามข้อ 3 รวมทั้งมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง

5. ดำรงการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการทำงาน และตรวจสอบสถิติการประสพอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการนั้น อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
6. พิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานรวมถึงโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัยของลูกจ้าง หัวหน้างาน ผู้บริหาร นายจ้างและบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้างต่อนายจ้าง
7. วางระบบการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยให้เป็นหน้าที่ของลูกจ้างทุกคนทุกระดับต้องปฏิบัติ
8. ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอนายจ้าง
9. รายงานผลปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบหนึ่งปีเพื่อเสนอนายจ้าง
10. ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ
11. ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. จัดประชุมระหว่างฝ่ายควบคุมงาน โครงการกับแผนกความปลอดภัยภายใน 15 วันหลังจากได้รับการแต่งตั้งประจำหน่วยงาน โดยมีวัตถุประสงค์ให้มีการพูดคุยชี้แจงหลักการเกี่ยวกับการควบคุมตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงานบทบาทหน้าที่ของบุคลากรแต่ละตำแหน่งในโครงการมาตรการการลงโทษและมาตรการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน
2. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยแจ้งกำหนดการประชุมและระเบียบวาระการประชุมให้กรรมการทราบอย่างน้อย 3 วันก่อนถึงวันประชุม และให้คณะกรรมการเข้าประชุมตามที่กำหนด
3. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเป็นผู้ทำหน้าที่บันทึกการประชุมและรายงานการประชุม

การอบรมความปลอดภัยก่อนเข้าทำงาน

วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้พนักงานทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัยก่อนเข้าทำงาน
- 1.2 เพื่อให้พนักงานทุกคนตระหนักในเรื่องอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้เสียทั้งชีวิต และทรัพย์สิน
- 1.3 เพื่อให้พนักงานทุกคน ได้ตระหนักถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายใน โครงการ

ขอบเขต

นโยบายความปลอดภัย กฎระเบียบและคู่มือการปฏิบัติงานใน โครงการต่างๆ

- 3.1 ความปลอดภัยเมื่อเข้าเขตก่อสร้าง
- 3.2 ความปลอดภัยในการทำงานว่าด้วยเขตก่อสร้าง
- 3.3 การจัดอบรมความปลอดภัยประจำสัปดาห์ (Morning talk)
- 3.4 การชี้แจงจุดรวมพล/แผนการอพยพฉุกเฉิน
- 3.5 สัญลักษณ์และป้ายเตือนความปลอดภัย
- 3.6 การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองอันตรายส่วนบุคคล (PPE)
- 3.7 ความปลอดภัยเกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้า
- 3.8 ความปลอดภัยในงานยก ช้าย สิ่งของ
- 3.9 งานชุด บ่อ หลุมลึก
- 3.10 การเจียร์ งานตัด
- 3.11 การทำงานที่ใช้ความร้อน (Hot Work)
- 3.12 การเคลื่อนย้ายวัสดุด้วยแรงคน
- 3.13 การทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร
- 3.14 การป้องกันและระงับอัคคีภัย
- 3.15 ความปลอดภัยในการใช้ถังดับเพลิง
- 3.16 ความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูง
- 3.17 เทคนิคและวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- 3.18 อุบัติเหตุและการรายงานอุบัติเหตุ

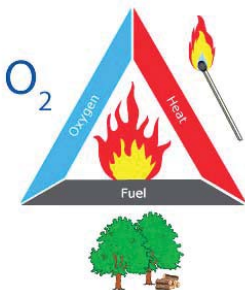
การป้องกันและระงับอัคคีภัย

ทฤษฎีของการเกิดไฟ

ในการเกิดสันดาปหรือเผาไหม้ (Combustion) คือการเกิดปฏิกิริยาทางเคมี ซึ่งเชื้อเพลิงได้รวมตัวกับออกซิเจนในอากาศแล้วเกิดการรวมตัวกับพลังงานความร้อน เมื่อมี 3 อย่างพร้อมๆ กัน การเกิดเผาไหม้ก็จะเกิดขึ้น ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งการเผาไหม้จะเกิดขึ้นไม่ได้

สามเหลี่ยมของไฟ (THE FIRE TRIANGLE)

จะเห็นได้ว่าไฟจะเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ เชื้อเพลิง (ในรูปแบบของไอระเหย) อากาศ (ออกซิเจน) และ ความร้อน (ถึงอุณหภูมิที่ติดไฟได้) และการที่จะดับไฟนั้นต้องเอาอย่างใดอย่างหนึ่งออกไป

ไฟแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

ประเภท ก. (CLASS A) คือ ไฟที่เกิดจากการลุกไหม้ของไม้ กระดาษ เศษผ้า เราสามารถดับไฟชนิดนี้ได้ด้วยน้ำ

ประเภท ข. (CLASS B) คือ ไฟที่เกิดจากการลุกไหม้ของน้ำมันเชื้อเพลิง ควรจะดับไฟชนิดนี้ด้วย โฟม, คาร์บอนไดออกไซด์, และน้ำยาเคมี

ประเภท ค. (CLASS C) คือ ไฟที่เกิดจากการที่ไฟฟ้าลัดวงจร ควรจะดับไฟชนิดนี้ด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ น้ำยาเคมี และผงเคมีแห้ง

ประเภท ง. (CLASS D) คือ ไฟที่เกิดจากการลุกไหม้ของแร่ธาตุเคมี เช่น โปแตสเซียม, อลูมิเนียม, สังกะสี, โซเดียม และลิเทียม ไฟที่เกิดการลุกไหม้ ของแร่ธาตุเหล่านี้เราสามารถดับได้ด้วยผงเคมีแห้ง

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณที่มีป้ายห้ามสูบ
2. เก็บขยะต่างๆ เช่น เศษผ้า, เศษกระดาษ หรือขยะอื่นๆ ที่ติดไฟได้ง่ายลงที่ที่จัดไว้ให้เรียบร้อย
3. ของเหลวหรือวัตถุไวไฟต่างๆ ต้องกำหนดสถานที่จัดเก็บและแยกชนิดของวัตถุไวไฟ ตามข้อกำหนดป้ายแนะนำ และต้องเก็บไว้ในสถานที่ไว้ให้เท่านั้น

4. ห้ามเทน้ำมันเชิงเพลิงหรือของเหลวไวไฟลงไปในท่อน้ำหรือท่อระบายสิ่งโสโครกอื่นๆ
5. ห้ามทำให้เกิดประกายไฟในบริเวณที่เก็บวัตถุไวไฟ
6. ก่อนใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าต้องตรวจสอบบริเวณรอยต่อ หรือข้อต่อต่างๆ ว่าแน่นหนาดีหรือไม่ ถ้าหลวมอาจจะเกิดประกาย ไฟหรือความร้อน ซึ่งอาจจะเกิดไฟไหม้ขึ้นได้ถ้ามีสารไวไฟตั้งอยู่ใกล้ๆ
7. ห้ามเพิ่มเติม คัดแปลงหรือรับกระแสไฟฟ้า นอกเหนือไปจากที่ติดตั้งไว้แล้ว
8. การทำงานที่มีประกายไฟ และความร้อนใกล้กับวัตถุที่อาจติดไฟได้ต้องจัดเตรียมเครื่องดับเพลิงตามจำนวนและ ชนิดที่เหมาะสมที่จะสามารถดับเพลิงได้ทันทั่วทั้งที่

ข้อแนะนำ

1. เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ให้ผู้ที่ประสบเหตุเข้าระงับหรือดับไฟโดยอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีอยู่ ถ้าไม่สามารถดับด้วยตนเองได้ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว
2. ห้ามใช้น้ำมันเบนซินล้าง หรือทำความสะอาดเครื่องมือเครื่องจักร หรือชิ้นส่วนต่างๆ ของเครื่องจักรกล การทำความสะอาดสิ่งเหล่านี้ควรใช้สารเคมี (SOLVENT) ที่ผลิตขึ้นเพื่อการนี้เฉพาะ
3. ก่อนเลิกงานในแต่ละวันให้ตัดสวิทช์ไฟสำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่ได้ใช้งานทุกจุด

ความปลอดภัยในการใช้ถังดับเพลิง

ประเภทของถังดับเพลิงที่ใช้ในหน่วยงาน

หน่วยงานต่างของบริษัท ส่วนใหญ่จะใช้ถังดับเพลิงอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

1. ชนิดผงเคมีแห้ง (Dry Chemical) ความสามารถในการดับเพลิง และอายุในการเก็บขึ้นอยู่กับชนิดของผงเคมี คือ
 - a. โซเดียมไบคาร์บอเนต (Sodium Bicarbonate) ใช้ดับไฟชนิด B และ C
 - b. โมโนแอมโมเนียมฟอสเฟต (Mono ammonium phosphate) ใช้ดับไฟชนิด A,B และ C
 - c. โพแทสเซียม ไบคาร์บอเนต (Potassium Bicarbonate) ใช้ดับไฟชนิด B และ C
 - d. โซเดียมคลอไรด์ (Sodium Chloride) ใช้ดับไฟชนิด D
2. ชนิดคาร์บอนไดออกไซด์(CO₂)ดับเพลิงประเภท B และ C อายุการใช้งาน สามารถเก็บได้นานมากกว่า 10 ปี

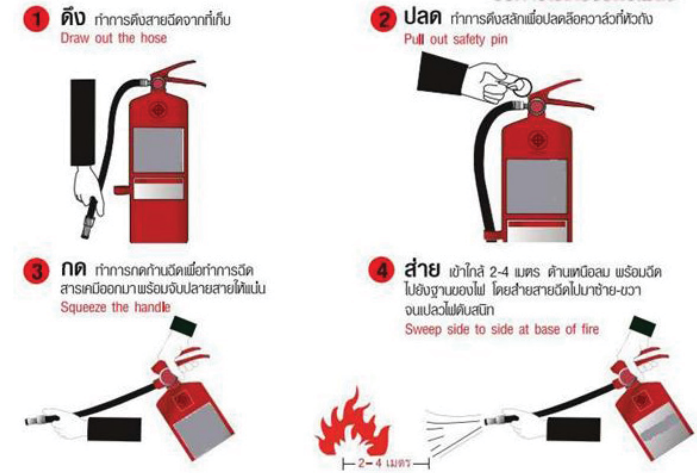

ถังดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง (Dry Chemical)

ถังดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง (Dry Chemical)

วิธีการใช้ถังดับเพลิง

วิธีตรวจสอบถังดับเพลิง

1. ตรวจสอบสภาพพื้นที่ติดตั้งถังดับเพลิง ต้องไม่กีดขวางบริเวณทางเข้าขณะที่น่าถังดับเพลิงไปใช้งาน
2. ต้องไม่มีวัสดุสิ่งของไปแขวนไว้กับถังดับเพลิง
3. ตรวจสอบสลักพร้อมซีลล็อกของถังดับเพลิง ครกคันปั๊มต้องอยู่ในสภาพเรียบร้อย
4. ตรวจสอบเกจวัดความดันหากเข็มของเกจวัดแรงดัน ตกลงทางซ้ายมือ แสดงว่า น้ำยาหรือแรงดันทั้งหมด เข็มของเกจวัดแรงดัน อยู่ตรงกลาง แสดงว่า แรงดันและน้ำยาอยู่ในสภาพปกติ เข็มของเกจวัดแรงดัน อยู่ในตำแหน่งด้านขวามือ แสดงว่า แรงดันสูงกว่าปกติ แต่ยังคงใช้งานได้ต้องหมั่นตรวจสอบเป็นประจำ
5. ตรวจสอบสภาพสายต้องไม่มีสภาพการแตกหัก ชำรุด หรือหลุด
6. ตรวจสอบสภาพถังต้องไม่มีรอยบุบหรือมีสนิมเหล็กเกาะบริเวณถังดับเพลิงมากเกินไป
7. ควรเข้าถังดับเพลิงทุกๆ 6 เดือน เพื่อให้ผงเคมีไหลเวียน ช่วยยืดอายุการใช้งานของถังดับเพลิง

ความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า

กฎที่ต้องปฏิบัติ

แผงไฟฟ้าใช้กับเครื่องตัด, คัด

1. แผงไฟฟ้าจะต้องต่อหลักดินอย่างถูกต้องและแน่นหนา
2. สายไฟฟ้าจะต้องเป็นฉนวน 2 ชั้น VCT , NYY และเหมาะสมกับเครื่องตัด, คัด
3. เครื่องตัด, คัด จะต้องต่อหลักดินอย่างถูกต้องและแน่นหนา
4. สวิตช์เปิด-ปิดเครื่องตัด, คัด จะต้องอยู่ในสภาพดีและปลอดภัย ไม่ชำรุด
5. เมื่อเลิกใช้งานจะต้องปิดสวิตช์ที่แผงไฟฟ้าทันที

แผงไฟฟ้าที่ใช้กับตู้เชื่อม

1. สายไฟฟ้าจะต้องเป็นสายฉนวน 2 ชั้น VCT, NYY และเหมาะสมกับตู้เชื่อม
2. สายไฟหลังตู้เชื่อมจะต้องเป็นสายฉนวน 2 ชั้น และต่ออย่างถูกต้องแน่นหนา
3. จุดต่อสายไฟจะต้องพันด้วยเทปพันสายไฟอย่างแน่นหนา
4. เครื่องเชื่อมทุกชนิดจะต้องต่อหลักดินอย่างถูกต้องและแน่นหนา
5. สวิตช์เปิด-ปิด เครื่องเชื่อมจะต้องไม่ชำรุด
6. จุดปรับแรงไฟ ลดไฟเชื่อมจะต้องไม่ชำรุด
7. สายไฟเชื่อมและสายดิน (Ground) หน้าที่เชื่อมจะต้องต่อด้วยหางปลา อย่างเหมาะสมและพันจุดต่อด้วยเทปพันสายไฟอย่างแน่นหนา
8. การใช้แผงไฟฟ้าและอุปกรณ์ประกอบ รวมถึงชนิด ประเภทของสายไฟฟ้าที่ใช้งานใน โครงการฯ ต้องให้เป็นไปตามข้อกำหนดข้อประกาศความปลอดภัยในการทำงานว่าด้วยเรื่อง ระเบียบข้อกำหนดการติดตั้งระบบไฟฟ้า สำหรับอุปกรณ์ เครื่องมือไฟฟ้า และแนวรั้วโลหะ ในงานก่อสร้าง

แผงไฟฟ้าใช้งานทั่วไป

1. แผงไฟฟ้าจะต้องต่อหลักดินอย่างถูกต้องและแน่นหนา
2. สายไฟฟ้าจะต้องเป็นสายฉนวน 2 ชั้น หรือเป็น THW-A ร้อยท่อ
3. ปลั๊กไฟทุกตัวจะต้องผ่านสวิตช์ตัด ไฟอัตโนมัติ (ELCB)
4. แผงไฟทุกแผงจะต้องมีการตรวจสอบทุกวัน โดย ช่างไฟฟ้า
5. เมื่อเลิกใช้งานจะต้องปิดสวิตช์ที่แผงจ่ายไฟฟ้าทันที

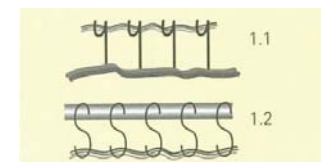
ความปลอดภัยในงานเชื่อม

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ก่อนเริ่มงานเชื่อมต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้เหมาะสมกับงาน เช่น ถุงมือหนัง หน้ากาก และกระจกใส ปกป้องแขนหนัง ผ้าปิดจมูก
2. ก่อนที่จะเชื่อมจะต้องแน่ใจว่าไม่มีวัสดุติดไฟอยู่ใกล้กับบริเวณที่จะทำการเชื่อม
3. งานเชื่อมภาชนะที่มีสารไวไฟอยู่ภายใน เช่น ถังน้ำมันจะต้องล้างทำความสะอาด เสียก่อน และก่อนเชื่อมจะต้องแน่ใจว่าไม่มีไอระเหยของสารไวไฟคลุ้งอยู่
4. งานเชื่อมวัสดุหรือภาชนะที่เป็นพิษต่อร่างกาย เช่น ตะกั่ว โลหะอาบสังกะสี จะต้องมีการคลุมคั่ว หรือสวมเครื่องกรองอากาศ หรือจัดให้มีที่ระบายอากาศที่เหมาะสม เพราะควันจากการเชื่อมมีอันตรายต่อสุขภาพ
5. เครื่องเชื่อมทุกชนิดต้องต่อหลักดิน อย่างถูกต้องและแน่นหนา
6. สายไฟเชื่อมต้องอยู่ในสภาพดี ข้อต่อต้องแน่นหนา และหุ้มฉนวนให้เรียบร้อย
7. สายเชื่อมจะต้องไม่แช่น้ำในขณะที่กำลังทำงานอยู่
8. ในกรณีที่เชื่อมในสถานที่เปียกชื้นต้องสวมรองเท้ายาง และหาวัสดุที่เป็นฉนวนไฟฟ้ารองพื้นตรงจุดที่ทำการเชื่อม
9. การทำงานเชื่อมในที่สูง ต้องสวมใส่เข็มขัดนิรภัยรัดเอวและเกี่ยวกับสิ่งที่มีน้ำหนักแข็งแรงตลอดเวลา
10. งานเชื่อมบนที่สูงต้องจัดให้มีตาข่ายดักไฟทุกครั้ง
11. ต้องเตรียมถังดับเพลิงประจำอยู่บริเวณที่ปฏิบัติงานตลอดระยะเวลาพร้อมใช้งาน
12. เมื่อเลิกงานต้องปิดสวิตช์ไฟฟ้าที่จ่ายไปยังตู้ทันที
13. อย่ามองแสงไฟเชื่อมด้วยสายตาเปล่าเด็ดขาด

ข้อแนะนำ

1. สายไฟเชื่อมและสายดิน(DROUND) ต้องไม่วางขวางทาง เพราะจะทำให้เกิดการสะดุดหรือหกล้มแก่บุคคลอื่นๆ ได้เมื่อเลิกใช้งานแล้วต้องม้วนเก็บให้เรียบร้อย

- 1.1 เดินสายไฟใช้สายรูปตัววาย (Y) ปักกับพื้น
- 1.2 เดินสายใช้ห่วงรูปตัวเอส (S) แวนกับ Pipe
- 1.3 เดินสายไฟใช้ราง/ร่องเพื่อจัดให้สายวางอยู่ในแนวเดียวกัน
2. บริเวณที่จะเชื่อมควรทำความสะอาดให้ดี
3. บริเวณที่ทำการเชื่อมควรมีสิ่งปิดกั้นเพื่อป้องกันแสงหรือสะเก็ดไฟกระเด็น ไปถูกบุคคลอื่น
4. ต้องแดงตัวให้รัดกุมเรียบร้อย
5. การต่อสายดินต้องต่อให้แน่น ข้อต่ออยู่ในสภาพดีและพยายามให้ใกล้ชิ้นงานเชื่อมมากที่สุด
6. การลากสายเชื่อมที่ด

ความปลอดภัยในงานตัดด้วยแก๊ส

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ก่อนเคลื่อนย้ายแก๊ส/ลม ต้องถอดหัวรับความดันออก และขณะเคลื่อนย้ายต้องปิดผาคอบหัวถังด้วยทุกครั้ง ห้าม แบก-กลิ้ง
2. เมื่อต้องวางสายลม สายแก๊ส ข้ามผ่านทางต้องแขวนสูงเหนือศีรษะ หรือต้องใช้ไม้วางกั้นทั้งสองข้างเพื่อกันคนหรือกันรถทับ
3. ตรวจสอบสายของถังลม/แก๊ส เสมอๆ และทุกครั้งก่อนนำออกใช้งาน สายต้องไม่รั่วแตก ข้อต่อต้องไม่หลวม และห้ามใช้สายที่มีรอยไหม้
4. ชุดตัดแก๊สต้องติดตั้งวาล์วกันไฟย้อนกลับ(CHECR VALVE) หรือ Flash Back
5. หัวตัดแก๊ส, หัวรับความดัน ถ้าเกิดบกพร่องต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาเพื่อรับการซ่อมแซมทันที
6. การต่อท่อแก๊ส/ลม ต้องใช้เข็มขัดรัดท่อ ให้ใช้ลวดผูก
7. ผู้ปฏิบัติงานจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความชำนาญในการชุดตัดแก๊สเป็นอย่างดี
8. ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างครบคลุม เช่น ถุงมือหนัง แว่นครอบกันแสง ผ้าปิดจมูกป้องกันควัน
9. ขณะปฏิบัติงานจะต้องมีวิศวกรไฟฟ้าเป็นฉากกั้นหรือรองรับมิให้สะเก็ดไฟกระเด็นหรือร่วงหล่น ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายและความเสียหายอื่นๆ ได้
10. ห้ามใช้มาตรการปรับความดันแก๊ส/ลม ที่ชำรุดเด็ดขาด
11. หัวรับความดันของแก๊ส/ลม ต้องอยู่ในสภาพที่ดีเจ้าหน้าที่คลังพัสดุควรหมั่นตรวจสอบมาตรวจวัดความดันของถังแก๊สอยู่เสมอ
12. ท่อลม-ท่อแก๊สต้องอยู่ในลักษณะตั้ง และต้องผูกโซ่หรือเชือกเพื่อกันล้มไว้ทุกครั้ง และไม่ควรวางไว้ใกล้สายไฟฟ้า ท่ออะเซทิลีน (Acetelene)

ข้อแนะนำ

1. ขณะตัดโลหะด้วยแก๊ส ควรใส่ถุงมือเพื่อป้องกันความร้อน และสะเก็ดไฟ ระวังไม่ให้สายแก๊ส/ลมพาดอยู่ใกล้กับสายไฟฟ้า
2. การใช้แก๊สตัดภาชนะที่ใส่วัตถุไวไฟ เช่น น้ำมัน จะต้องเปิดฝาหรือทำความสะอาดก่อนทำการตัดทุกครั้ง
3. ผู้ปฏิบัติงานควรจัดให้มีถังดับเพลิงติดตั้งไว้ และสะดวกต่อการนำมาใช้ในกรณีฉุกเฉิน

ความปลอดภัยในงานเจียร์

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ก่อนทำการเจียร์ทุกครั้งต้องสวมแว่นกันแดดป้องกันสะเก็ดที่เกิดจากการเจียร์ พร้อมถุงมือ และปลั๊กอุดหู
2. ตรวจสอบเครื่องมือเจียร์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยในขณะที่ทำงาน เช่น มีก้านบังใบ (GUARD) ไม่มีรอยฉลอกที่เปลือกสายไฟ หรือขัดขัดกับเครื่องมือ
3. ก่อนทำการเปลี่ยนใบหินเจียร์ทุกครั้งในกรณีที่ใช้เครื่องมือเจียร์ไฟฟ้าต้องดับสวิทช์เครื่องและดึงปลั๊กไฟออก
4. เวลาขกเครื่องมือเจียร์ให้จับที่ตัวเครื่อง อย่าหิ้วที่สายลมหรือสายไฟ โดยเด็ดขาด
5. เมื่อเลิกปฏิบัติงานหรือ ไม่อยู่บริเวณเจียร์จะต้องถอดปลั๊กเครื่องมือเจียร์ขึ้นงานออกจากแผงจ่ายไฟทันที
6. เมื่อจำเป็นต้องเปลี่ยน ใบหินเจียร์จะต้องใช้ประแจสำหรับเปลี่ยนใบหินเจียร์เท่านั้น
7. ในกรณีที่เปลี่ยนเครื่องมือทำให้ปลิวแล้วตัวเครื่องมือพร้อมทั้งปลดสายออกจากหัวจ่ายลมทุกครั้ง

ข้อแนะนำ

1. ต้องระวังไม่ให้ประกายไฟจากการเจียร์พุ่งเข้ากลุ่มคนที่กำลังทำงาน เมื่อจำเป็นต้องเจียร์ขึ้นงานในบริเวณที่มีผู้อื่นทำงานอยู่ใกล้ๆ ควรหาแผงกั้นสะเก็ดหินเจียร์เพื่อป้องกันไม่ให้กระเด็น ไปถูกผู้อื่นด้วย
2. ผู้ควบคุมงานต้องอบรมให้ความรู้การใช้เครื่องมือเจียร์อย่างปลอดภัยให้กับผู้ปฏิบัติงานใหม่ก่อนเริ่มงาน

ความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรกลหนัก

เครื่องจักรกลหนักในที่นี้หมายถึง รถขุด, รถตัก, รถบด, รถแทรกเตอร์, รถไถพรวน, รถคัมพ์ และรถเครนทุกชนิด

กฎที่ต้องปฏิบัติตามโดยทั่วไปในการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรกลหนัก

การปฏิบัติก่อนเริ่มงาน

1. ต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานที่มีเครื่องจักรกลหนักทุกครั้ง
 - แบ่งความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ผู้ให้สัญญาณ จัดเตรียมพื้นที่ จัดการจราจร จัดระเบียบการเข้า-ออกของเครื่องจักร/ยานพาหนะ ความสะอาดถนน/ทางสาธารณะ
2. ต้องตรวจสอบพื้นที่ทำงานให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเพียงพอในการปฏิบัติงานทุกครั้งโดยผู้ควบคุมงานที่เกี่ยวข้อง
3. ตรวจสอบสภาพเครื่องจักรกลหนักที่ใช้งานก่อนเริ่มงานทุกครั้ง ดังนี้
 - ก่อนเข้าในโครงการฯ โดยผู้รับผิดชอบ เช่น ผู้ดูแลเครื่องจักรหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ช่างยนต์ เป็นต้น
 - ก่อนใช้งาน ณ จุดงาน โดยพนักงานขับเครื่องจักร ผู้ควบคุมงาน ฯลฯ
 - ขณะปฏิบัติงาน โดยพนักงานขับเครื่องจักร ผู้ควบคุมงาน ฯลฯ (โดยดลสังเกตรูปแบบการทำงาน ของเครื่องจักร เช่น เครื่องยนต์ การขับเคลื่อน ฯลฯ)
 - ก่อนเลิกงาน โดยพนักงานขับเครื่องจักร
4. ต้องเตรียมอุปกรณ์การก่อสร้างที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โดยผู้ควบคุมงาน เช่น นักรังนก เหล็กกันพื้น ที่รับขา-แดง ฯลฯ ให้พร้อม/เพียงพอในการปฏิบัติงาน
5. ปิดกั้นพื้นที่การทำงานโดยรอบที่มีเครื่องจักรกลหนักทำงาน โดยใช้ธงขาว-แดง หรือแผงกันเหล็ก และจัดทำป้ายเตือน “เครื่องจักรกำลังทำงาน” รวมทั้งผู้เฝ้าระวัง ประจำตลอดเวลาที่เครื่องจักรทำงาน เพื่อป้องกันบุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่
6. ต้องมีการประชุมชี้แจงก่อนเริ่มงาน โดยผู้ควบคุมงานต้องแจ้งลักษณะงานที่จะทำ แผนงาน การปฏิบัติ เป้าหมายของงาน การป้องกันเพื่อความปลอดภัย หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน ให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจทุกคน และคอยกำกับตลอดเวลาปฏิบัติงาน

การปฏิบัติขณะปฏิบัติงานกับเครื่องจักรกลหนัก

1. ต้องมีผู้ให้สัญญาณมือที่ได้รับการแต่งตั้งผู้เดียว
2. กั้นอาณาเขตบริเวณที่เครื่องจักรจะต้องหมุน เหวี่ยง ในการทำงาน โดยให้มีความปลอดภัยเพียงพอ
3. ตรวจสอบการติดตั้งป้ายเตือน “อันตรายเครื่องจักรกลกำลังทำงาน”
4. จัดให้มีผู้เฝ้าระวัง/ผู้ให้สัญญาณประจำจุดที่ได้รับมอบหมายตลอดเวลา หากมีการกีดกันให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อหาบุคคลอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน
5. ต้องสังเกตการณ์ทำงานของเครื่องจักรตลอดเวลาหากพบสิ่งผิดปกติให้รีบแจ้งผู้ควบคุมงานทันที เพื่อตรวจสอบเบื้องต้น หรือแจ้งผู้ดูแลเครื่องจักรหน่วยงาน/ช่างยนต์ เพื่อตรวจสอบหรือแจ้งซ่อมต่อไป (อย่าพยายาม พยายาม ฝืน ใช้งาน ทำให้เกิดความเสียหายมากกว่าที่คิด และค่าใช้จ่ายจะสูง)
6. การขนย้าย/ยกย้ายสิ่งของ หรือวัสดุก่อสร้างต้องตรวจสอบการผูกมัดให้ถูกต้อง มั่นคงแข็งแรงก่อนการเคลื่อนย้ายทุกครั้ง แลหากเป็นดินให้คลุมผ้าใบทุกครั้งเมื่อวิ่งบนทางสาธารณะ
7. การเคลื่อนย้ายวัสดุในลักษณะห้อยหรือแขวนจากยานพาหนะ หรือเครื่องจักรที่ขับเคลื่อนได้ จะต้องมีการผูกมัดหรือผูกไว้เพื่อป้องกันการแกว่งหรือตกลงบนถนน ถ้ามีวัสดุตกจากยานจะต้องเก็บหรือเคลื่อนย้ายออกทันที เก็บ บวม และตะขอย ให้เรียบร้อยก่อนเคลื่อนย้ายรถเครน
8. พื้นที่การปฏิบัติงานที่ใกล้ทางสาธารณะที่มีการสัญจรของบุคคล/ยานพาหนะต้องปิดกั้น หรือแยกพื้นที่ให้ชัดเจน และหากมีการขนย้าย/ยกย้ายเข้าไปในทางสาธารณะในลักษณะเหนือทางให้ปิดกั้นการจราจร โดยเด็ดขาด ซึ่งควรขอการสนับสนุนกำลังจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง เพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนที่ใช้เส้นทาง
9. การปฏิบัติงานของเครื่องจักรที่มีอุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟฟ้าแรงสูง สายสัญญาณต่างๆ ให้พนักงานควบคุมเครื่องจักรปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ห้ามฝ่าฝืนโดยเด็ดขาด
10. ผู้เฝ้าระวังต้องผ่านการอบรมจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยก่อน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเฝ้าระวังขณะเครื่องจักรทำงาน จนเป็นที่เข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้

การปฏิบัติก่อนเลิกงาน

1. ตรวจสอบพื้นที่การปฏิบัติงานให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนเลิกงานทุกครั้ง
2. หากการปฏิบัติงานที่ปิดกั้นทางสาธารณะต้องคืนสภาพการจราจรให้ยานพาหนะสามารถใช้งานได้ปกติก่อนทุกครั้ง เมื่อเสร็จงาน
3. ปิดล้อมบริเวณ และทำความสะอาดพื้นที่การปฏิบัติงานทุกครั้งก่อนเลิกงาน

4. ตรวจสอบสภาพเครื่องจักรหลังใช้งานทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นในขณะทำงานทุกครั้ง ก่อนเลิกงาน
5. ภายหลังจากการใช้เครื่องจักรหนัก ต้องปลดระบบไฮโดรลิกของชิ้นส่วนที่ทำงานต่างๆ ให้อยู่ในลักษณะวางกับพื้นหรือวางพาดไว้บนฐานที่มีความแข็งแรงเพียงพอ
6. จอดเครื่องจักรในสถานที่จัดให้ ล้อระบบต่างๆ เรียบร้อย หากจอดในที่ลาดเอียงให้หมุนห้ามล้อทุกครั้ง และปิดล้อมบริเวณด้วยป้ายหรือเครื่องกั้นที่เห็นชัดเจน
7. หากจอดเครื่องจักรในพื้นที่ทำงานที่มีคนเดิน ต้องจัดหาแสงสว่างติดตั้งไว้ หรือจอดในสถานที่ที่มีผู้เฝ้าดูแลตลอดเวลา เช่น จัดพนักงานรักษาความปลอดภัย (รปภ.)

ข้อแนะนำ

1. ต้องตรวจสอบเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่ทำงานได้อย่างปลอดภัย เช่น ระบบไฮโดรลิก และระบบสายพาน
2. การขับเคลื่อนหรือเคลื่อนย้ายเครื่องจักรกลหนักต้องทำอย่างระมัดระวัง

ในกรณีที่เครื่องจักรหนักทำงานใกล้กับบ่อ, หลุม หรือพื้นที่ที่เป็นงานขุด เครื่องจักรหนักต้องตั้งห่างจากขอบบ่อ, หลุม ไม่น้อยกว่า 2 เมตร/หรือตามวิศวกรกำหนด ให้มีความปลอดภัยเพียงพอ โดยสภาพของดินขอบบ่อ

กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถขุด (BACK HOE)

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. งานขุดตัดต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้างานหรือ ผู้ที่รับผิดชอบก่อน และกำหนดรูปแบบและขอบเขตของการขุด
2. งานขุดตัด ต้องคำนึงถึงข้อปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดและดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎบัญญัติตามกฎหมายและกฎข้อบังคับที่เหมาะสม
3. ถ้ามีสายไฟใต้ดินให้ติดสะพานไฟหยุดจ่ายกระแสไฟฟ้าชั่วคราวและติดป้ายในกรณีหยุดจ่ายกระแสไฟฟ้าไม่ได้จะต้องมีช่างไฟฟ้าอยู่คอยให้คำแนะนำหรือหามาตรการป้องกันที่ดีและใช้เฉพาะเครื่องมือธรรมดา (Hand Tool)
4. ก่อนการปฏิบัติงานจะต้องสำรวจแผนผัง โดยช่างไฟฟ้าว่า มีสายไฟ หรือ สายโทรศัพท์อยู่ภายใต้บริเวณที่จะขุดหรือไม่ (ถ้ามีบอกรายละเอียด หรือ วาดแผนผังพอสังเขป)
5. ห้ามใช้บันจันหรือเครื่องจักรขุด ในบริเวณรัศมี 1 เมตร จากสายเคเบิลใต้ดิน
6. ถ้ามีท่อใต้ดิน ให้ทำเครื่องหมายตำแหน่งที่ตั้งให้เรียบร้อย
7. ถ้าขุดลึกเกิน 1.20 เมตร ต้องพิจารณาจัดให้มีบันไดหนีภัย และทำผนังกันดินพัง
8. บริเวณที่มีการปฏิบัติงานต้องมีที่กั้น และเครื่องหมายเตือนที่เห็นชัดเจนทั้งเวลากลางวันและ กลางคืน ในพื้นที่สาธารณะต้องจัดให้มีคนให้สัญญาณ
9. ตรวจสอบบริเวณที่จะทำการขุดว่ามีสารพิษ หรือสารติดไฟหรือไม่
10. ห้ามปีนป่ายเครื่องจักร ขณะปฏิบัติงานอยู่
11. ตรวจสอบสภาพเครื่องจักร เช่น ระบบเบรก สัญญาณเตือนอันตราย ฯลฯ ก่อนดำเนินการปฏิบัติงาน และตรวจสอบตามระยะเวลาของบริษัทผู้ผลิต
12. ถ้าพบว่าเครื่องจักรกลชำรุด เสียหาย ให้ดำเนินการซ่อมให้เรียบร้อยจึงจะนำกลับมาใช้งานได้
13. ห้ามดัดแปลงแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องจักรกล
14. รถขุดที่ไม่มีสัญญาณไฟถอยหลังต้องติดสัญญาณเสียง เพื่อเปิดเตือนก่อนที่จะมีการถอยรถ และมีการตรวจสอบเป็นประจำทุกวัน
15. ก่อนเลิกใช้งานเครื่องจักรจะต้องลดอุณหภูมิการทำงานลงบนพื้นให้เรียบร้อย และจัดคันโยก Safety Lock ให้อยู่ในตำแหน่ง Lock จากนั้นจึงดับเครื่องยนต์
16. ถ้าปฏิบัติงานในเวลากลางคืนควรจัดการเกี่ยวกับเรื่องของแสงสว่างให้เพียงพอ

กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถปรับดิน

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ก่อนปฏิบัติงาน ต้องได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบ หรือ หัวหน้างานในการทำงานนั้นๆ
2. จัดทำรั้วล้อมรอบบริเวณที่เครื่องจักรทำงาน และมีผู้ให้สัญญาณในที่สาธารณะ
3. ห้ามปีนป่ายและโดยสารเครื่องจักรกล ขณะที่มีการปฏิบัติงาน
4. ตรวจสอบเครื่องจักร เช่น ระดับน้ำมันหล่อลื่น ระบบเบรก ระบบไฮดรอลิก สัญญาณเตือนอันตราย สมรรถนะของเครื่องจักรกล ฯลฯ ก่อนดำเนินการปฏิบัติงานโดยผู้ควบคุมเครื่องจักร และตรวจสอบตามระยะเวลาของบริษัทผู้ผลิต/หรือระยะเวลาตามศูนย์เครื่องมือกลกำหนด
5. ห้ามนำเครื่องจักรที่ชำรุดเสียหายมาใช้งาน โดยเด็ดขาด ให้ดำเนินการซ่อมแซมให้เรียบร้อยจึงจะสามารถนำมาใช้งานได้
6. ถ้าปฏิบัติงานในเวลากลางคืนควรจัดการเกี่ยวกับเรื่องของแสงสว่างให้เพียงพอ
7. ดับเครื่องยนต์เมื่อเติมน้ำมัน ห้ามสูบบุหรี่หรือจุดประกายไฟ ในบริเวณที่ที่จัดเติมน้ำมันและที่เก็บน้ำมัน
8. ห้ามดัดแปลงแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องจักรกล
9. ผู้บังคับเครื่องจักรกล ควรจะอยู่ในสภาพที่พร้อมปฏิบัติงาน ไม่ควรมีอาการมึนเมา หรือง่วงนอน ฯลฯ

กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของรถแทรกเตอร์

ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ควบคุมรถแทรกเตอร์

1. ก่อนการปฏิบัติงาน ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือ หัวหน้างานในการทำงานนั้น
2. ตรวจสอบเครื่องจักรกล เช่น ระดับน้ำมันหล่อลื่น ระบบเบรก ระบบไฮดรอลิก สัญญาณเตือนอันตราย สมรรถนะเครื่องจักรกล ฯลฯ ก่อนการดำเนินการปฏิบัติงานและตรวจสอบตามระยะเวลาของบริษัทผู้ผลิต
3. ผู้บังคับเครื่องจักร ควรจะอยู่ในสภาพที่พร้อมปฏิบัติงาน ไม่ควรมีอาการมึนเมา หรือง่วงนอน ฯลฯ
4. ห้ามนำเครื่องจักรกลที่ชำรุดเสียหายมาใช้งาน โดยเด็ดขาด ให้ดำเนินการซ่อมแซมให้เรียบร้อยจึงจะสามารถนำมาใช้งานได้

ข้อปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1. จัดทำรั้วล้อมรอบบริเวณที่เครื่องจักรทำงาน
2. ห้ามปีนป่ายเครื่องจักรกล ขณะที่มีการปฏิบัติงานอยู่
3. ถ้าปฏิบัติงานในเวลากลางคืนควรจัดการเกี่ยวกับเรื่องของแสงสว่างให้เพียงพอ
4. ดับเครื่องยนต์เมื่อเติมน้ำมัน ห้ามสูบบุหรี่หรือจุดประกายไฟ ในบริเวณที่ที่จัดเติมน้ำมัน
5. ห้ามดัดแปลงแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องจักรกล

กฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยขอร์ดักหน้า ชุดหลัง

ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ควบคุมรถดักหน้า ชุดหลัง

1. งานดัก ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้างานหรือ ผู้ที่มีความรับผิดชอบก่อน และกำหนดรูปแบบขอบเขตของการดัก
2. ก่อนปฏิบัติงานต้องสำรวจแผนผัง โดยช่างไฟฟ้าว่า มีสายไฟ หรือ สายโทรศัพท์ อยู่ภายใต้บริเวณที่ดักหรือไม่ (ถ้ามีบอกรายละเอียด และวาดแผนผังพอสังเขป)
3. ตรวจสอบเครื่องจักรกล เช่น ระดับน้ำมันหล่อลื่น ระบบเบรก ระบบไฮโดรลิก สัญญาณเตือนอันตราย สัญญาณถอยหลัง ไฟหน้ารถ สมรรถนะเครื่องจักรกล ฯลฯ ก่อนดำเนินการปฏิบัติงาน และตรวจสอบระยะเวลาของวันที่ผู้ผลิต
4. ห้ามนำเครื่องจักรที่ชำรุดเสียหายมาใช้งานโดยเด็ดขาด ให้ดำเนินการซ่อมแซมให้เรียบร้อยจึงจะสามารถนำมาใช้งานได้
5. ห้ามดัดแปลงแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องจักรกล

ข้อปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1. งานดัก ต้องคำนึงถึงข้อปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดและดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนงานที่วิศวกร/หัวหน้างานได้กำหนดรูปแบบหรือวิธีการดำเนินงาน
2. ห้ามใช้เครื่องจักร ในบริเวณรัศมี 1 เมตร จากสายเคเบิลใต้ดิน
3. ถ้ามีสายไฟใต้ดินให้ตัดสะพานไฟหยุดจ่ายกระแสไฟชั่วคราวและติดป้ายเตือน ในกรณีหยุดจ่ายกระแสไฟฟ้าไม่ได้ จะต้องมิช่างไฟอยู่คอยให้คำแนะนำหรือหามาตรการป้องกันที่ดี และใช้วิธีการขุดโดยใช้แรงงานคน
4. ถ้ามีท่อใต้ดิน ให้ทำเครื่องหมายตำแหน่งที่ตั้งให้เรียบร้อย
5. บริเวณที่ปฏิบัติงานจะต้องมีที่กั้น และเครื่องหมายเตือนที่เห็น ได้ชัดเจนทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืน
6. ตรวจสอบบริเวณที่เครื่องจักรกำลังทำงานมีสารพิษ หรือสารติดไฟ หรือไม่ หากพบ/เห็นต้องรีบรายงานผู้บังคับบัญชาทันที และหยุดงานไว้ก่อนเพื่อแก้ไข
7. ห้ามโดยสาร/ปีนป่ายเครื่องจักรกล ขณะที่มีการปฏิบัติงานอยู่

ความปลอดภัยในการขนย้ายสิ่งของด้วยรถยก (Fork lift)

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ห้ามบุคคลที่ไม่มีหน้าที่ หรือ ไม่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาทำการขับขีรถยกโดยเด็ดขาด
2. ในขณะที่มีการขับขีรถยก ห้ามบุคคลอื่นโดยสาร หรือขึ้น ไปอยู่บนรถ
3. ก่อนใช้รถทุกวัน ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีหน้าที่ขับขีรถยกต้องทำการตรวจสอบระบบห้ามล้อ และระบบการบังคับการทำงานของรถให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ หากพบว่ามีส่วนใดชำรุดต้องหยุดการปฏิบัติงาน และแจ้งซ่อมทันที
4. เมื่อยกของที่มีขนาดใหญ่กว่าช่วงขาขวา ควรใช้เข็มขัดนิรภัยรัดของนั้น ให้มั่นคงกับรถยก
5. การขับขีรถยกตามทางลาด ผู้ขับจะต้องใช้เกียร์ต่ำ
6. การบรรทุกของ ห้ามบรรทุกเกินกว่าพิกัดของรถยกที่กำหนดไว้หรือบรรทุกของสูงเกินไปทำให้บังสายตาของผู้ขับขีรถยกจนมองไม่เห็นทาง
7. ห้ามทำการยกหรือบรรทุกของเกินอัตราที่พื้นที่ หรือกระดานทางลาดจะรับน้ำหนักไว้ได้
8. พนักงานขับรถยกต้องสวมหมวกนิรภัย รถยกต้องมีหลังคาโครงเหล็กปกคลุมเหนือคนขับ ทั้งนี้เพื่อป้องกันของหล่นมาจากที่สูง
9. ผู้ขับขีรถยกจะต้องสำรวจก่อนว่าเส้นทางที่จะนำผ่านไปได้นั้น มีขนาดกว้างเพียงพอที่จะนำรถผ่านไปได้ และไม่มีสิ่งกีดขวางใดๆ
10. ก่อนจะเคลื่อนรถยก จะต้องยกงาให้พ้นจากพื้นไม่น้อยกว่า 10 ซม. เวลารถยกวิ่งให้ยกสูงกว่พื้นดินไม่เกิน 30 ซม. พร้อมทั้งยกปลายงาเข้าหาตัวคนขับ เพื่อป้องกันวัสดุที่จะยกไหลตก
11. เมื่อเลิกใช้งานรถยก ต้องปล่อยงาให้ต่ำลงต่ำและพื้นในลักษณะวางขนานกับพื้น ดับเครื่อง ดึงห้ามล้อมือ ถ้าจอดไว้ในบริเวณที่เป็นพื้นที่เอียงต้องใช้ไม้หมอนยันล้อไว้เพื่อป้องกันรถไหล
12. ต้องให้สัญญาณเสียงหรือไฟกระพริบเวลารถยกวิ่งถอยหลัง
13. ควรปรับระยะกว้างของงาให้กว้างที่สุดและพอเหมาะกับพื้นรองยกเพื่อไม่ให้วัสดุเอียงตก และเพื่อเป็นการกระจายน้ำหนัก
14. การสอดกรรถยก ควรให้งาทั้งสองห่างจากศูนย์กลางพื้นรองยกเท่ากัน เพื่อเป็นการรักษาสถิตของวัสดุ
15. เมื่อต้องการใช้รถยกในเวลากลางคืน หรือในสถานที่ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ต้องใช้ไฟส่องสว่างทางข้างหน้าหรือจัดหาไฟฟ้าส่องสว่างเสริม พร้อมทั้งระมัดระวังสิ่งต่างๆ รอบบริเวณที่ปฏิบัติงาน

ข้อแนะนำ

1. ในขณะที่ทำการขับเคลื่อนรถยก ถ้าไม่จำเป็น ไม่ควรใช้ห้ามล้อหยุดรถโดยกะทันหัน เพราะจะทำให้สิ่งของบรรทุกหลุดหล่นลงมาเสียหายหรือก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่นได้
2. ไม่ควรใช้ขาเหล็กยกของ หรือทำขรดกระแทกสิ่งของหรือหีบห่อวัสดุ
3. ให้ขับรถด้วยความเร็วต่ำอย่างระมัดระวัง เวลาจะหยุดให้ลดความเร็วลงและค่อยๆ ห้ามล้อ ถ้าห้ามล้อกะทันหันจะทำให้ของหลุดจากงาไถลไปข้างหน้า และพนักงานอาจถลาไปชนส่วนหน้าของรถได้
4. ในการนำรถเข้าสู่ทางร่วม ทางแยกหรือที่กำบังสายตาที่อาจมียานพาหนะ และผู้สัญจรเดินผ่านไป ต้องหยุดรถและให้สัญญาณตลอด จงใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ
5. ก่อนจะทำการเคลื่อนย้ายวัสดุต้องแน่ใจว่าได้จัดการวางวัสดุอยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย ถ้าไม่ปลอดภัยให้เรียงจัดใหม่หรือรีดวัสดุไว้ให้แน่นหนา

ความปลอดภัยในการขนย้ายสิ่งของด้วยปั้นจั่น (เครน)

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทราบ เมื่อมีการปฏิบัติงานกับปั้นจั่น
2. เครนที่ใช้งานในโครงการ ต้องได้รับตรวจสภาพก่อนนำไปปฏิบัติงาน และเครนต้องติดตั้งอุปกรณ์วัดน้ำหนัก (Load Indicator)
3. ผู้ควบคุมงานจะต้องตรวจสภาพเครนพร้อมอุปกรณ์ในการยก เช่น สลิง, สะเก็น, เชือก, ลวด, สายพานของ และโซ่ ว่าอยู่ในสภาพดีหรือไม่ ถ้าชำรุดเสียหายต้องเปลี่ยนหรือซ่อมทันที
4. ในขณะที่เครนทำการยกวัสดุ/สิ่งของ ห้ามลาก ดึง วัสดุหรือสิ่งของที่ยก ก่อนทำการยกให้เครนชั่งน้ำหนักความสามารถในการยก และมีความอิสระก่อนทำการยกทุกครั้ง
5. ผู้ควบคุมงานและพนักงานขับเครนต้องทำการตรวจสอบสภาพความพร้อมของเครนทุกวันก่อนเริ่มงาน
6. ผู้ควบคุมงานต้องตรวจดูแลสภาพบริเวณที่รถจอดว่ามีพื้นดินแน่นพอที่จะสามารถปรับน้ำหนักได้ โยสังเกตการณ์ทั่วตัวของดินในขณะที่ตั้งเครน และทดสอบด้วยการหมุนของเครนรอบตัว เพื่อป้องกันดินทรุด ซึ่งจะทำให้รถปั้นจั่นเกิดพลิกคว่ำได้
7. การยกของทุกครั้งจะต้องมีคนให้สัญญาณ ที่ชำนาญเพียงคนเดียว และใช้เชือกผูกของของขึงไว้เพื่อป้องกันการแกว่งไปมา ห้ามผู้ที่ไม่มีหน้าที่ให้สัญญาณในการยกของมาร่วมให้สัญญาณด้วยเป็นอันตราย
8. ปั้นจั่นและวัสดุที่กำลังยกต้องห่างจากสายไฟฟ้าแรงสูงไม่น้อยกว่า 6 เมตร หากมีความจำเป็นจะต้องทำงานในสภาพที่หลีกเลี่ยง ไม่ได้ต้องปรึกษากับผู้ควบคุมงานก่อสร้างทุกครั้ง
9. ก่อนทำการยกวัสดุ ต้องกันคนให้ออกนอกบริเวณรัศมีการทำงานของรถปั้นจั่นหรือรถเครน และมีการปิดกั้นพื้นที่ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจัดผู้เฝ้าระวังรอบพื้นที่ปิดล้อม
10. พนักงานขับปั้นจั่นต้องไม่ลงจากรถจนกว่าของที่กำลังยกวางบนพื้น พร้อมปลดคัลท์ (Power take off, PTO) ของเครื่องปั้นจั่นและใส่ล็อกคั่นบังคับของเครื่องปั้นจั่นให้เรียบร้อย
11. รถปั้นจั่นล้อยางก่อนเคลื่อนย้ายจะต้องลดระดับลงมาก่อนและเก็บบูมให้เรียบร้อย
12. ในการเคลื่อนย้ายรถปั้นจั่นไปในที่แคบหรือบริเวณที่คนขับไม่สามารถมองเห็นทางได้ชัดเจน จะต้องมีผู้นำทางคอยให้สัญญาณด้วย
13. ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ประจำรถยกและรถปั้นจั่นห้ามโดยสารโดยเด็ดขาด
14. ห้ามผู้ปฏิบัติงานเข้าไปอยู่ใต้วัสดุที่กำลังถูกยกโดยเด็ดขาด

15. กรณีรถเครนต้องต่อแขนพิเศษ <FLY JIB BOOM>ผู้ควบคุมงานและผู้ปฏิบัติงาน ควรปฏิบัติตามประกาศระเบียบความปลอดภัยในการทำงานว่าด้วยเรื่อง ระเบียบความปลอดภัยในการใช้งานรถเครนขณะติดตั้ง FLY JIB BOOM (ในภาคผนวก)
16. ต้องมีการตรวจสอบสภาพรถเครนทุกๆ 3 เดือน โดยผู้ที่ทำการตรวจสอบรับรอง ปจ. 2 ต้องมีใบรับรอง กว. สาขา เครื่องกลระดับสามัญขึ้นไป

ความปลอดภัยในการขนย้ายสิ่งของด้วยปั้นจั่นหอสูง (Tower Crane)

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ก่อนใช้งานทาวเวอร์เครนต้องตรวจสอบการทำงานของระบบต่างๆ ให้อยู่ในสภาพทำงานได้ตามปกติ (โดยเฉพาะระบบเบรควินส์) หากพบอุปกรณ์ชำรุดเสียหายให้แจ้งผู้ควบคุมงานทราบ และแจ้งซ่อมทันที ห้ามนำไปใช้งานเด็ดขาด
2. ผู้ควบคุมงานจะต้องตรวจสอบสภาพทาวเวอร์เครนพร้อมอุปกรณ์ในการยก เช่น สลิง, สะเก็น, เชือก, ลวด, สายพานยกของ และโซ่ ว่าอยู่ในสภาพดีหรือไม่ ถ้าชำรุดเสียหายต้องเปลี่ยนหรือซ่อมทันที
3. ผู้ให้สัญญาณมือต้องยืนอยู่กับที่ และผู้ควบคุมทาวเวอร์เครนมองเห็นได้ชัด หากสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยให้ใช้วิทยุสื่อสาร
4. ก่อนทำการยก ต้องตรวจสอบการผูกมัดสิ่งของที่ จะยก และเปิดสัญญาณเตือนทุกครั้งเพื่อแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในรัศมีการยกออกจากพื้นที่โดยเร็ว
5. การยกของต้องยกขึ้นในแนวตั้ง โดยให้รอกตะขออยู่บริเวณศูนย์กลางของน้ำหนักที่จะยก และอยู่ระหว่างกลางของบูมทาวเวอร์เครน และห้ามเริ่มหรือหยุดยกแบบกะทันหันหรือแบบจับกระชาก
6. ห้ามยกของน้ำหนักเกินความสามารถของทาวเวอร์เครน (Over Load)
7. ห้ามผู้ควบคุมทาวเวอร์เครนลุกออกจากที่นั่งขับ หรือดับไฟในขณะที่ทำการยกของค้างอยู่เด็ดขาด
8. หลังจากใช้งานรอกตะขอ ต้องเก็บขึ้นใต้ท้องบูม ห้ามหัวสลิงยกของติดมาด้วย
9. ต้องตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์ต่างๆ ให้หลังจากใช้งานเสร็จ เพื่อสำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้นในขณะทำงาน
10. ต้องมีการตรวจสอบสภาพทาวเวอร์เครนทุกๆ 3 เดือน โดยผู้ที่ทำการตรวจสอบรับรอง ปจ.1 ต้องมีใบรับรอง กว. สาขา เครื่องกลระดับสามัญขึ้นไป

การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่

HOIST สัญญาณให้ยก

ให้งอข้อศอกขึ้นให้ได้ฉาก ใช้นิ้วชี้ชี้ขึ้นแล้วหมุนเป็นวงกลมของขึ้นได้

LOWER สัญญาณให้ลดของที่ยกลง

กางแขนออกเล็กน้อย ใช้นิ้วชี้ชี้ลงแล้วหมุนเป็นวงกลม

SWING สัญญาณให้ตุ้กรอกเคลื่อนที่

ถ้ามือขวาหงายขึ้นในระดับไหล่ นิ้วหัวแม่มือชี้ออกในทิศทางที่ต้องการให้ตุ้กรอกเคลื่อนที่ในทางแนวนอน

การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ (ต่อ)

STOP

สัญญาณให้หยุดยกของ

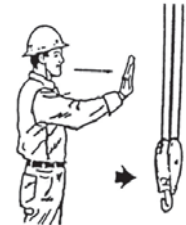
เหยียดมือซ้ายออกข้างลำตัวระดับไหล่
ฝ่ามือคว่ำลง โดยเหยียดแขนนิ่งอยู่ในท่านี้นาน

TRAVEL

สัญญาณให้สะพานปั้นจั่นเคลื่อนที่

เหยียดฝ่ามือขวาตรงออกไปข้างหน้าในระดับไหล่
ฝ่ามือตั้งตรงทำท่าผลักในทิศทางที่ต้องการ
ให้สะพานเคลื่อนที่ไป

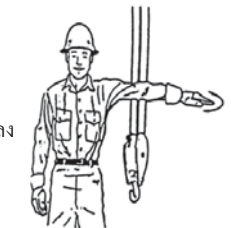

EMERGENCY

สัญญาณหยุดยกของฉุกเฉิน

STOP

เหยียดแขนซ้ายออกไปอยู่ในระดับไหล่ ฝ่ามือคว่ำลง
แล้วเหวี่ยงไป-มา ในแนวระดับไหล่อย่างรวดเร็ว

การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ (ต่อ)

USE HOIST NO.1 OR 2 สัญญาณการใช้ลูกรอกคู่

ยกมือซ้ายระดับหรือเหนือศีรษะ งอศอกเป็นมุมฉาก (90 องศา)
 ชูนิ้วชี้ขึ้นนิ้วเดียว หมายถึงให้ใช้ลูกรอกหมายเลข 1
 (หมายเลขที่เขียนบนลูกรอก) ชูนิ้วพร้อมกันทั้งสองนิ้ว
 หมายถึงใช้ลูกรอกหมายเลข 2 สัญญาณต่างๆ
 ทำเช่นเดียวกัน (เช่น ยกขึ้น หรือยกลง)

MOVE SLOWLY สัญญาณให้ยกของขึ้นช้าๆ

ยกแขนคว่ำฝ่ามือให้ระดับกลาง แล้วใช้นิ้วชี้ของมือ
 อีกข้างหนึ่ง ชี้ตรงกลางฝ่ามือแล้วช้าๆ

สัญญาณเลิกใช้เครน

ให้ผู้บังคับบนเครนเหยียดแขนทั้งสองออก
 ไปทางด้านข้างลำตัว โดยหงายฝ่ามือขึ้นทั้งสองข้าง

การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่

HOIST

สัญญาณให้ยกของขึ้นได้

ให้งอข้อศอกขึ้นให้ได้ฉาก ชูนิ้วชี้ขึ้นแล้วหมุนเป็นวงกลม

LOWER

สัญญาณให้ลดของที่ยกลง

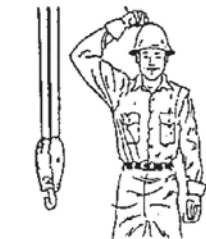
กางแขนออกเล็กน้อย ใช้นิ้วชี้ชี้ลง แล้วหมุนเป็นวงกลม

USE MAIN HOIST

สัญญาณใช้รอกใหญ่หรือตะขอใหญ่

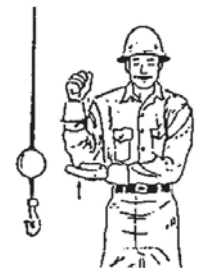
กำมือยกขึ้นเหนือศีรษะ แล้วเคาะเบาๆ บนศีรษะ
 ของตนเองหลายๆ ครั้ง แล้วใช้สัญญาณอื่นๆ ที่
 ต้องการ

USE WHIPLINE

สัญญาณใช้ตะขอเชือกเส้นเดียว (รอกช่วย)

งอข้อศอกขึ้น กำมือระดับไหล่ ไล่ไปข้างหน้า
 เล็กน้อยแล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งแตะที่ข้อศอก
 จากนั้นให้สัญญาณอื่นๆ ที่ต้องการ

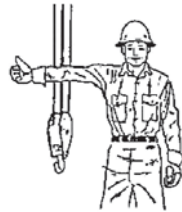
การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ (ต่อ)

RAISE BOOM

สัญญาณให้ยกแขนปั้นจั่น

เหยียดฝ่ามือขวาตรงออกไปข้างหน้าในระดับไหล่

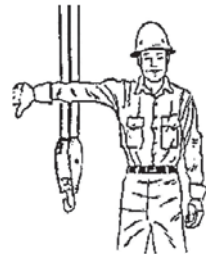
ฝ่ามือตั้งตรงทำท่าผลึกในทิศทางที่ต้องการให้
สะพานเคลื่อนที่ไป

LOWER BOOM

สัญญาณให้ยกแขนปั้นจั่นลง

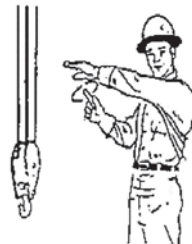
เหยียดแขนออกสุดแขน แล้วกำมือชี้หัวแม่มือลง

MOVE SLOWLY

สัญญาณให้ยกของขึ้นช้าๆ

ยกแขนคว่ำฝ่ามือให้ได้ระดับกลาง แล้วใช้นิ้วชี้ของ
มืออีกข้างหนึ่ง ชี้ตรงกลางฝ่ามือแล้วหมุนช้าๆ ยกขึ้น
หรือขกลง)

RAISE THE BOOM AND LOWER THE LOAD

สัญญาณให้ยกแขนปั้นจั่น แล้วหย่อนของที่กำลังยกลง

เหยียดแขนออกสุดแขน เหยียดฝ่ามือในลักษณะตั้ง ยกหัวแม่มือ แล้วกวักนิ้ว
ทั้งสี่ไปมา (ยกเว้นนิ้วหัวแม่มือ)

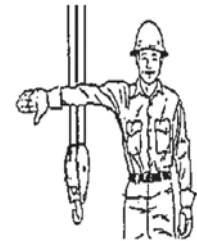

การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ (ต่อ)

LOWER THE BOOM AND RAISE THE LOAD

สัญญาณลดแขนปั้นจั่นลงแล้ว ยกของที่กำลังยกขึ้น

เหยียดแขนออกสุดแขน เหยียดฝ่ามือในลักษณะตั้งหัวแม่มือชี้ลงแล้วกวักนิ้วทั้ง
สี่ไปมา (ยกเว้นนิ้วหัวแม่มือ)

SWING

สัญญาณให้แขนปั้นจั่นเหวี่ยงหมุนไปตามทิศทางที่

ต้องการ

เหยียดแขนซ้ายหรือขวา ชี้ไปตามทิศทางที่ต้องการที่จะให้
หมุน แขนปั้นจั่นไป

STOP

สัญญาณให้หยุดยกของ

เหยียดมือซ้ายออกข้างลำตัวระดับไหล่ ฝ่ามือคว่ำลง โดย
เหยียดแขนนิ่งอยู่ในท่านี

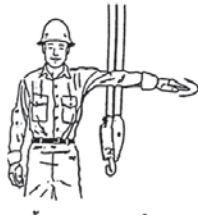

การให้สัญญาณมือสำหรับปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ (ต่อ)

EMERGENCY STOP

สัญญาณหยุดยกของฉุกเฉิน

เหยียดแขนซ้ายออกไปอยู่ในระดับไหล่ ฝ่ามือคว่ำลงแล้ว
เหวี่ยงไป-มา ในแนวระดับไหล่อย่างรวดเร็ว

TRAVEL

สัญญาณให้รถปั้นจั่นเคลื่อนที่ในทิศทางที่ต้องการ

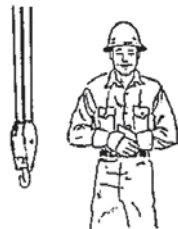
เหยียดฝ่ามือขวาตรงออกไปข้างหน้าในระดับไหล่ ฝ่ามือตั้งตรง
ทำท่าผลักริมทิศทางที่ต้องการให้รถปั้นจั่นเคลื่อนที่ไป

DOG EVERYTHING

สัญญาณให้หยุดและยึดเชือกสลัดทั้งหมด

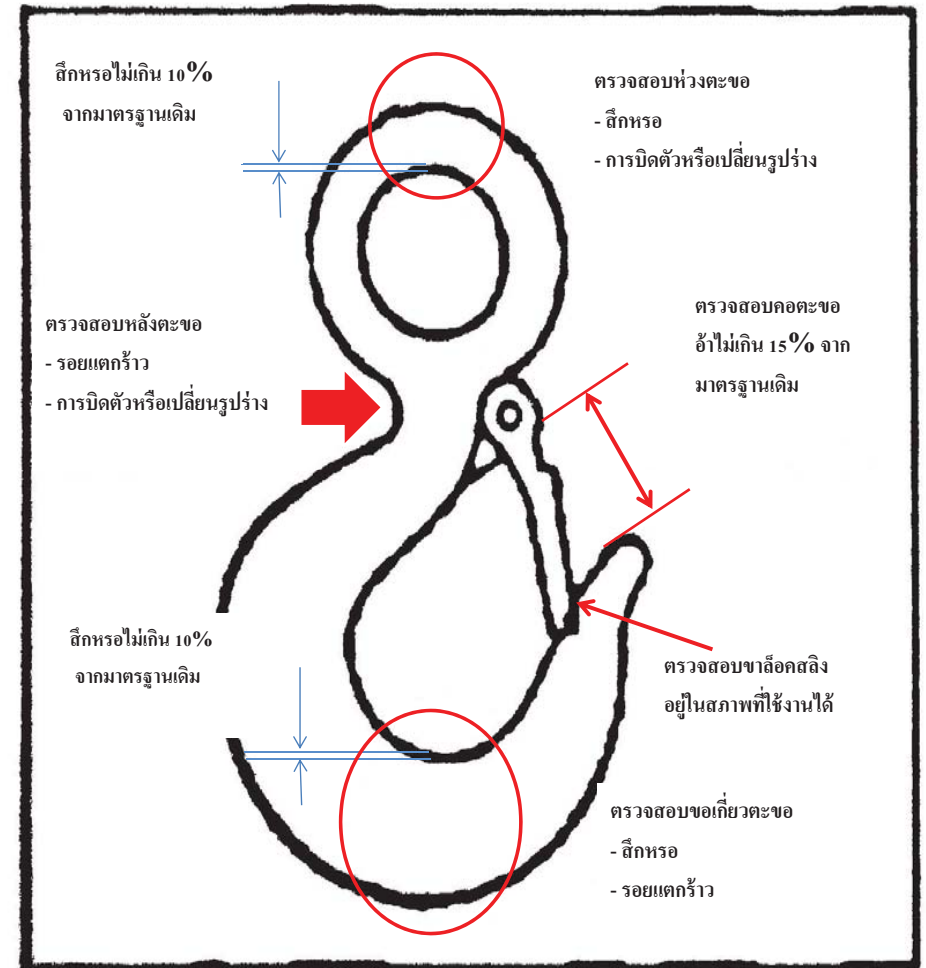
กำมือทั้งสองเข้าหากันให้อยู่ในระดับเอว

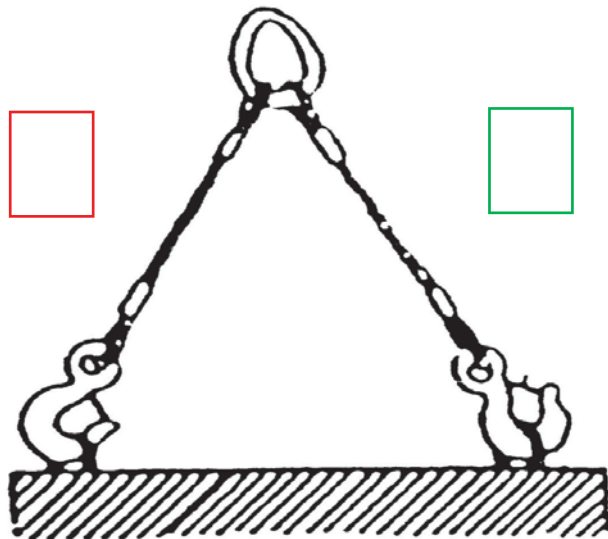
การใช้อุปกรณ์ในการยกอย่างถูกวิธี

ตะขอ (HOOK)

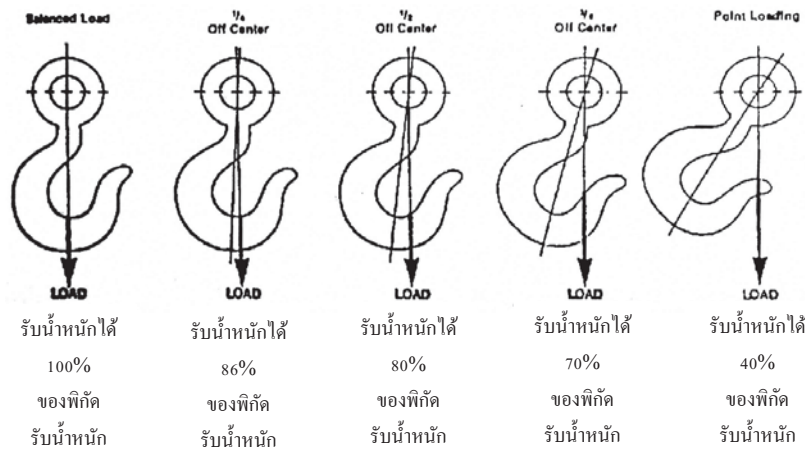
จุดที่ต้องหมั่นตรวจสอบสภาพของตะขอ

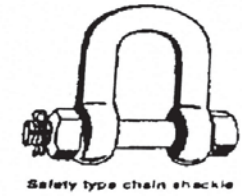
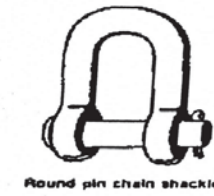
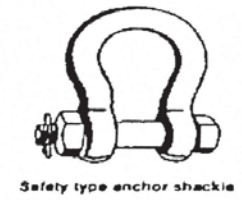
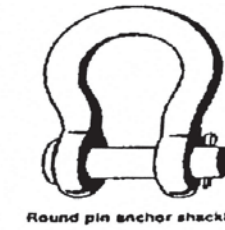
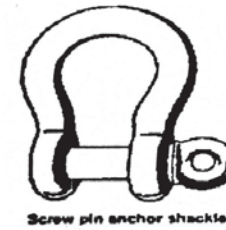
การใช้ตะขอยกน้ำหนัก

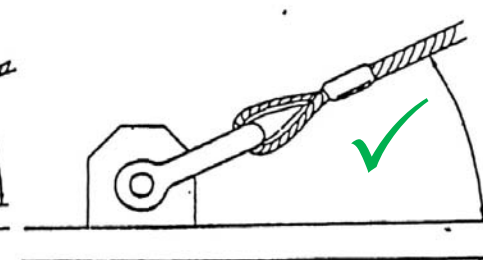
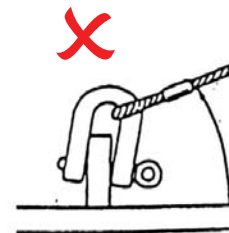
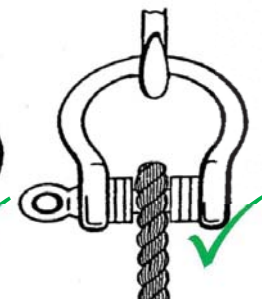
เปรียบเทียบการใช้ตะขอยกน้ำหนักแต่ละวิธี

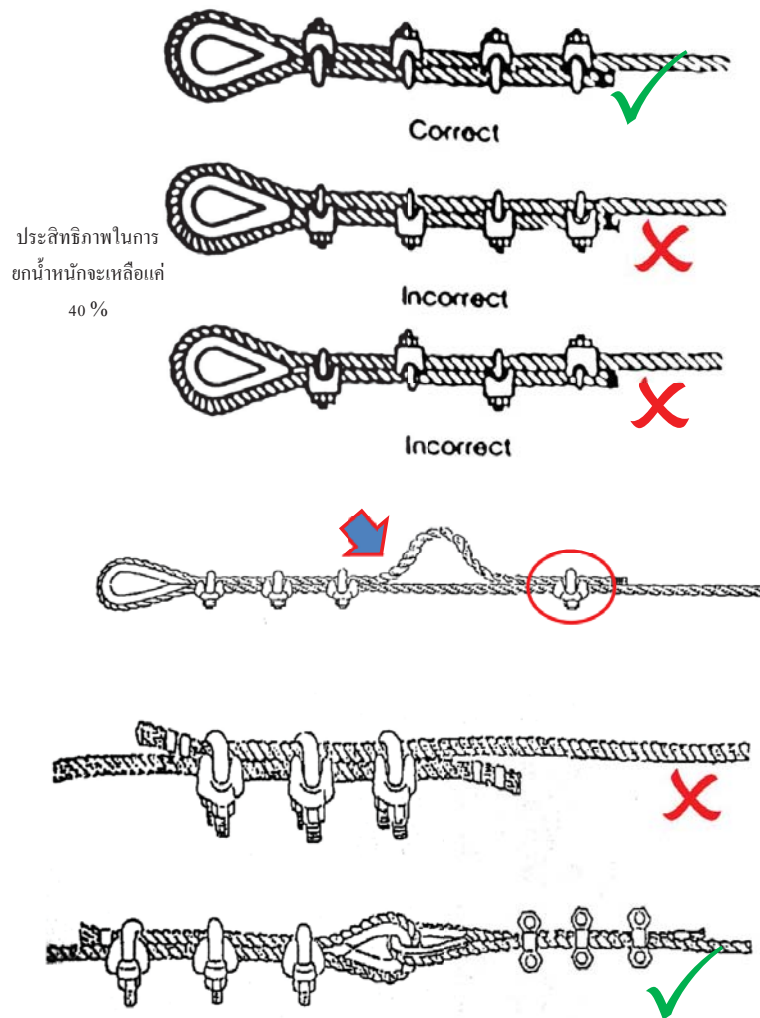
ห่วงใส่สลัก (SHACKLES)

การใช้งานห่วงใส่สลัก

การทำสลิงด้วยยูคลิป (U-CLIP)

ความปลอดภัยในการทำงานในสถานที่อับอากาศ

ที่อับอากาศ หมายถึง สถานที่ทำงานที่มีทางเข้า-ออกจำกัด มีการระบายอากาศตามธรรมชาติไม่เพียงพอที่จะทำให้อากาศอยู่ในสภาพปลอดภัย ซึ่งอาจเป็นที่สะสมของสารเคมีเป็นพิษ สารไวไฟรวมทั้งออกซิเจนไม่เพียงพอ เช่น ถัง ถังน้ำมัน ถังหมัก ไส้โล ท่อ เตา บ่อ ถ้ำ อุโมงค์ ห้องใต้ดิน หรืออุปกรณ์สถานที่ที่มีลักษณะคล้ายกัน

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ในพื้นที่กำหนดไว้เป็นที่อับอากาศ ก่อนเข้าไปทำงานต้องตรวจสอบสภาพอากาศ โดยปริมาณออกซิเจนไม่ต่ำกว่า 19.5 % หรือมากกว่า 23.5 % และสารเคมีที่เป็นพิษหรือสารที่เป็นระเบิดและติดไฟได้ในปริมาณความเข้มข้นเกินกว่า 20 % ของความเข้มข้นค่าขีด วิศวกร หัวหน้างานควรประเมินร่วมกันก่อน หรือร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย เพื่อระบุว่ามีบริเวณนั้นๆ เป็นที่อับอากาศหรือไม่ก่อนที่จะส่งคนเข้าไปทำงาน
2. จัดระบบการระบายอากาศ อุปกรณ์ระบายอากาศต้องตรวจสอบให้ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ในการระบายอากาศที่ดี
3. ในสถานที่ทำงานที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ ต้องจัดให้มีไฟแสงสว่างทั้งทางเข้า-ออกและพื้นที่ทำงานให้เรียบร้อยก่อนให้มีการทำงาน
4. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล จัดอุปกรณ์เครื่องช่วยหายใจ เชือกสายชูชีพ และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ตามความเหมาะสม
5. มีใบอนุญาตเข้าทำงานในสถานที่อับอากาศ (Work permit)
6. จัดให้มีผู้เฝ้าระวังคอยช่วยเหลือ ใ้ปากทางออกสถานที่อับอากาศตลอดเวลาและมีเครื่องมือสื่อสารสามารถติดต่อกับคนภายในได้ พร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิตที่เหมาะสมตามลักษณะงาน คอยให้ความช่วยเหลือได้ทันทีตลอดเวลาการทำงาน
7. ในพื้นที่ปฏิบัติงานต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
8. วิศวกร หรือหัวหน้างานที่ควบคุมดูแลเกี่ยวกับงานในที่อับอากาศ ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อดำเนินการจัดอบรม ขั้นตอนการทำงานในสถานที่อับอากาศ และเข้าใจวิธีการป้องกันอันตรายก่อนไปปฏิบัติงาน
9. ห้ามทิ้งอุปกรณ์สายลม/แก๊ส ไว้ในสถานที่อับอากาศโดยเด็ดขาด
10. ห้ามสูบบุหรี่ หรือนำอุปกรณ์จุดไฟ สารไวไฟ สารเคมีเข้าไปในสถานที่อับอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาต
11. กลุ่มผู้ปฏิบัติงานต้องผ่านการอบรมพิเศษ เรื่องการปฏิบัติงานในสถานที่อับอากาศ และช่วยเหลือผู้ประสบภัย

12. สถานที่อับอากาศจะต้องติดป้ายหรือสัญลักษณ์ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไป เช่น “อันตรายห้ามเข้าไป ในสถานที่อับอากาศ” หรือ “ห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาตเฉพาะผู้ผ่านการอบรมงานในที่อับอากาศแล้ว เท่านั้น

ความปลอดภัยเกี่ยวกับการขุดเจาะ

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ก่อนที่จะเริ่มงาน ต้องตรวจสอบพื้นที่บริเวณที่จะทำการขุดนั้นมีสายไฟ สายโทรศัพท์ ท่อน้ำ ท่อ น้ำแก๊ส ฯลฯ อยู่ใต้ดินบริเวณที่จะทำการขุดหรือไม่ และพิจารณาด้วยว่าเป็นที่อับอากาศหรือไม่ ซึ่งอาจต้องปฏิบัติตามระเบียบการปฏิบัติในที่อับอากาศควบคู่ไปด้วย เพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้
2. ในขณะที่กำลังปฏิบัติงาน ต้องทำเครื่องหมายไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าไปบริเวณที่ทำการขุดเจาะ อย่างเด็ดขาด
3. การขุดจะต้องขุดให้ลาดเอียง หรือมีวิศวกรผู้ควบคุมงานเป็นผู้ตรวจสอบ และกำหนดวิธีการกันดินถล่มในความลึกตั้งแต่ 1.50 เมตร ขึ้นไป
 - 1) การขุดให้ผนังลาดเอียง
งานขุดดินในลักษณะลาดเอียงจะต้องขุดให้ผนังลาดเอียง 45 องศา หรืออาจมากกว่านี้ ต้องดำเนินการภายใต้การควบคุมและได้รับอนุมัติจากวิศวกรโยธา การขุดดินลักษณะนี้จะต้องคำนึงถึงสภาพของดินในกรณีที่ดินตกล เพราะถ้าเป็นดินอ่อนน้ำฝนจะพัดพาหน้าดินตามแนวลาดเอียงของผนังไหลลงมาบ่อหรือร่อง
 - 2) การขุดแบบขั้นบันได
การขุดโดยทำให้ผนังดินมีรูปร่างเป็นขั้นบันได เป็นการขุดที่ค่อนข้างง่ายและปลอดภัย แต่ต้องพิจารณาถึงพื้นที่รอบๆ บริเวณการขุดด้วย
 - 3) การขุดโดยจัดทำผนังกันดินถล่ม
ความยาวของไม้หรือวัสดุที่จัดทำเป็นผนัง ต้องมีความยาวครอบคลุมเลยปากบ่อหรือร่องที่ขุด และจัดทำค้ำยันเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย
 - 4) การขุดโดยใช้แผ่นเหล็กคอกันดินถล่ม (Sheet Piling)
เป็นการตอกแผ่นเหล็กลงไปดินเพื่อป้องกันดินถล่ม โดยจะต้องคำนึงถึงความลึกและแรงดัน ที่เกิดจากผนังดินทั้ง 2 ด้าน ซึ่งต้องได้รับการคำนวณออกแบบ โดยวิศวกรโยธาก่อน แผ่นเหล็กที่ใช้ จะต้องมีความยาวเกินปากบ่อหรือร่องพอสมควร เพื่อป้องกันดินขอบบ่อร่วงหล่น การตอกแผ่นเหล็กจะต้องตอกทีละแผ่นต่อกันไปให้ตลอดแนว เพราะการตอกหักงันจะทำให้ความสามารถป้องกันดินถล่มขาดประสิทธิภาพ

- เมื่อมีการขุดหรือเจาะที่มีความกว้างตั้งแต่ 80 ซม. และมีความลึกตั้งแต่ 4.50 เมตร จะต้องทำรั้วกันรอบปากบ่อและมีความสูง 90-110 ซม. จากปากบ่อ มีป้ายเตือนเด่นชัด
- ต้องจัดหาบันไดสำหรับขึ้น-ลง เมื่อมีผู้ต้องลงไปปฏิบัติงานภายในบ่อ
- เมื่อปฏิบัติงานเสร็จแล้ว ในกรณีที่จะต้องถอดค้ำขึ้นออกจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่มีผู้ใดหลงเหลืออยู่ที่ก้นหลุมหรือบ่อหรือร่องที่ขุด และจะต้องถอดค้ำขึ้นด้วยความระมัดระวัง

ข้อแนะนำ

- ป้ายหรือเครื่องกีดขวางต่างๆจะต้องมองเห็นเด่นชัดทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน
- การจัดวางวัสดุและสิ่งของต่างๆควรวางห่างจากปากหลุม 1 เมตร
- สิ่งสกปรกหรือสิ่งที่ได้จากการขุด หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้งานแล้ว ต้องจัดเก็บออกจากขอบบ่อ
- ควรทำการตรวจสอบพื้นที่ของหลุมหรือบ่อหรือร่องหลังจากฝนตก และต้องมีการป้องกันการเกิดน้ำท่วม
- อบรมให้ความรู้ผู้ปฏิบัติงานก่อนลงไปปฏิบัติงานในบริเวณหลุมลึก
- กรณีที่ไม่มีข้อมูลมาก่อนเกี่ยวกับบริเวณที่ผู้ปฏิบัติงานก่อนลงไปปฏิบัติงานในบริเวณจะขุด จะต้องมีการตรวจสอบสถานที่โดยใช้แรงคนขุดเป็นแนวเส้นทแยงมุมตัดกัน หากพบแผ่นกระเบื้องสีหรือเทปสี ฌ ตำแหน่งใดให้รายงานผู้บังคับบัญชาทันที พร้อมให้บอกตำแหน่งไว้ด้วย
- เมื่อมีงานขุดในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความลึกตั้งแต่ 3 เมตร หรือขุดเป็นบริเวณกว้างจะต้องมี Sheet pile ป้องกันดินพังทลาย กรุงเทพฯจะมีชั้นดินเหลวหนาประมาณ 12 เมตร จากตำแหน่งขุด
- ควรจัดให้มีระบายน้ำและมีเครื่องสูบน้ำที่เหมาะสม
- ตรวจสอบบริเวณที่ทำการขุดเสร็จแล้วว่ามีสารพิษ หรือสารคิดไฟ หรือไม่

ความปลอดภัยในการทำงานบนที่สูง

“งานบนที่สูง” หมายถึง พื้นที่การทำงานบนที่ที่อาจตกหล่นลงมาได้ง่าย เช่น การทำงานบนเสา ค่อม่อ กลิ่ง คาระเบียง บริเวณที่มีช่องเปิดหรือภาชนะอื่นๆ ที่มีความลึก ซึ่งบริเวณพื้นที่ที่กล่าวไว้ จึงถือว่าเป็นพื้นที่อันตราย จึงได้กำหนดแนวทางการป้องกันไว้ดังนี้

กฎที่ต้องปฏิบัติ

- สภาพพื้นที่ที่ปฏิบัติงานสูงเกิน 2 เมตร ขึ้นไป เช่น บนหลังคา ขอบระเบียงอาคารด้านผู้ควบคุมงาน ต้องป้องกันการพลัดตกของผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ทำงาน
- การทำงานบนที่สูงในจุดที่มีความเสี่ยงต่อการพลัดตก ผู้ปฏิบัติงานต้องใช้เข็มขัดนิรภัยและ สายช่วยชีวิตและผู้ควบคุมงานต้องตรวจสอบดูแลให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันการพลัดตกอย่างถูกต้องหรือจัดทำที่ยึดตรึงสายช่วยชีวิตไว้กับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารหรือโครงสร้างและติดตั้งราวกันกั้นคก บริเวณที่มีคนทำงาน และจัดทำทางเดินสำหรับเดินหรือขึ้นทำงานในพื้นที่การทำงานอย่างปลอดภัย
- พื้นที่ปฏิบัติงานที่เป็น บ่อ ถังหรือกรวยที่ผู้ปฏิบัติงานอาจพลัดตกลงไปได้ ผู้ควบคุมต้องจัดทำฝาปิดหรือรั้วกันที่มีความสูงไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร
- พื้นที่ที่ปฏิบัติงานเป็นงานต่างระดับบนที่สูงและมีช่องเปิดต่างๆ ผู้ควบคุมงานต้องจัดทำฝาปิดหรือรั้วกัน และติดป้ายเตือนให้เห็นชัดเจน
- ในสถานที่การทำงาน กรณีมีการทำงานซ้ำซ้อน หรืองานต่างระดับ หรือมีผลกระทบต่อบุคคลที่ 3 รวมถึงเขตสาธารณะ ซึ่งอาจทำให้มีการพลิวหรือการกระเด็นของวัสดุ ผู้ควบคุมงานต้องจัดทำมาตรการป้องกันการกระเด็น ตกหล่นของเศษวัสดุ โดยใช้แผ่นกัน ผ้าใบหรือตาข่าย เพื่อปิดกันหรือรองรับ โดยมีวิศวกรผู้ควบคุมงานหรือวิศวกรโยธาเป็นผู้กำหนดวิธีการจัดทำ
- ในเขตก่อสร้างที่มีการทำงานต่างระดับ และมีผลกระทบต่อการมีเศษวัสดุตกหล่น ผู้ควบคุมงานต้องผิ่ดกันเขตพื้นที่ด้านล่างด้วยธงราวขาว-แดง หรืออุปกรณ์ปิดกั้นชั่วคราว โดยแสดงเครื่องหมายหรือป้ายเตือน และป้องกันไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องมีการผ่านเข้า-ออก จนกว่างานจะแล้วเสร็จ
- พื้นที่การทำงานบนที่สูงจะต้องติดตั้งบันไดเพื่อสำหรับเดินขึ้น-ลง ได้โดยสะดวก ห้ามปีนขึ้นหรือกระโดดลงจากพื้นที่ต่างระดับ
- บริเวณโครงสร้างชั่วคราวบนที่สูงห้ามนำวัสดุอุปกรณ์จากงานก่อสร้างต่างมาจัดเก็บหรือวางกีดขวางทางเดินหรือบริเวณทางขึ้น-ลง
- ผู้ควบคุมงานจะต้องตรวจสอบและดูแลให้มีการจัดเก็บทำความสะอาดในพื้นที่การทำงานบนที่สูงให้เป็น

ความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างว่าด้วยลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. กรณีที่มีการใช้ลิฟต์สูงเกิน 9 เมตร ต้องมีวิศวกรสาขาโยธาท่อแบบและคำนวณ โครงสร้างพร้อมทั้งกำหนดรายละเอียดของหอลิฟต์และเครื่องลิฟต์ ตามกำหนด
2. เครื่องจักรและอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ยกตัวลิฟต์จะต้องจัดให้เป็นไปตาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร
3. ต้องจัดทำรั้วคอกกั้นบริเวณหอลิฟต์สูง 2 เมตร เพื่อป้องกันผู้ปฏิบัติงานเข้า-ออก โดยมีระยะห่างจากตัวลิฟต์ โดยเว้นระยะรั้วที่มีเสาเข็มยึดคอกกั้นมาจากตัวลิฟต์
4. ทางเดินเชื่อมระหว่างลิฟต์และสิ่งก่อสร้าง จะต้องจัดทำ
 - ก. รววกันตก 0.90 – 1.10 เมตร
 - ข. ขอบกั้นของดกบนทางเดินนั้น
 - ค. เหล็กกันสูง 0.90 – 1.10 เมตร ปิด-เปิด ได้ ห่างจากลิฟต์ 0.60 เมตร บนทางเดิน
5. เมื่อสร้างลิฟต์แล้ว ก่อนการใช้งานจะต้องจัดให้วิศวกรตรวจรับรองความถูกต้องตามรายการคำนวณและรายละเอียด พร้อมทั้งเก็บเอกสารการตรวจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้ตลอดเวลา
6. ผู้ควบคุมลิฟต์จะต้องผ่านการอบรมและทำหน้าที่บังคับลิฟต์ประจำตลอดเวลาที่ใช้งาน
7. จะต้องติดข้อบังคับการใช้ลิฟต์ให้เห็นชัดเจน
8. ห้ามคนโดยสารขึ้น-ลงบนหลังคาลิฟต์โดยเด็ดขาด
9. ต้องติดป้ายบอกพิกัดน้ำหนักบรรทุกไว้ที่ลิฟต์ให้เห็นชัดเจน
10. ให้มีการตรวจสอบลิฟต์ทุกวัน ถ้ามีส่วนใดชำรุดเสียหาย ต้องซ่อมให้เรียบร้อยก่อนใช้งาน

ความปลอดภัยในการใช้นั่งร้าน (Scaffolding)

นั่งร้าน หมายถึง ที่ปฏิบัติงานซึ่งจัดไว้สูงกว่าพื้นดิน หรือส่วนของอาคาร หรือส่วนของงานก่อสร้าง สำหรับเป็นที่รองรับของผู้ปฏิบัติงานและวัสดุในงานก่อสร้างเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ไม่รวมส่วนของนั่งร้านที่ออกแบบมาเพื่อรองรับ โครงสร้างของโรงงาน การติดตั้งอุปกรณ์ เช่น พื้นคอนกรีต สะพานคอนกรีต เป็นต้น

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ในพื้นที่การทำงานที่มีความสูงตั้งแต่ 2 เมตร ขึ้นไปเป็นพื้นที่โคดเดี่ยวหรือไม่สามารถจัดทำอุปกรณ์ยึดโยงสำหรับเกี่ยวคล้อง หรือเข็มขัดนิรภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานได้ ผู้ควบคุมงานต้องจัดให้นั่งร้านมาตรฐานสำหรับการก่อสร้างสำหรับงานนั้น และต้องถูกกำหนดออกแบบไว้แล้วก่อนเริ่มงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถนำไปปฏิบัติตาม
2. นั่งร้านโครงสร้างที่สูงตั้งแต่ 21 เมตรขึ้นไป ต้องได้รับการออกแบบและคำนวณ โครงสร้าง การรับน้ำหนัก โดยวิศวกร โยธาและเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามที่กำหนด
3. พื้นที่ทำงานของนั่งร้านต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 35 ซม.
4. พื้นที่รองรับขาตั้งและข้อต่อต่างๆ ของนั่งร้านจะต้องเป็นพื้นที่ที่มีความแข็งแรงเพียงพอที่จะรองรับน้ำหนักของนั่งร้านชนิดนั้นๆ ได้ และอยู่ในสภาพที่มั่นคงและไม่สั่นคลอนขณะทำงาน หากพื้นที่ที่ใช้อรองรับขาตั้งนั่งร้าน มีความแข็งแรงไม่เพียงพอ จะต้องจัดหาวัสดุ เช่น แผ่นเหล็ก, คอนกรีตเสริมเหล็กหรืออื่นๆมารองรับอีกชั้น ก่อนถ่ายน้ำหนักสู่พื้น และควรผ่านการตรวจสอบจากวิศวกรที่มีความชำนาญ รวมทั้งหัวหน้างานมีหน้าที่ต้องคอยตรวจสอบดูแลอยู่เสมอ ถ้าพบว่านั่งร้าน ไม่อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยต้องรีบดำเนินการแก้ไขทันที
5. อุปกรณ์นั่งร้านที่ชำรุดเสียหาย ห้ามนำมาใช้เด็ดขาด ก่อนจะเริ่มใช้งานต้องได้รับการตรวจสอบทุกครั้ง
6. พื้นไม้หรือเหล็กทางเดินจะต้องยึดอย่างมั่นคงกับ โครงสร้างของนั่งร้าน เช่น มีลวดผูกปลายยึดกับโครงนั่งร้าน
7. ให้ใช้ไม้เนื้อแข็งสภาพสมบูรณ์ ไม่ผุกร่อน เป็นพื้นนั่งร้านและไม่ควรใช้เหล็กหนาที่มีน้ำหนักมากมาทำเป็นพื้นนั่งร้าน
8. โครงของนั่งร้านที่เป็นเสาข้างจะต้องตั้งให้ได้ฉากกับแนวระดับ
9. ชั้นส่วนของนั่งร้านหรือพื้น ไม้จะไพล่จากตัวนั่งร้านไม่เกิน 15 – 20 ซม.

10. สำหรับนั่งร้านที่สูงกว่า 2 เมตร ต้องมีราวกันตก โดยมีระยะความสูงจากพื้นนั่งร้านแต่ละชั้น ไม่ต่ำกว่า 90 ซม. และสูงไม่เกิน 110 ซม. ทุกชั้นของนั่งร้าน
11. ควรจัดทำแผ่นกันเท้าสูง 10 ซม. เพื่อกันของตกบริเวณขอบอาคาร หรือทางเดิน หรือบริเวณอื่นใดที่อาจมีเศษวัสดุกระเด็น หรือกลิ้งตกลงได้
12. ในกรณีที่พื้นนั่งร้านลื่นจะต้องทำการแก้ไขเสียก่อน หรือถ้านั่งร้านส่วนใดชำรุดหรือจะเป็นอันตรายจะต้องได้รับการแก้ไขซ่อมแซมทันทีก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน ให้หัวหน้างานเป็นผู้ตรวจสอบดูแลให้พื้นนั่งร้านอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสมอ
13. โครงนั่งร้านต้องมีกริดโซลค้ำยัน เพื่อป้องกันมิให้นั่งร้านเอียงหรือล้ม และในกรณีที่ต้องทำงานใกล้สายไฟที่ไม่มีฉนวนหุ้ม หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าต้องดำเนินการจัดให้มีการหุ้มฉนวนที่เหมาะสม
14. ต้องมีการตรวจสอบสภาพนั่งร้านทุกสัปดาห์พร้อมมีใบตรวจสอบและติดประกาศการตรวจสอบที่บริเวณทางขึ้น-ลงของนั่งร้านทุกครั้ง
15. ในกรณีที่มีการจัดตั้งนั่งร้านที่สูงตั้งแต่ 6 เมตรขึ้นไป ที่มีการตั้งใกล้กับถนน, ทางเดินสาธารณะ หรือ ขอบเขตที่ดินข้างเคียงที่มีความเสี่ยงจากอันตรายเนื่องจากมีวัสดุตกจากที่สูง ให้ผู้ควบคุมงานพิจารณาใช้ผ้าใบกันฝุ่น หรือตาข่ายกรองแสง (Sun Lam) ปิดหุ้มนั่งร้านทั้งหมด

ข้อปฏิบัติเบื้องต้นในการติดตั้งนั่งร้าน (Scaffolding Basic Working Instructions)

1. ชุดติดตั้งนั่งร้าน (Scaffolder Team) ต้องผ่านการอบรมการติดตั้งนั่งร้าน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับชนิดของอุปกรณ์ วิธีการติดตั้งและรื้อถอนที่ถูกต้องปลอดภัยก่อนทำงาน
2. ผู้ควบคุมงาน (Scaffold Supervisor) ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และต้องแนะนำรายละเอียด ของขั้นตอนการติดตั้งนั่งร้าน ให้กับผู้ได้บังคับบัญชาทุกคนทราบ ก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติงาน
3. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (PPE) ผู้ควบคุมงานจะต้องตรวจสอบผู้ได้บังคับบัญชาทุกคน ให้สวมใส่เสื้อผ้าที่รัดกุม สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้ครบ โดยเฉพาะ เข็มขัดนิรภัยจะต้องสวมใส่และคล้องเกี่ยวเสมอเมื่อทำงานบนที่สูงเกิน 2 เมตรขึ้นไป
4. เครื่องมือเหมาะสม (Correct Tool) ประแจ เครื่องมือที่ใช้ประกอบคอคอดตั้งนั่งร้าน จะต้องใช้เฉพาะเครื่องมือที่ออกแบบ โดยเฉพาะสำหรับติดตั้งนั่งร้านเท่านั้น

ข้อแนะนำในการเลือกอุปกรณ์นั่งร้าน (Scaffolding Materials)

1. ท่อนั่งร้าน (Scaffolding Tubes) จะต้องเป็นท่อเหล็กเหนียว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางรอบนอกไม่น้อยกว่า 48.6 ซม. ความหนาไม่น้อยกว่า 2.3 มม. และมีสภาพไม่ผุกร่อน หรือมีรอยเชื่อมเจียร์ เจาะ คัด คัด กด งอ เสียรูปทรง
2. พื้นไม้กระดาน (Scaffolding Board/Walk Plank) ต้องเป็นไม้เนื้อแข็ง หนาอย่างน้อย 1.5 นิ้ว กว้าง 8 นิ้ว (20 ซม.)
3. ปะกับยึด/มือเสือ (Coupler/Scaffolding Clamp) ควรผ่านมาตรฐาน มอก. (TIS) เป็นอย่างน้อย
4. บันได (Ladder) ควรเป็นบันไดนั่งร้านที่มีความแข็งแรง ปลอดภัยได้มาตรฐาน แต่ละขั้นห่างกันประมาณ 30 ซม.
5. ฐานรับรอง (Base Plate/Soleplate) สภาพดี
6. ข้อต่อ (Joint Pin) สภาพดี
7. ล้อเลื่อน (สำหรับนั่งร้านชนิดเคลื่อนที่) ต้องเป็นชนิดติดห้ามล้อได้
8. บริเวณฐานด้านล่างต้องมีการรองด้วยแผ่นรองกระจายน้ำหนักลงสู่พื้นดินของเสาทุกต้น

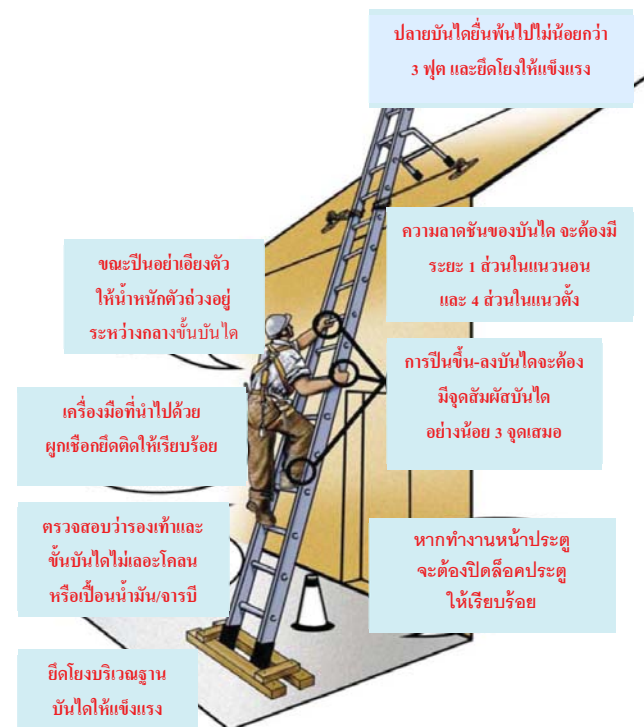
ความปลอดภัยในการใช้บันไดชั่วคราว

กฎที่ต้องปฏิบัติ

จะต้องมีการพิจารณาชนิด และสถานที่ ที่จะใช้บันได หากมีการติดตั้งนั้งร้านก็จะต้องมีการป้องกันอันตรายที่ชัดเจน การใช้บันไดจะต้องใช้อย่างถูกต้องดังนี้

- ตรวจสอบเชือกทุกเส้น, ลูกกรอกและเกียร์ล็อก
- ตรวจสอบเชือกก่อนนำมาใช้งาน
- ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างเต็มที่ขณะใช้งานอยู่เสมอ
- รักษาให้สะอาด อย่าให้มีรอยเปื้อนของคราบน้ำมัน
- ให้อาบน้ำด้วยน้ำสะอาดให้เหมาะสมกับการใช้งาน (1 ใน 4 ส่วน)
- ต้องมั่นใจว่าบันไดอยู่บนพื้นที่ที่แข็งแรง
- ต้องผูกติดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อป้องกันไม่ให้บันไดเลื่อนไหล
- ต้องแน่ใจว่าบันไดสูงจากจุดพิงเกินหนึ่งเมตร
- หลีกเลี่ยงการปีนขึ้น-ลงบันไดขณะที่มือถืออุปกรณ์เครื่องมือ
- ห้ามยืนคร่อมระหว่างบันไดและพื้นที่ปฏิบัติงาน
- อย่างน้อยมือข้างหนึ่งต้องจับบันไดไว้ตลอดเวลา

การใช้บันได หรือบันไดพาต

การใช้บันได หรือบันไดพาด

ความปลอดภัยและการติดตั้งแผงป้องกันวัสดุตกหล่น

การป้องกันอันตรายจากการพังทลาย และการกระเด็นหรือตกหล่นของวัสดุ

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. ในกรณีที่ลูกจ้างทำงานในบริเวณที่อาจมีการพังทลาย หรือการกระเด็นหรือตกหล่นของหิน ดิน ทรายหรือวัสดุต่างๆ นายจ้างต้องจัดทำให้หลังหิน ดิน ทราย หรือวัสดุนั้นให้ลาดเอียงเป็นมุมหรือวิธีการอื่นที่ป้องกันการพังทลาย
 2. ในกรณีที่ให้ลูกจ้างทำงานในท่อ ช่อง โพรง อุโมงค์ หรือบ่อที่อาจมีการพังทลาย นายจ้างต้องจัดทำผนังกัน ก้ำขึ้น หรือใช้วิธีการอื่นใดที่สามารถป้องกันอันตรายนั้นได้
 3. ให้นายจ้างป้องกันการกระเด็นหรือตกหล่นของวัสดุโดยใช้ผ้าใบ ดาข่าย หรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันปิดกั้นหรือรองรับ
 4. ในกรณีที่มีการลำเลียงวัสดุขึ้นหรือลงจากที่สูง หรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำรางปล่อง หรือใช้เครื่องมือและวิธีการลำเลียงที่เหมาะสมและปลอดภัย
- อยู่

การป้องกันอันตรายจากวัสดุตกกระเด็น ตกหล่น

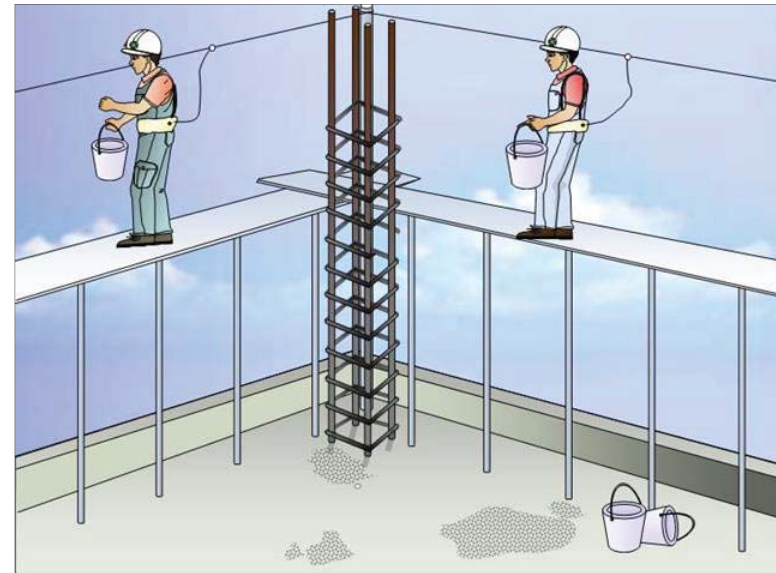
1. ทำการปิดล้อมบริเวณที่ปฏิบัติงาน และติดป้ายเตือน
2. ทำการติดตั้งแผ่นกัน ฝ้าใบ ดาข่าย หรือวัสดุอันคล้ายคลึงกันนี้โดยรอบพื้นที่ปฏิบัติงาน และบริเวณช่องเปิดต่างๆ ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่และลักษณะการทำงาน
3. ห้ามโยน สาด เหวี่ยง หรือเทวัสดุใดๆ ลงจากที่สูง หากจำเป็นต้องให้ปฏิบัติตามข้อ (1) และจัดให้มีผู้ควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดเข้าออกในบริเวณที่ปฏิบัติงานในระหว่างที่ปฏิบัติงาน

การป้องกันอันตรายจากการตกในพื้นที่ที่เป็นสันขอบอาคาร และพื้นที่เปิดโล่ง

จัดทำราวหรือรั้วปิดกั้นที่มั่นคง แข็งแรงโดยรอบ

- ใช้สีแดงให้เห็นเด่นชัดในระยะไกล
- ติดตั้งดาข่ายนิรภัย
- จัดให้มีป้าย และสัญลักษณ์เตือนภัย
- สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันการตก
- มีแผนการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

การป้องกันอันตรายจากการตกในพื้นที่ที่เป็นลูกระนาด, ลาดเอียง, ทางสัญจรและทางเดิน

จัดการป้องกันอุบัติเหตุในพื้นที่จุดเสี่ยงข้างต้น ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้บ่อยตามความคับคั่งของการสัญจร

- จัดทำราวปิดกั้นที่มั่นคง แข็งแรง
- ใช้สีแดงให้เห็นเด่นชัดในระยะไกล
- จัดให้มีแผ่นป้องกันการลื่นไถล
- จัดให้มีป้าย และสัญลักษณ์เตือนภัย
- จัดให้มีดาข่ายนิรภัย
- จัดทำราวกันตกหรือเชือกนิรภัยยึดติดกับโครงสร้างโดยรอบ

- ติดตั้งตาข่ายนิรภัยชิดติดกับ โครงสร้างที่มั่นคง
- ล้อมด้านล่างพื้นที่ปฏิบัติงาน
- สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันการตก
- มีการจัดวางวัสดุและจัดทางผ่านที่ปลอดภัย
- จัดเก็บเศษวัสดุเมื่อมีการเปลี่ยนช่วงเวลาทำงาน
- มีการตรวจสอบดูแลตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน
- มีอุปกรณ์สื่อสารและแผนการช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
- การจัดทำทางเข้า-ออกพื้นที่ทำงานให้มีความปลอดภัย

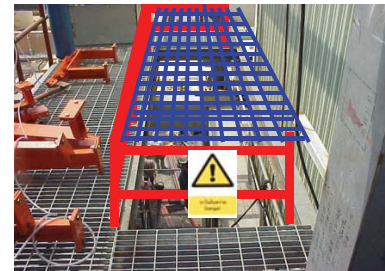

- การติดตั้งแผงกันตกและตาข่ายกันฝุ่น

- การปิดกั้นบริเวณช่องเปิด-ช่องโถงต่าง ๆ

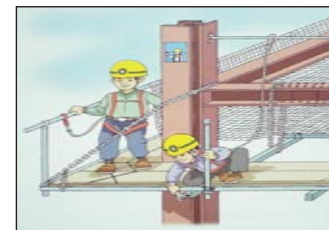
- การติดตั้งราวกันตกในบริเวณที่อาจพลัดตกลงไปได้

การป้องกันอุบัติเหตุการพลัดตกจากที่สูงทำได้ 2 รูปแบบ คือ

1. การป้องกันที่ตัวผู้ปฏิบัติงาน

- การฝึกอบรมให้กับผู้ที่ต้องขึ้นไปปฏิบัติงานบนที่สูง (Working at height training)
- สุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน (Good health)
- สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล (Wear PPE)

2.การป้องกันสถานที่ทำงาน

- มีการจัดระบบงาน เพื่อจัดการการทำงานบนที่สูง (To set procedure to reduce working at height)
- ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการตกเพื่อลดความเสี่ยง เช่นราวกันตก แผ่นกันของตก นั่งร้าน ดาข่าย (Install hard barricade, scaffolding, safety net, life line)

- พื้นที่ทำงานต้องปราศจากปัจจัยที่จะทำให้เกิดการสะดุด ลื่น (Working area must be free from slip & trip factor)

การป้องกันอันตรายจากการร่วงหล่นของวัสดุในพื้นที่ปฏิบัติงาน

บนพื้นที่ทำงานจะต้องไม่มีเศษวัสดุที่สามารถร่วงหล่นได้ รวมถึงมาตรการป้องกันการร่วงหล่นของวัสดุอุปกรณ์ และการจัดเก็บที่ดี

- อุปกรณ์ที่มีขนาดเล็กเช่น โบลท์ น็อต ควรวางใส่ในภาชนะที่แข็งแรง
- วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดจะต้องไม่วางกีดขวางทางเดิน
- จัดเก็บเศษวัสดุที่เหลือใช้ไว้ในภาชนะที่แข็งแรง
- จัดเก็บทำความสะอาดอย่างต่อเนื่อง
- ใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับงาน
- ใช้เชือกผูกมัดเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน
- ขนย้ายวัสดุอุปกรณ์อย่างถูกวิธี

ห้ามผูกยึดระบบป้องกันการตกส่วนบุคคลกับสิ่งต่อไปนี้

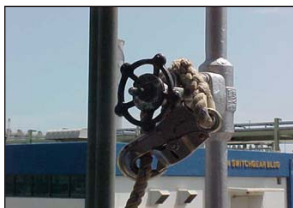
- เสาค้ำยันแนวทแยงมุม
- เสาค้ำยันแนวตั้ง
- ท่อสารอันตราย โภก เช่น ลม น้ำ แก๊ส
- ระบบป้องกันอัคคีภัย

- รางไฟ สายไฟ ตลับไฟ ท่อสายไฟ

- วาล์วทุกชนิด

- โครงสร้างที่ไม่แข็งแรง

ความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายวัสดุ

การเคลื่อนย้ายวัสดุ คือ การเคลื่อนย้ายวัสดุ หรือสิ่งของจากจุดหนึ่งไปยังตำแหน่งที่ต้องการในระนาบเดียวกัน หรือต่างระนาบกัน

ตามกฎหมายความปลอดภัยของไทย จะเห็นได้ว่ามีเพียงกฎกระทรวงที่ออกโดยกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดอัตราน้ำหนักที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานได้ ที่ออกเมื่อปี 2547 นั้น ในกฎหมายมิได้มีการกำหนดท่าทางการยกของที่ต้อง เพียงแต่กำหนดอัตราน้ำหนักในการยกเท่านั้น โดยกำหนดไว้ดังนี้
ให้นายจ้างใช้ลูกจ้างทำงานยก แบก หาม หาบ ทูน ลาก หรือเข็นของหนักไม่เกินอัตราน้ำหนักโดยเฉลี่ยต่อลูกจ้างหนึ่งคน ดังต่อไปนี้

1. ยี่สิบกิโลกรัมสำหรับลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กหญิงอายุตั้งแต่สิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปี
2. ยี่สิบห้ากิโลกรัมสำหรับลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กชายอายุตั้งแต่สิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปี
3. ยี่สิบห้ากิโลกรัมสำหรับลูกจ้างซึ่งเป็นหญิง
4. ห้าสิบห้ากิโลกรัมสำหรับลูกจ้างซึ่งเป็นชาย

ในกรณีของหนักเกินอัตราน้ำหนักที่กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีและให้ลูกจ้างใช้เครื่องมือแรงที่เหมาะสม และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง

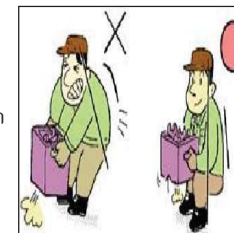
ดังนั้นในการยกของนั้นเราจึงต้องมีการวางแผน และเรียนรู้ท่าทางที่ถูกต้องในการยกของ เพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นได้ เช่น

1. อาการปวดหลังทั้งเฉียบพลัน และเรื้อรัง
2. โรคกระดูกทับเส้นประสาท
3. เข่าเสื่อม
4. มือชา เนื่องจากเส้นเลือดและเส้นประสาทถูกกดทับ
5. ไล่เลื่อน

การวางแผนในการยกของ

หลักการทั่วไปในการวางแผนการยกของ เพื่อเตรียมตัวพร้อมก่อนยก มีดังต่อไปนี้

1. ต้องประเมินน้ำหนักของวัสดุสิ่งของว่าจะยกตามลำพังเพียงคนเดียวได้หรือไม่
2. ถ้าไม่สามารถยกได้ต้องหาค้นช่วยยก ไม่ควรพยายามยกเคลื่อนย้ายวัสดุสิ่งของที่หนักมากโดยลำพัง
3. ตรวจสอบบริเวณที่จะยกโดยรอบ เช่น ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทาง มีเนื้อที่ว่างมากพอในการยกเคลื่อนย้าย พื้นจะต้องไม่ลื่น และมีแสงสว่างเพียงพอ เป็นต้น
4. ควรใช้เครื่องมือแรงที่เหมาะสม เพื่อลดการใช้กำลังแรงงานคน
5. จัดวางตำแหน่งวัสดุสิ่งของที่จะยก ไม่สูงเกินกว่าระดับไหล่
6. การทำงานกับวัสดุสิ่งของที่มีน้ำหนักต่างๆ กัน เมื่อยกของที่หนักแล้วให้สลับมายกของเบาเพื่อพักกล้ามเนื้อ และเพื่อช่วยลดความตึงตัวของกล้ามเนื้อ

7. ควรใช้ถุงมือ เพื่อป้องกันการดลอก ขูดขีด และการถูกบาดจากของมีคม และสวมใส่รองเท้าปิดเพื่อป้องกันการลื่นไถล และป้องกันการบาดเจ็บจากวัสดุสิ่งของเหล่านั้น

การยกวัสดุสิ่งของคนเดียว โดยวัสดุอยู่ในระดับพื้น

1. ยืนชิดวัสดุสิ่งของ วางเท้าให้ถูกต้องและมีความมั่นคง เพื่อป้องกันการเสียสมดุลของร่างกาย
2. ย่อเข่าให้หลังเป็นแนวตรง เพื่อรักษาสภาพความโค้งของกระดูกสันหลังให้เป็นแนวตรง หรือเป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อให้แรงกดลงบนหมอนรองกระดูกสันหลังมีการกระจายตัวเท่าๆ กัน
3. จับวัสดุสิ่งของให้มั่นคงโดยใช้ฝ่ามือจับ เพื่อป้องกันการลื่นหลุดมือ และหากเป็นไปได้ ควรมีที่จับหรือหูจับ เพื่อทำให้จับได้ถนัดและง่ายขึ้น
4. ควรให้แขนชิดลำตัว ไม่ควรกางแขนออก และให้วัสดุสิ่งของที่จะยกอยู่ชิดกับลำตัวให้มากที่สุด เพื่อให้น้ำหนักของวัสดุสิ่งของผ่านลงที่ต้นขาทั้งสองข้าง
5. ควรให้ตำแหน่งของศีรษะสัมพันธ์กับร่างกาย โดยให้ศีรษะและกระดูกสันหลังอยู่ในแนวเดียวกัน คืออยู่ในแนวตรง ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นทางเดินได้ชัดเจนในขณะที่ยกขึ้นและเดิน

การยกสิ่งของด้วยคนสองคน

เป็นลักษณะการช่วยยกวัสดุสิ่งของหนึ่งชิ้นด้วยคนจำนวนสองคน โดยยกที่ด้านหัวและด้านท้ายของวัสดุสิ่งของ ซึ่งใช้ท่าทางการยกรูปแบบเดียวกับการยกคนเดียว ในการยกเคลื่อนย้าย ควรยกขึ้นพร้อมกัน อาจใช้วิธีนับหนึ่ง สอง สาม แล้วยก เป็นต้น และควรใช้ความเร็วในการยกเท่ากัน ในกรณีที่น้ำหนักด้านหัวและด้านท้ายของวัสดุสิ่งของไม่เท่ากัน และต้องยกหลายครั้ง ผู้ยกทั้งสองควรสลับด้านกัน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ยืนชิดวัสดุสิ่งของ วางเท้าให้ถูกต้องและมีความมั่นคงเพื่อป้องกันการเสียสมดุลของร่างกาย
2. ย่อเข่าให้หลังเป็นแนวตรง เพื่อรักษาสภาพความโค้งของกระดูกสันหลังให้เป็นแนวตรง หรือ เป็นไปตามธรรมชาติ เพื่อให้แรงกดลงบนหมอนรองกระดูกสันหลังมีการกระจายตัวเท่ากัน
3. จับวัสดุสิ่งของให้มั่นคงโดยใช้ฝ่ามือจับ เพื่อป้องกันการลื่นหลุดมือ และหากเป็นไปได้ควรมีที่จับหรือหูจับ เพื่อทำให้จับได้ถนัดและง่ายขึ้น
4. ควรให้แขนชิดลำตัว ไม่ควรกางแขนออก และให้วัสดุสิ่งของที่จะยกอยู่ชิดกับลำตัวให้มากที่สุด เพื่อให้น้ำหนักของวัสดุสิ่งของผ่านลงที่ต้นขาทั้งสองข้าง
5. ควรให้ตำแหน่งของศีรษะสัมพันธ์กับร่างกาย โดยให้ศีรษะและกระดูกสันหลังอยู่ในแนวเดียวกัน คือ อยู่ในแนวตรง ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นทางเดินได้ชัดเจนในขณะที่ยกขึ้นและเดิน
6. ค่อยๆ ยึดเข่าเพื่อขึ้นขึ้น โดยใช้กำลังจากกล้ามเนื้อขา และขณะที่ยกขึ้น หลังจะอยู่ในแนวตรงหรือเป็นไปตามธรรมชาติ

ข้อควรรู้ในการยกของ

1. ในขณะยกของ ควรเคลื่อนไหวทั้งตัว ไม่ควรเอี้ยวคอ หลัง หรือเอว ให้จมูกตรงตั้งฉาก หน้ามองตรงไปข้างหน้า โดยเฉพาะเวลาของหนัก ในกรณีที่หามุนตัวให้ใช้วิธีหมุนข้อเท้าแทน
2. อย่าเอื้อมหยิบของในที่สูง โดยเฉพาะของที่มีน้ำหนักมาก หากจำเป็นต้องยก หรือ เคลื่อนย้ายสิ่งของในที่สูงให้ใช้บันไดหรือโต๊ะต่อเพิ่มความสูงจากพื้น ช่วยในการยกของ เพื่อให้ของที่จะหยิบอยู่ในระดับสายตา ไม่ควรเขย่งหรือเงยหน้าเต็มที่ เอื้อมจนสุดแขน เพราะจะทำให้กล้ามเนื้อลำร่างกายเสียความมั่นคง และก่อให้เกิดอันตรายกับหลังได้ ควรใช้วิธีผลักหรือลาก มากกว่าดึงเข้ามาหาตัว
3. หากยกสองคน ควรเลือกคู่ยกที่ขนาดตัวใกล้เคียงกัน และยกของให้ขนานกับพื้น เพื่อป้องกันคนใดคนหนึ่งรับน้ำหนักที่มากเกินไปจนเกินไป จะทำให้เกิดการบาดเจ็บตามมาได้
4. ในการยกของ พยายามให้ของชิดลำตัวมากที่สุด โดยที่หลังยังคงอยู่ เพื่อรักษาอาการบาดเจ็บที่จะเกิดขึ้นกับกระดูกสันหลัง
5. เมื่อยกของซ้ำๆ กัน ควรใส่เสื้อหรืออุปกรณ์พุงเอวเวลา ยก
6. ควรยกของขึ้นมาให้สูงระดับเอวหรือข้อศอกห้ามยกของหนักเกินกว่าระดับหน้าอก

การจัดเก็บพื้นที่การทำงานให้เป็นระเบียบ

การรักษาพื้นที่การทำงานให้สะอาดเรียบร้อย เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่จะเกิดความปลอดภัยในพื้นที่ก่อสร้าง และมีประโยชน์ในหลายด้าน คือ

1. ทำให้เกิดความเรียบร้อยในพื้นที่ก่อสร้าง ลดการเกิดขวงการทำงาน เกิดการทำงานที่สะดวกรวดเร็ว และคล่องตัว
2. เป็นการกำจัดอันตรายแฝงต่างๆ ออกไป เช่น
 - วัสดุตกหล่นจากที่สูง / วัสดุเลื่อนไหลหล่นทับ เช่น แบบเหล็ก, ท่อนไม้, เหล็กเส้น, เศษเหล็ก, และวัสดุเหลือใช้จากการก่อสร้าง เป็นต้น
 - การสะดุดล้มจากการเดินบนกองวัสดุ หรือต้องผ่านสิ่งกีดขวาง
 - การถูกวัสดุทิ่มแทงหรือบาด เช่น ตะปู, เศษเหล็ก, เหล็กเส้น, และวัสดุมีคม เป็นต้น
 - สารอันตราย เช่น สี, ทินเนอร์ และน้ำมัน น้ำยาต่างๆ เป็นต้น
3. เป็นภาพพจน์การทำงานที่ดีบริษัท สร้างความรู้สึกลปลอดภัย ของผู้ปฏิบัติงาน ลูกจ้างและผู้พบเห็นทั่วไป แสดงถึงการให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงาน
4. ลดการสูญเสียของวัสดุจากการใช้งานโดยไม่เก็บรักษาหรือเหลือจากการใช้งานหรือสูญหายจากการถูกลักขโมย เช่น ปูนซีเมนต์, สี, ทินเนอร์, น้ำมัน, ไม้แบบ, ตะปู และลวดเชื่อม อุปกรณ์นั่งร้าน เศษเหล็ก เป็นต้น

ดังนั้นพนักงานทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบ ในการจัดเก็บทำความสะอาดบริเวณการทำงานเป็นประจำ เพื่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงควรปฏิบัติดังนี้

- จัดที่ทิ้งขยะ โดยจำแนกชนิดของขยะให้ถูกต้อง
- จัดวางวัสดุอุปกรณ์ให้ถูกต้อง
- บริเวณทางเดิน ทางเข้า-ออก ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง
- จัดวางสายไฟให้อยู่ในที่แขวน และป้องกันการกระแทกหรือทับจากเครื่องจักรที่วิ่งผ่านทำให้สายไฟเกิดการชำรุดเสียหาย
- ห้ามทำให้เกิดไฟบริเวณที่มี การจัดเก็บสารไวไฟหรือเชื้อเพลิง
- พบตะปูที่ติดอยู่กับไม้และจัดเก็บให้เรียบร้อย
- ห้องน้ำ ห้องสำหรับชำระล้างต้องทำความสะอาดอยู่เสมอเพื่อสุขอนามัย
- ล้างมือให้สะอาดด้วยน้ำสบู่นก่อนรับประทานอาหารทุกครั้ง

กิจกรรม 5 ส.

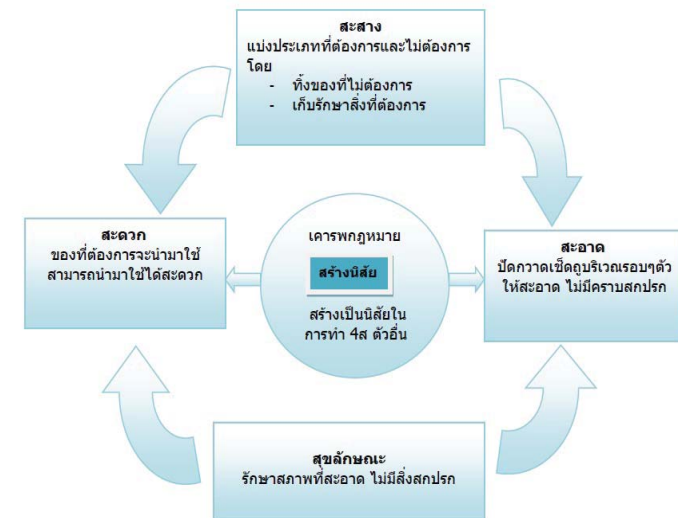
สะอาด คือ แยกสิ่งที่ไม่จำเป็นกับสิ่งที่จำเป็น

สะดวก คือ การจัดวางสิ่งที่จำเป็นให้ง่ายต่อการหยิบใช้ รู้ได้ทันทีว่าอยู่ที่ใด

สะอาด คือ การรักษาความสะอาดสถานที่ เครื่องใช้ อุปกรณ์ บริเวณทางเดินให้ปราศจากขยะ ฝุ่นผงและเศษวัสดุ

สุขลักษณะ คือ รักษาสถานที่ทำงานให้สะอาด โดยรักษา 3ส. แรกให้ได้อยู่เสมอ

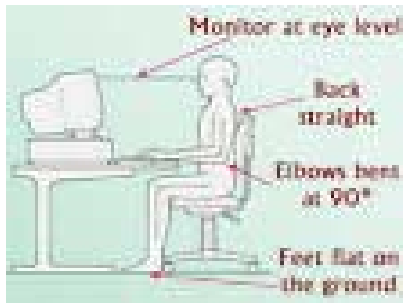
สร้างนิสัย คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย

ความปลอดภัยในสำนักงาน

กฎที่ต้องปฏิบัติ

1. อย่าใช้เก้าอี้ที่มีล้อเลื่อนแทนบันได ในการที่หยิบวัสดุหรือเอกสารในที่สูงๆ
2. อย่าวิ่งภายในสำนักงาน เพราะตรงมุมอาจมีเพื่อนร่วมงานเดินสวนออกมาหรือมีพนักงานกำลังเคลื่อนย้ายวัสดุต่างๆ
3. ลิ้นชักของตู้เก็บเอกสารหรือทำงานเมื่อเปิดใช้งานแล้วต้องปิดให้เรียบร้อยเพราะท่านหรือผู้อื่นอาจเดินมาชนได้รับบาดเจ็บ
4. เมื่อขึ้นหรือลงบันได ให้เดินด้วยความระมัดระวัง อย่าวิ่ง และจับราวบันไดไว้ เพื่อช่วยให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น
5. เมื่อนั่งเก้าอี้อย่าเอนหลังจนเสียการทรงตัว เพราะจะทำให้ล้มและได้รับบาดเจ็บ หรือเป็นอันตรายแก่ชีวิตได้
6. เมื่อน้ำหรือของเหลวอื่นๆ หกหรือราดบนพื้นต้องรีบเช็ดถูทันที เพื่อป้องกันการลื่นหกล้ม
7. สายไฟ สายโทรศัพท์ จะต้องวางให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อป้องกันการสะดุดซึ่งอาจทำให้หกล้มได้
8. ในกรณีไม่สามารถจะเคลื่อนย้าย หรือยกของที่หนักเกินกำลังให้ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน
9. มือและนิ้วมือ เป็นส่วนที่รับบาดเจ็บง่ายที่สุด ไม่ควรใช้มือหรือนิ้วมือแทนเครื่องมือต่างๆ เช่นอย่าใช้มือถอนเข็มเย็บกระดาษ
10. เครื่องมือเครื่องใช้ภายในสำนักงาน โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าต้องได้รับการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่อยู่เสมอ
11. อักเสบ เกิดขึ้นเพราะความประมาท ดังนั้นต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เช่นจัดให้มีถังขยะรองรับขยะต่างๆ มีที่เช็ดมือ ฯลฯ
12. มีการวางแผนผังพื้นที่ในกรณีฉุกเฉิน และมีอุปกรณ์ดับเพลิง ซึ่งควรคิดไว้ในสถานที่ต่างๆ สามารถหยิบฉวยได้ง่าย

เทคนิคและคู่มือการปฐมพยาบาล

ความหมายของการปฐมพยาบาล

การปฐมพยาบาล หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บ ณ สถานที่เกิดเหตุ โดยใช้อุปกรณ์เท่าที่จะหาได้ในขณะนั้น ก่อนที่ผู้บาดเจ็บจะได้รับการดูแลรักษาจากบุคลากรทางการแพทย์ หรือส่งต่อไปยังโรงพยาบาล

วัตถุประสงค์ของการปฐมพยาบาล

การปฐมพยาบาลมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ

1. เพื่อช่วยชีวิต
2. เพื่อเป็นการลดความรุนแรงของการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วย
3. เพื่อทำให้บรรเทาความเจ็บปวดทรมาน และช่วยให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว
4. เพื่อป้องกันความพิการที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลัง

ขอบเขตและหน้าที่ของผู้ปฐมพยาบาล

ผู้ปฐมพยาบาลมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บหรือผู้ป่วยฉุกเฉินเท่านั้น จะหมดหน้าที่เมื่อผู้บาดเจ็บปลอดภัยหรือได้รับการรักษาจากแพทย์หรือสถานพยาบาลแล้ว ขอบเขตหน้าที่ของผู้ปฐมพยาบาลมี 2 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. วิเคราะห์สาเหตุและความรุนแรงของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือได้ถูกต้อง มีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ชักประวัติของอุบัติเหตุ จากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์หรือผู้บาดเจ็บที่รู้สึกตัวดี
- 1.2 ชักถามอาการผิดปกติหลังได้รับอุบัติเหตุ เช่น ปวดศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน ปวดมากที่บริเวณใด
- 1.3 ตรวจร่างกายผู้บาดเจ็บทุกครั้งก่อนให้การปฐมพยาบาล โดยตรวจตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า เพื่อค้นหาสิ่งผิดปกติที่เกิดขึ้น เช่น อาการบวม บาดแผล กระดูกหัก เป็นต้น

2. ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ โดยช่วยเหลือเป็นลำดับขั้นดังนี้

2.1 ถ้าผู้บาดเจ็บอยู่ในบริเวณที่มีอันตรายต้องเคลื่อนย้ายออกมาก่อน เช่น ดึงพังทลายลงมา ไฟไหม้ในโรงภาพยนตร์ เป็นต้น

2.2 ช่วยชีวิต โดยจะตรวจดูลักษณะการหายใจว่ามีการอุดตันของทางเดินหายใจหรือไม่ หัวใจหยุดเต้นหรือไม่ ถ้ามีก็ให้รีบช่วยชีวิตซึ่งจะกล่าวในตอนต่อไป

2.3 ช่วยมิให้เกิดอันตรายมากขึ้น ถ้ามีกระดูกหักต้องเข้าเฝือกก่อน เพื่อมิให้มีการฉีกขาดของเนื้อเยื่อมากขึ้น ถ้ามีบาดแผลต้องคลุมด้วยผ้าสะอาด เพื่อมิให้ฝุ่นละอองเข้าไปทำให้เกิดเชื้อ ในรายที่สงสัยว่ามีการหักของกระดูกสันหลัง ต้องให้อยู่นิ่งที่สุด ถ้าจะต้องเคลื่อนย้ายจะต้องให้แนวกระดูกสันหลังตรง โดยนอนราบบนพื้นไม้แข็ง มีหมอนหรือผ้าประคองศีรษะมิให้เคลื่อนไหว ให้ล่าปลอบโยนต่อผู้บาดเจ็บ ให้กำลังใจอยู่กับผู้บาดเจ็บตลอดเวลา พลิกตัว หรือ จับต้องด้วยความอ่อนโยนและระมัดระวัง ไม่ละทิ้งผู้บาดเจ็บ

หลักทั่วไปในการปฐมพยาบาล

1. เมื่อพบผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บ ต้องรีบช่วยเหลือทันที ชกเว้นในกรณีที่มีอุปสรรคต่อการช่วยเหลือ เช่น มีแก๊สพิษ มีวัตถุพิษวาง เป็นต้น ให้ย้ายผู้ป่วยออกมาในที่ปลอดภัยเสียก่อนจึงดำเนินการช่วยเหลือ
2. ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บในกรณีที่มีอันตรายต่อชีวิตโดยรีบด่วนก่อน
3. อย่าให้มีคนมุง ทั้งนี้เพื่อให้มีอากาศปลอดโปร่ง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีบริเวณกว้างขวางเพียงพอ อีกทั้งสะดวกในการให้การปฐมพยาบาลด้วย
4. จัดให้ผู้บาดเจ็บอยู่ในท่าที่เหมาะสมในการปฐมพยาบาล และไม่เพิ่มอันตรายแก่ผู้บาดเจ็บด้วย ควรจัดให้อยู่ในท่านอนหงายและทางเดินหายใจโล่ง พร้อมทั้งสังเกตอาการต่างๆ ของผู้บาดเจ็บ และวางแผนการให้การช่วยเหลืออย่างมีสติ ไม่ตื่นตกใจ สังเกตสิ่งแวดล้อมว่ามีสิ่งของอันตรายอยู่ใกล้เคียงหรือไม่ ลักษณะของผู้บาดเจ็บนั้นบ่งบอกว่าเป็นการฆ่าตัวตาย (suicide) หรือ ถูกทำร้าย (homicide) หรือ เป็นอุบัติเหตุที่แท้จริง
5. บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ อาการ ลักษณะของผู้บาดเจ็บเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลที่ได้ทำลงไป พร้อมทั้งนำติดตัวไปกับผู้บาดเจ็บเสมอเพื่อประโยชน์ในการรักษาต่อไป
6. อย่าทำการรักษาด้วยตนเอง ให้เพียงการปฐมพยาบาลที่จำเป็นอย่างถูกต้อง แล้วนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลทันที

1. การปฐมพยาบาลผู้ประสบอุบัติเหตุกระดูกไหปลาร้าหัก

สาเหตุ

อาจเกิดจากการถูกตีที่ไหปลาร้า หรือหกล้มเอาไหปลาร้ากระแทกวัตถุของแข็ง หกล้มในท่ามือยันพื้น และแขนเหยียดตรง จะทำให้มีกระดูกไหปลาร้าหัก

อาการและอาการแสดง

บริเวณไหปลาร้าที่หักจะบวมและเจ็บปวด คลำพบรอยหักหรือปลายกระดูกที่หัก ถ้าจับกระดูกไหปลาร้าโยกดูจะพบเสียงกรอบแกรบ ชกแขนข้างนั้นไม่ได้ ผู้บาดเจ็บจะอยู่ในลักษณะหัวไหล่ตกและงุ้มมาข้างหน้า

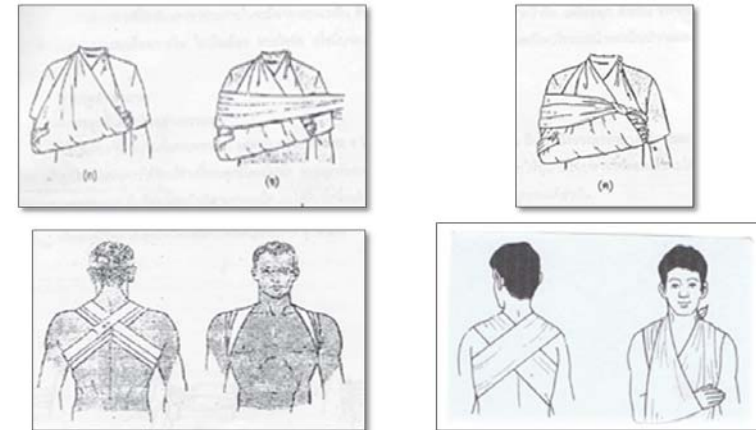

กระดูกไหปลาร้าหัก (ซ้ายซ้าย)

การปฐมพยาบาล

วิธีที่ 1 ใช้ผ้าผืนใดๆ 2 ผืน ผืนหนึ่งทำเป็นผ้าคล้องคอให้ห้อยแขนข้างที่มีกระดูกไหปลาร้าหักนั้นเอาไว้ ให้ดินแขนแนบกับทรวงอก แล้วใช้ผ้าอีกผืนหนึ่งพันรอบใต้แขนนั้นอยู่ติดกับทรวงอก ได้รั้งข้างดี โดยวิธีเช่นนี้จะเป็นการกันไม่ให้แขนข้างนั้นเคลื่อนไหว กระดูกไหปลาร้าที่หักจะได้อู้อยู่หนึ่ง

วิธีการเข้าเฝ้ากระดูกไหปลาร้าหัก ใช้วิธีพันผ้ายึดเป็นรูปเลขแปด บริเวณหัวไหล่

การใช้ผ้ายึดกระดูกไหปลาร้าหัก

กระดูกไหปลาร้าหัก

กระดูกไหปลาร้าหักส่วนมากเกิดจากการกระแทกอย่างแรงจากอุบัติเหตุ ถูกตี หกล้มอย่างแรงโดยใช้มือเหยียดหรือยันพื้นรับน้ำหนักตัว จะมีการปวดบวม เมื่อคลำดูพบปลายกระดูกที่หักถ่วงลง โยกดูอาจมีเสียงดัง ผู้ป่วยมักจะเอียงคอไปด้านที่กระดูกไหปลาร้าหักและแขนข้างนั้นจะยกไม่ขึ้น

วิธีปฐมพยาบาล

1. กางแขนผู้ป่วยออกเป็นมุมฉากกับลำตัว
 2. ใช้ผ้าสามเหลี่ยมหรือผ้าพันเป็นรูปเลขแปดแล้วปล่อยแขนห้อยลง
 3. ใช้ผ้าสามเหลี่ยมคล้องแขนข้างที่กระดูกไหปลาร้าหักแนบกับลำตัว
 4. หรือใช้ผ้าผืนใหญ่พันแขนติดกับลำตัวมาผูกไว้ใต้รักแร้ด้านตรงข้าม เพื่อให้เคลื่อนไหวได้น้อยที่สุด
- 2. การปฐมพยาบาลผู้ประสบอุบัติเหตุกระดูกหัก**
- กระดูกหัก หมายถึง ภาวะที่ส่วนประกอบของกระดูกแตกแยกออกจากกัน อาจเป็นการแตกแยกโดยสิ้นเชิง หรืออาจมีบางส่วนติดกันอยู่บ้าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความรุนแรงของแรงที่กระทบต่อกระดูก ทำให้แนวการหักของกระดูกแตกต่างกัน

ชนิดของกระดูกหัก

โดยทั่วไปแบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ กระดูกหักชนิดปิด (closed fracture) และกระดูกหักชนิดเปิด (opened fracture) ซึ่งสามารถวินิจฉัยได้จากการสังเกต

1. กระดูกหักชนิดปิด คือกระดูกหักแล้วไม่ทะลุผิวหนังและไม่มียาแผลบนผิวหนังตรงบริเวณที่หัก
2. กระดูกหักชนิดเปิด คือกระดูกหักแล้วมีแผลทะลุผิวหนัง ทำให้มีแผลตรงบริเวณที่กระดูกหัก โดย

อาจไม่มีกระดูกโผล่ออกมานอกผิวหนังก็ได้ แต่มีแผลเห็นได้ชัดเจน

กระดูกส่วนต่างๆ ที่พบการแตกหักได้

1. กระดูกเชิงกรานหัก (Pelvic fracture)
2. กระดูกกะโหลกศีรษะแตก (Skull fracture)
3. กระดูกขากรรไกรล่างหัก (Lower Jaw fracture)
4. กระดูกไหปลาร้าหัก (Clavicle fracture)
5. กระดูกซี่โครงหัก (Ribs fracture)
6. กระดูกข้อมือหัก (Colle's fracture)
7. กระดูกต้นแขนหัก
8. กระดูกสันหลังหัก (Spinal fracture)

หลักทั่วไปในการปฐมพยาบาลผู้ที่กระดูกหัก

1. การซักประวัติ จะต้องซักประวัติเกี่ยวกับการได้รับอุบัติเหตุ เพื่อให้ทราบว่าเกิดได้อย่างไร ในท่าใด ระยะเวลาที่เกิด เพื่อประเมินความรุนแรงของแรงที่มากระทำ และตำแหน่งของกระดูกที่ได้รับบาดเจ็บ

2. ตรวจร่างกาย โดยตรวจทั้งตัว และสนใจคอส่วนที่ได้รับอันตรายมาก่อน โดยถอดเสื้อผ้าออก การถอดเสื้อผ้าผู้บาดเจ็บ ควรใช้วิธีตัดตามตะเข็บ อย่าพยายามให้ผู้บาดเจ็บถอดเอง เพราะจะทำให้เจ็บปวดเพิ่มขึ้นแล้วสังเกตอาการและการแสดงว่ามีการบวม รอยฟกช้ำ หรือ จ้ำเลือด บาดแผล ความพิการผิดรูป และคลำอย่างนุ่มนวล ถ้ามีการบวมและช้ำมากให้จับชีพจรเปรียบเทียบกับแขนหรือขาทั้งสองข้าง ตรวจระดับความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงสติ การตรวจบริเวณที่หัก ต้องทำด้วยความระมัดระวัง เพราะอาจทำให้ปลายกระดูกที่หักเคลื่อนมาเกยกันหรือทะลุออกมานอกผิวหนัง ขณะตรวจร่างกาย ต้องดูแลทางเดินหายใจให้โล่ง ประเมินการหายใจและการไหลเวียนของเลือด สังเกตการตกเลือด ถ้ามีต้องห้ามเลือด หลักเลี้ยววิธีการห้ามเลือดแบบขั้น ชะเนาะ เพราะถ้ารัดแน่นเกินไป อาจจะทำให้เลือดแดงไปเลี้ยงส่วนปลายไม่พอ ถ้ามีบาดแผลต้องกดแผลและพันแผล ในรายที่มีกระดูกหักแบบเปิดให้ใช้ผ้าสะอาดคลุมปิดไว้ แล้วพันทับ ห้ามดึงกระดูกให้เข้าที่

3. การเข้าเฝือกชั่วคราว การคานบริเวณที่หักด้วยเฝือกชั่วคราวให้ถูกต้องและรวดเร็ว จะช่วยให้บริเวณที่หักอยู่นิ่ง ลดความเจ็บปวด และ ไม่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บเพิ่มขึ้น โดยใช้วัสดุที่หาได้ง่าย เช่น ไม้ หรือกระดาษหนังสือพิมพ์พับให้หนา หมอน ร่ม ไม้กดลิ้น กระดาน เสา ฯลฯ รวมทั้งผ้าและเชือกสำหรับพันรัดด้วยไม่ควรเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจนกว่าจะเข้าเฝือกชั่วคราวให้เรียบร้อยก่อน ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ ให้ใช้แขนหรือขาข้างที่ไม่หักหรือลำตัวเป็นเฝือกชั่วคราว โดยผูกยึดให้ดีก่อนที่จะเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

4. การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ เพื่อเคลื่อนย้ายออกจากสถานที่ที่มีอันตรายไปสู่ที่ปลอดภัยหรือโรงพยาบาล การเคลื่อนย้ายอย่างถูกวิธี จะช่วยลดความพิการและอันตรายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้

หลักการเข้าเฝือกชั่วคราว

1. วัสดุที่ใช้คานต้องยาวกว่าอวัยวะส่วนที่หัก โดยเฉพาะจะต้องยาวพอที่จะบังคับข้อต่อที่อยู่เหนือและใต้บริเวณที่สงสัยว่ากระดูกหัก เช่น ขาข้อล่างหัก ข้อเข่าและข้อเท้าจะต้องถูกบังคับไว้ด้วยเฝือก เป็นต้น

2. ไม่วางเฝือกลงบนบริเวณที่กระดูกหักโดยตรง ควรมีสิ่งอื่นรอง เช่น ผ้า หรือ สำลีวางไว้ตลอดแนวเฝือก เพื่อให้เฝือกกดลงบนบริเวณผิวหนังโดยตรง ซึ่งทำให้เจ็บปวดและเกิดเป็นแผลจากเฝือกกดได้

3. มัดเฝือกกับอวัยวะที่หักให้แน่นพอควร ถ้ารัดแน่นจนเกินไปจะกดผิวหนังทำให้การไหลเวียนของเลือดไม่สะดวกเป็นอันตรายได้ โดยระวังอย่าให้ปมเชือกกดแผล จะเพิ่มความเจ็บปวดและเนื้อเยื่อได้รับอันตรายและคอยตรวจบริเวณที่หักเป็นระยะๆ เพราะอาจจะมีการบวม ซึ่งจะต้องคลายเชือกที่ผูกให้แน่นน้อยลง 4. บริเวณที่เข้าเฝือกจะต้องจัดให้อยู่ในท่าที่สุขสบายที่สุด อย่างจัดกระดูกให้เข้ารูปเดิม ไม่ว่ากระดูกที่หักจะโค้ง โกง หรือ คด ก็ควรเข้าเฝือกในท่าที่เป็นอยู่

การหายของกระดูก

เมื่อกระดูกหัก โดยมากมักทำให้เยื่อหุ้มกระดูกและเนื้อเยื่ออื่นๆ ฉีกขาดไปด้วย จึงทำให้บริเวณที่หักมีการอักเสบขึ้น เลือดจะมาสู่ส่วนนั้นมากขึ้น ต่อมาจะเกิดเป็นกระดูกใหม่ขึ้น เรียกว่า callus ซึ่งจะเชื่อมปลายกระดูกทั้งสองข้างให้ติดกัน แล้วเซลล์สร้างกระดูกจากเยื่อหุ้มกระดูก และแคลเซียมก็จะมาสะสมกันทำให้ callus แข็งขึ้นตามลำดับ จนกลายเป็นกระดูกปกติ ซึ่งการเชื่อมของกระดูกจะใช้เวลาไม่เท่ากัน ขึ้นกับอายุของผู้บาดเจ็บ ลักษณะการหักของกระดูก ชนิดและตำแหน่งของกระดูกที่หัก และกระดูกที่จำกัดการเคลื่อนไหวที่ดี

3. การปฐมพยาบาลผู้ประสบอุบัติเหตุกระดูกเชิงกรานหัก

กระดูกเชิงกรานหัก ส่วนใหญ่จะเกิดจากอุบัติเหตุรถยนต์ชนกัน และตกจากที่สูง ในรายผู้สูงอายุการหักของกระดูกชนิดนี้มีอันตรายมาก ถ้ามีภาวะแทรกซ้อนร่วมด้วย เช่น มีการบาดเจ็บที่กระเพาะปัสสาวะ ท่อปัสสาวะ ลำไส้ และอวัยวะสืบพันธุ์

อาการและอาการแสดง

ปวดบริเวณอุ้งเชิงกรานหลังจากได้รับอุบัติเหตุ มีอาการเคล็ดหรือรอยฟกช้ำบริเวณเชิงกราน ขกขาข้างที่กระดูกเชิงกรานหักไม่ได้ขณะนอนหงาย ขาและเท้าข้างที่หักจะเบะออกข้างๆและอาจจะสั้นกว่าอีกข้างหนึ่ง ถ่ายปัสสาวะอาจมีเลือดปนออกมาด้วย

4. การปฐมพยาบาลผู้ประสบอุบัติเหตุกระดูกขากรรไกรล่างหัก

สาเหตุ

อาจเกิดจากการถูกตี หักล้มลงกระแทกพื้น ถูกด้อยหรืออุบัติเหตุบนท้องถนน

อาการและอาการแสดง

ปวดเมื่ออ้าปาก หรือหุบปาก และพูดลำบาก อาจมีเลือดและน้ำลายไหลออกจากปาก เหงือกฉีกเป็นแผล ฟันหักหรือโย้ยี้ผิดรูป ฟันไม่สบกัน อาจมีแผลบริเวณคางหรือภายในช่องปาก

การปฐมพยาบาล

1. ค่อยๆ จับขากระดูกทั้งสองหุบ เพื่อให้ขากระดูกกลางที่หักชนขากระดูกบนไว้ ใช้ผ้าประคองไว้ โดยผูกปลายผ้าแบบหูกกระต่าย เพื่อจะได้แก่ออกง่ายเมื่อผู้ป่วยอาเจียน และจัดให้อยู่ในท่าศีรษะสูงหรือนอนตะแคงเพื่อป้องกันการสำลักเลือด

2. ดูเส้นทางเดินหายใจให้โล่ง เนื่องจากทางเดินหายใจอาจถูกปิดกั้นจากน้ำลาย เลือด หรือฟันที่หักหลุดเข้าหลอดลม และเคลื่อนย้ายผู้ป่วยบาดเจ็บส่งโรงพยาบาล

กฎในการยกและการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

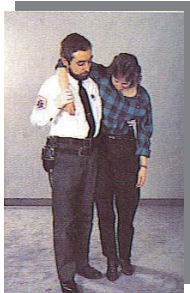
การยกและการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยมีหลายวิธี แต่หลักการเหมือนกันทุกวิธี คือ

1. บอกเล่าแผนการกับผู้ที่มาช่วยว่าจะทำอะไร ที่สำคัญคือต้องบอกผู้ป่วยด้วยว่าจะทำอะไรกับเขาบ้าง
2. ประมาณกำลังที่จะยกผู้ป่วย ถ้าไม่แน่ใจว่าจะยกไหวต้องหาค้นช่วยเหลือมากพอ ห้ามลองยกเด็ดขาด เพราะผู้ป่วยจะได้รับอันตราย
3. ห้ามทำหลังเวลาชก เพราะจะทำให้หมอนรองกระดูกหลังเคลื่อนทำให้ปวดหลัง หรือเสียแปลบตามเส้นประสาท ต้องให้หลังตรงเสมอ
4. เวลายกผู้ป่วยต้องงอขา และหนีบแขน กำมือที่จับผู้ป่วยให้แน่นให้มือและแขนอยู่บนแปลบลำตัวมากที่สุด จะทำให้ได้แรงมาก
5. ต้องยกผู้ป่วยโดยให้ตัวเราอยู่ในสมดุล น้ำหนักจะได้ลงที่ศูนย์กลางลำตัว ทำให้ออกแรงได้เต็มที่ และผู้ยกเองปลอดภัย จะไม่เกิดการบาดเจ็บต่อกล้ามเนื้อและเส้นประสาท
6. ต้องทำด้วยความระมัดระวังที่สุด เราต้องการให้คนอื่นปฏิบัติต่อเราอย่างไร ก็ควรปฏิบัติเช่นนั้นต่อผู้อื่นด้วย

การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเล็กน้อยและ/หรือรู้สึกลัวตัวผู้ช่วยเหลือ 1 คน

1. ท่าประคองเดิน

ใช้สำหรับผู้ป่วยรู้สึกตัวดี และพอจะช่วยตัวเองได้ ไม่มีกระดูกหรือกระดูกหลังหักและผู้ป่วยตัวใหญ่พอๆ กับผู้ช่วยเหลืออย่าลืมขั้นตอนในการเคลื่อนย้ายต้องบอกเล่าแผนการแก่ผู้ป่วยก่อนเสมอว่า เราจะช่วยทำอย่างไร จะพาเดินไปทางไหนและประมาณกำลัง ต้องให้ผู้ป่วยเดินนำหน้าเสมอ ผู้ช่วยต้องคอยมองเท้าของผู้ป่วยถ้าผู้ป่วยล้มระหว่างทางจะได้ประคองผู้ป่วยไว้ได้อย่างปลอดภัยทั้งต่อผู้ป่วยและตนเอง

2. การอุ้ม

ถ้าผู้ป่วยตัวเล็กกว่าผู้ช่วยเหลือมาก และไม่มีกระดูกหักที่ใดๆ การอุ้มจะเป็นการเคลื่อนย้ายที่สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย แต่ถ้าผู้ป่วยตัวใหญ่และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อาจใช้วิธียกโดยคนหลายๆ คน

ผู้ช่วยเหลือ 2 คน

1. การประคองเดิน

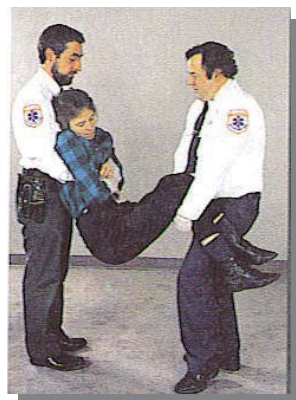
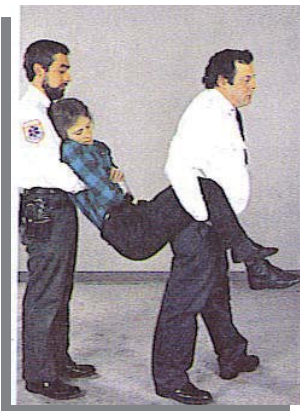
ผู้ป่วยพอช่วยตัวเองได้ ไม่มีกระดูกขาหรือกระดูกสันหลังหัก

2. กรณีที่ผู้ป่วยตัวใหญ่ ผู้คนเดียวไม่ไหวและไม่มีการดูส่วนใดหัก

การอุ้มคนละข้างของผู้ป่วย ถ้าผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ควรให้ผู้ป่วยเอามือโอบบ่าของผู้ช่วยเหลือทั้งสอง แต่การยกขึ้นนี้จะทำได้ไม่ค่อยถนัด

การเคลื่อนย้ายโดยผู้ช่วยเหลือ 2 คน คนหนึ่งอยู่ด้านหน้าอีกคนหนึ่งอยู่ด้านหลังจะทำให้สะดวกมากกว่า ขั้นตอนต้องพุงผู้ป่วยขึ้นมาอยู่ในท่านั่ง ผู้ช่วยคนที่ 1 ประคองด้านหลังของผู้ป่วย โดยสอดแขนมาจับแขนของผู้ป่วยด้านหน้า ผู้ช่วยคนที่ 2 สอดแขนเข้าใต้ข้อพับเข่าของผู้ป่วยแล้วลุกขึ้นยืนพร้อมกัน

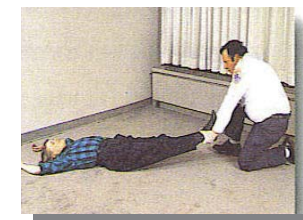

การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บรุนแรงและ/หรือไม่รู้สีกตัว

ผู้ช่วยเหลือ 1 คน

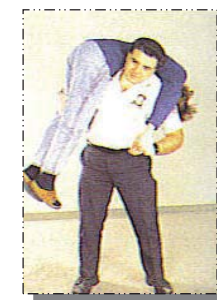
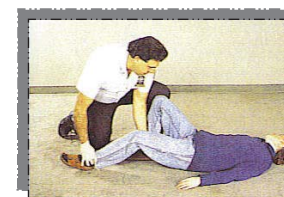
1. ท่าลาก

ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น ไฟไหม้ ผู้ป่วยสาหัสคว้นหมดสติ หรือรถชนหมดสติอยู่กลางถนน จำเป็นต้องทำการเคลื่อนย้ายออกจากที่เกิดเหตุโดยเร็ว เคลื่อนย้ายในระยะทางสั้นๆ และจะต้องเป็นที่ราบเรียบ

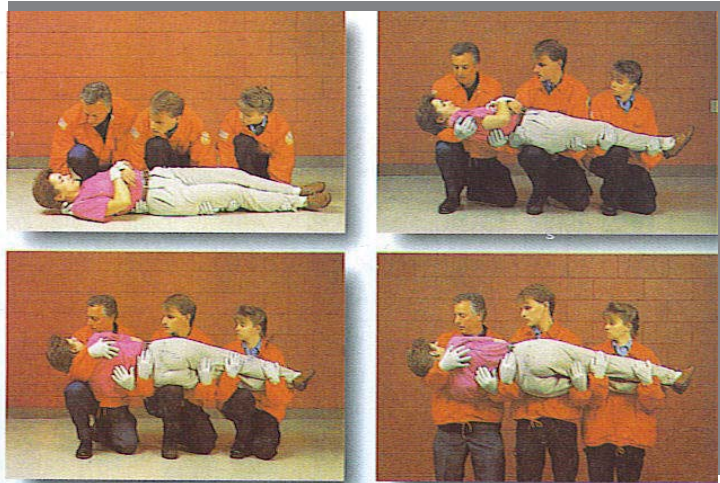

2. ท่าอุ้มแบก

ในกรณีที่ผู้ป่วยตัวเล็ก ผู้ช่วยเหลือตัวใหญ่ ผู้ป่วยไม่มีส่วนใดหักเคลื่อนย้ายไประยะทางไกลๆ ได้สะดวก

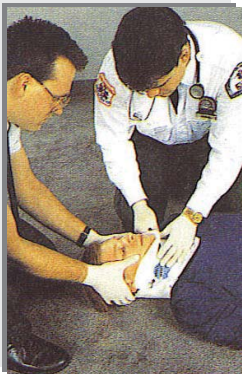
ในกรณีที่ผู้ป่วยตัวใหญ่มาก จำเป็นต้องใช้ผู้ช่วยเหลือมากกว่า 2 คนในการเคลื่อนย้าย การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโดยวิธีนี้ผู้ป่วยจะรู้สึกมั่นคงปลอดภัยมากกว่า แต่ผู้ช่วยเหลือต้องยึดหลักในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างแม่นยำ และต้องทำอย่างนุ่มนวล ที่สำคัญ คือ ต้องแน่ใจว่ายกผู้ป่วยไหว ถ้าไม่แน่ใจห้ามลงยกเด็ดขาด ต้องหาคนมาช่วยอีก ถ้าใช้คนมากขึ้นจะช่วยให้ผู้ผู้ป่วยปลอดภัยมากขึ้น

การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยบาดเจ็บที่กระดูกสันหลังหัก

กระดูกสันหลังหักมักมีอันตรายต่อเส้นประสาทไขสันหลัง ทำให้เกิดอัมพาตได้ ถ้าบริเวณคอ อาจทำให้ผู้ป่วยหายใจได้ ในการช่วยเหลือผู้ป่วยจึงมีความสำคัญมาก

ถ้าการช่วยเหลือไม่ี้อาจทำให้เส้นประสาทไขสันหลังถูกกดและถูกทำลายมากขึ้น ถ้าต้องการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจะต้องให้ผู้ผู้ป่วยอยู่ในท่านอนราบเสมอ เช่น ให้นอนบนบานประตู่ หรือไม้กระดานแผ่นเดียว เวลายกผู้ป่วยต้องยกให้ตัวตรงเป็นท่อนไม้ เมื่อผู้ป่วยนอนบนกระดานแล้ว มัดตัวผู้ป่วยติดกระดานให้แน่นพอดีพร้อมกับนำวัตถุที่แข็ง 2 ชิ้น มาประกบที่ศีรษะทั้ง 2 ข้าง เพื่อยึดให้ศีรษะและคออยู่นิ่งไม่ให้เคลื่อนไหว

ไม่ว่าจะเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโดยวิธีใดก็ตาม ต้องยึดถือหลักในการยกและเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างเคร่งครัด และต้องคิดถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยและผู้ช่วยเหลือเองไว้เสมอ

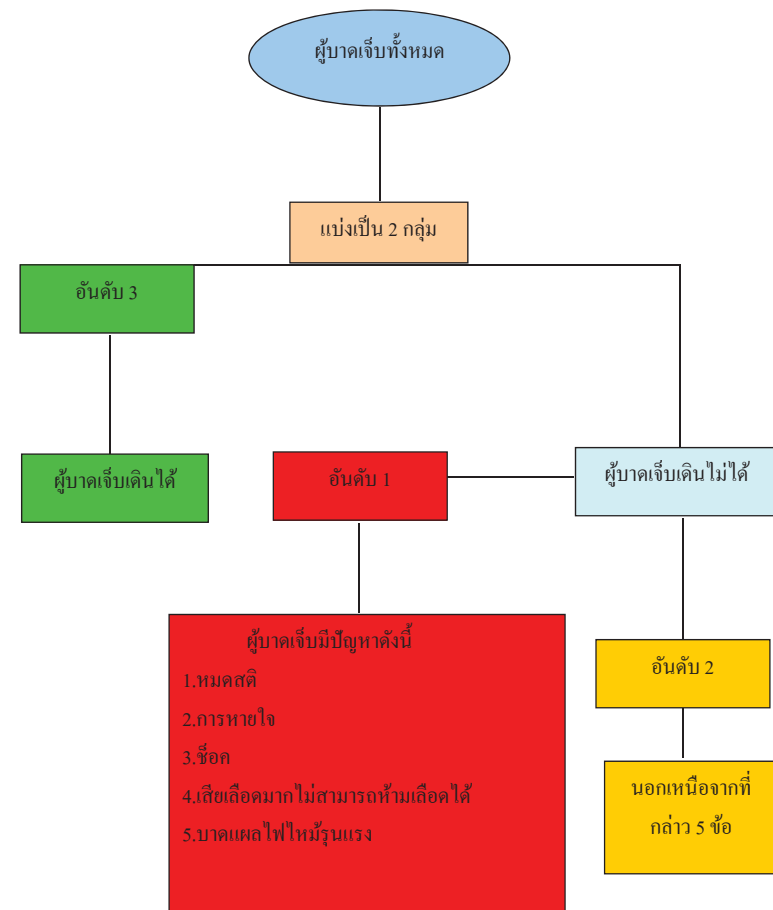
อุบัติเหตุหมู่

ในสถานการณ์ภัยพิบัติหรืออุบัติเหตุหมู่ เมื่อท่านพบเหตุการณ์เช่นนั้นเป็นคนแรกควรปฏิบัติดังนี้

1. ประเมินสถานการณ์ที่เกิดเหตุปลอดภัยหรือไม่ ถ้าไม่ปลอดภัยห้ามเข้าไปให้การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บรอจนกว่าเหตุการณ์นั้นจะปลอดภัยจึงจะเข้าไปให้การช่วยเหลือ
2. เมื่อเข้าไปถึงตัวผู้ป่วยแล้วให้ตรวจสภาพผู้ป่วยอย่างรวดเร็ว ๆ
3. แจ้งขอความช่วยเหลือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่แจ้งขอความช่วยเหลือ ตั้งสติให้ดี พูดให้ชัดเจนอย่าตื่นเต้น แล้วแจ้งข้อมูลดังนี้
 - สถานที่เกิดเหตุ
 - ชื่อผู้แจ้ง และเบอร์โทรศัพท์ติดต่อกลับ
 - เกิดเหตุอะไร มีผู้บาดเจ็บกี่คน
4. เข้าไปประเมินสภาพผู้ป่วยขั้นต้น โดย
 - ตรวจสอบความรู้สึกตัว โดยการเรียกร้องหรือตีที่ไหล่เบาๆ
 - ตรวจสอบทางเดินหายใจ
 - ตรวจสอบการหายใจ
 - ตรวจสอบชีพจร
 - ตรวจสอบการบาดเจ็บ
5. ให้การปฐมพยาบาล ถ้ามีบาดเจ็บเลือดออก ให้ห้ามเลือดก่อนหลังจากนั้นตรวจดูว่ากระดูกหักที่ใดบ้าง ให้ทำการดาม
6. แจ้งรายละเอียดเพิ่มเติม

ในกรณีมีผู้บาดเจ็บหลายคนพร้อมกัน ควรทำการประเมินสภาพผู้ป่วยคร่าวๆ ทุกคนเพื่อทำการคัดแยก และพิจารณาจัดลำดับความสำคัญในการให้ความช่วยเหลือ โดยใช้แนวทางในการคัดแยกดังนี้

การคัดแยกพื้นฐาน ลำดับความสำคัญในการให้การช่วยเหลือ

การปฐมพยาบาลเบื้องต้นผู้ป่วยหมดสติ

"การหมดสติ"

เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการหมดสตินั้นจะสามารถนำไปสู่การเสียชีวิตได้โดยทั่วไป **การหมดสติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท** คือ การหมดสติพร้อมกับมีอาการหายใจลำบาก (หรืออาจหยุดหายใจ) และการหมดสติแต่ยังมีการหายใจ ซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทที่มีอาการชักร่วมด้วย ได้แก่ลมบ้าหมู ซึ่งเกิดจากภาวะโลหิตเป็นพิษ หรือเป็นการชักที่เกิดจากโรค เช่น โรคฮิสทีเรีย เป็นต้น และประเภทที่ไม่มีอาการชักร่วมด้วย ได้แก่ การช็อค เป็นลม เมาเหล้า เมาหวาน หรือเส้นโลหิตในสมองแตก เป็นต้น ทั้งนี้ ลักษณะการหมดสติมี 2 ลักษณะคือ มีอาการซึม มึนงง เข่าตัวอาจตื้อ ง่วงงี้แล้วหลับ พูดได้บ้างแต่ฟังไม่ได้ศัพท์ และลักษณะอาการหมดความรู้สึกรู้ทุกอย่างเป็นการหมดความรู้สึกรู้ทุกอย่างสมบูรณ์แม้แต่เข่าตัวก็ไม่ฟื้น

การปฐมพยาบาลผู้ป่วยหมดสติ นั้นผู้ให้การปฐมพยาบาลจะต้องดูว่าผู้ป่วยหายใจหรือไม่ ถ้าหยุดหายใจต้องทำการช่วยให้ผู้ป่วยกลับมาหายใจได้โดยเร็ว ถ้าผู้ป่วยมีเลือดออก ควรจับให้ผู้ป่วยนอนหงาย เอียงหน้าไปด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เลือดไหลด้านหลังลำคอ ซึ่งจะเป็นการอุดกั้นทางเดินหายใจ และป้องกันไม่ให้อาเจียนไหลเข้าสู่หลอดลม ในส่วนของการจัดทำอนันนั้น ถ้าผู้ป่วยหน้าแดง ควรให้ออนสิริษะสูง ถ้าผู้ป่วยมีสีหน้าซีด ให้ออนราบเหยียดขาและแขน เพราะอาจมีกระดูกหักได้ หากต้องการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้ค้ำน้ำหรือรับประทายใดๆ ตรวจดูบาดแผลโดยเฉพาะบริเวณศีรษะ หากมีอาการชักให้ม้วนผ้าความชื้นใส่เข้าไประหว่างฟันเพื่อป้องกันไม่ให้กัดลิ้นตนเอง รวมถึงให้หาสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยหมดสติและประวัติการเกิดอุบัติเหตุของผู้ป่วย เพื่อแจ้งให้แพทย์ทราบ

การหมดสติ ไม่ใช่การนอนหลับ แต่การหมดสติ คือ อาการที่ไม่สามารถปลุกให้รู้สึกตัวหรืออาการที่ไม่สามารถรับรู้หรือตอบสนองต่อสิ่งแวดลอมรอบตัวได้ ข้อแตกต่างระหว่างการหมดสติ และการนอนหลับ ก็คือการนอนหลับสามารถ "ปลุก" ได้ หากมีตัวกระตุ้นที่ดีพอ เช่น การเขย่าตัวแรงๆ หรือตะโกนดังๆ แต่การหมดสติไม่สามารถปลุกได้ ทั้งนี้ การหมดสติอาจเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ เช่น จากการเจ็บป่วยบาดเจ็บ หรือการดันคอกใจที่รุนแรงก็ได้

ระดับการหมดสติ

การหมดสติ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ

1. การหมดสติแบบระยะสั้น เช่น หน้ามืด วิงเวียนศีรษะ เป็นลม
2. การหมดสติแบบระยะยาว ผู้ป่วยจะสามารถตอบสนองต่อการกระตุ้นได้บ้าง หรือเป็นครั้งคราวเท่านั้น
3. การหมดสติแบบระยะยาวมาก ผู้ป่วยจะไม่รู้สึกตัวอย่างสิ้นเชิง ร่างกายไม่มีการเคลื่อนไหว และไม่สามารถรับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นเวลานานมาก

สาเหตุของการหมดสติ

ได้รับสารคาร์บอนมอนนอกไซด์เข้าสู่ร่างกาย

- ภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำ (Hypothermia) คือ ภาวะที่อุณหภูมิร่างกายลดต่ำลงซึ่งเกิดจากการที่อยู่ในสภาพแวดล้อมหรือน้ำที่มีความเย็นมากหรือเป็นเวลานาน
- เป็นลม- ภาวะช็อค
- โรคลมบ้าหมู (Epilepsy)
- หน้ามืด หรือ ร่างกายอ่อนเพลีย
- หมดสติอันมีสาเหตุจากโรคเบาหวาน
- เลือดออกมาก

การตกเลือด

การตกเลือด คือ การที่มีเลือดออกมาก ส่วนมากเกิดจากมีบาดแผลที่ทำให้เส้นเลือดถูกตัดขาด

อาการ

ถ้าเป็นการตกเลือดภายนอก เราจะเห็นเลือดไหลออกจากบาดแผล ถ้าเป็นการตกเลือดภายใน อาจจะมีอาการไอ อาเจียน อุจจาระ หรือ ปัสสาวะเป็นเลือด หรือมีสีคล้ำ ผู้ที่ตกเลือด หรือ เลือดออกมาก ๆ จะมีอาการซีดขาว หน้าซีด เป็นลม หูอื้อ เหงื่อออก มือเท้าเย็น ชีพจรเต้นเร็ว หายใจเร็วและตื้น กระหายน้ำ กระสับกระส่าย และในระยะหลัง จะหมดสติ

การปฐมพยาบาล

รีบทำการห้ามเลือด ซึ่งวิธีการห้ามเลือดมีหลายวิธี

ก. ถ้าเป็นแผลเล็ก

ให้ใช้นิ้วมือกดลงบนแผล หรืออาจใช้ผ้าหรือสำลี ที่สะอาดวางลงบนบาดแผล แล้วพันผ้ารัดแผลให้แน่น พอเลือด หยุดไหล (อย่ารัดแน่นมากเกินไป)

ข. ถ้าเป็นแผลใหญ่ที่แขนหรือขา

ที่ใช้วิธีห้ามเลือดตามข้อ ก. แล้วไม่ได้ผล ให้ใช้ ผ้า เชือก ป่าน ปอ ผ้าเช็ดหน้า ขางหรือผ้าแถบ หรือ ผ้าขาวม้า รัศบริเวณโคนแขน หรือ โคนขาให้แน่น จนเลือดหยุดไหล แล้วรีบพาไปหาหมอ โดยให้ผู้ป่วยนอน ไป ยกส่วนที่ เลือดออกให้สูงไว้ แล้วใช้น้ำแข็งวางบริเวณแผล ในการรัดโคนขาหรือแขนเป็นเวลานาน ๆ ส่วน ที่รัดอาจมี อาการเขียวคล้ำมาก ควรผ่อนคลายเชือกหรือสิ่งที่ยึดออกเป็นครั้งคราวทุก ๑๐ หรือ ๑๕ นาที เพื่อให้ มือและเท้า ได้ส่วนที่รัดได้รับเลือดไปหล่อเลี้ยงบ้าง

ค. ถ้าเป็นการตกเลือดภายใน

ให้ผู้ป่วยนอนนิ่ง ๆ ยกเท้าสูง ศีรษะต่ำเล็กน้อย คลุมผ้าให้ร่างกายอบอุ่น ถ้าผู้ป่วยอาเจียนร่วมด้วย ให้ นอนตะแคง เพื่อให้อาเจียนโดยสะดวก ไม่ให้กินน้ำ กินเหล้า กินยา ถ้าผู้ป่วยไม่อาเจียน อาจให้กินน้ำ หรือ น้ำหวานได้บ้าง

การตกเลือดบางชนิด

ก. เลือดกำเดาออก

คือ การที่มีเลือดไหลออกจากช่องจมูกหรือรูจมูก เนื่องจากเส้นเลือดฝอยในช่องจมูกแตก เลือดนั้นอาจ ตกลงไป ในลำคอ ทำให้ปากออกมาเป็นเลือดได้

การปฐมพยาบาล

ให้ผู้ป่วยนั่งหรือนอน เงยหน้าขึ้น ใช้มือบีบจมูกทั้ง ๒ ข้าง หายใจลึกยาวทางปาก วางผ้าชุบน้ำเย็นหรือน้ำเย็น บริเวณหน้าผาก ใบหน้า คอ สันจมูก จนกระทั่งเลือดหยุด

ข. เลือดออกหลังการถอนฟัน

การปฐมพยาบาล

ให้ใช้ผ้าม้วนปลาย หรือผ้าเช็ดหน้าม้วนปลายให้กลมวางตรงเหงือกที่ถอนฟัน กดไว้ให้แน่น อย่างน้อย ๒ นาที ถ้าเลือดออกน้อย อาจอมน้ำแข็งก้อนเล็ก ๆ ไว้

ค. เลือดออกตามไรฟัน

การปฐมพยาบาล

ถ้าเลือดออกเล็กน้อย หลังการแปรงฟัน ใช้น้ำหรือเคี้ยวฟัน เลือดอาจหยุดเองโดยไม่ต้องฉวย

การป้องกัน

1. อย่านวดฟัน แปรงฟันแรงเกินไป ถ้าฟันเปราะแข็งแรง ให้เปลี่ยนเป็นขนแปรงอ่อน
 2. ใช้น้ำมีอุณหภูมิเย็นพอเหมาะ
 3. บ้วนปากบ่อย ๆ ด้วยน้ำหรือน้ำเกลือ
- ถ้าเลือดออกมาก และเป็นบ่อย ๆ ให้ไปหาหมอ

ง. ใจเป็นเลือด

ส่วนใหญ่เกิดจากวัน โรคปอด หรือ หลอดลมอักเสบมาก

การปฐมพยาบาล

ให้ผู้ป่วยนอนนิ่ง ๆ ห้ามพูด ให้กลืนน้ำแข็งก้อนเล็ก ๆ อมเกลือ หรือน้ำตาล หรือ ใช้น้ำแข็งวางบน บริเวณหน้าอก ให้กินยาแก้ไอ พยายามอย่าให้ผู้ป่วยไอหรือจาม ถ้าจำเป็น ก็ควรให้อาหารหรือจามเบา ๆ

จ. อาเจียนเป็นเลือด

มักจะเกิดร่วมกับอุจจาระเป็นเลือด หรือมีสีดำคล้ำด้วย ส่วนใหญ่มักเกิดจากแผลในกระเพาะอาหาร หรือลำไส้

การปฐมพยาบาล

ให้ผู้ป่วยนอนนิ่ง ๆ ห้ามพูด งดอาหาร เครื่องดื่ม น้ำ หรือยาทุกชนิด จนกว่าจะหยุดอาเจียนเป็นเลือด อย่างน้อย 2 - 3 ชั่วโมง วางกระเป๋าน้ำแข็งบริเวณหน้าท้องส่วนบน

การปฐมพยาบาลขนาดแผล

หลักในการปฐมพยาบาลขนาดแผลโดยทั่วไป

ก. ถ้ามีการตกเลือดหรือมีเลือดออก จะต้องห้ามเลือดโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามที่กล่าวมาแล้ว

ข. ถ้ามีอาการช็อคหรือเป็นลม ควรรักษาอาการช็อคหรือเป็นลมก่อน โดยให้ผู้ป่วยนอนศีรษะต่ำ ยก ปลายเท้าให้สูง ขึ้น ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย โดยใช้ผ้าห่มคลุมหรือกระเป๋าน้ำร้อนวาง

ค. ทำความสะอาดบาดแผล ด้วยเครื่องมือเครื่องใช้ น้ำยาชะล้างบาดแผลที่หาได้ง่าย ๆ เช่น น้ำสะอาด กับสบู่ น้ำส้ม น้ำด่างทับทิม ยาแดง เหล้าหรือแอลกอฮอล์ เมื่อชะล้างบาดแผลสะอาดแล้ว ใช้ผ้าหรือสำลีที่ สะอาดปิดแผล ใช้พลาสติกหรือ ใช้ผ้าสะอาดพันไว้ ในกรณีที่บาดแผลสกปรก หรือลึกมาก เช่น ถูกตะปูตำ ถ้าผู้ป่วยไม่ช็อค หรือเป็นลม ควรปล่อยให้เลือดออกบ้าง หรือช่วยบีบให้เลือดออกบ้าง เพื่อจะได้ชะล้างสิ่ง สกปรกหรือสิ่งมีพิษออก แล้วจึงลงมือทำความสะอาดแผลต่อไป

ง. ถ้าเป็นบาดแผลใหญ่ หรือมีการอักเสบมาก ควรให้ส่วนที่เป็นแผลนั้นได้พักอยู่นิ่ง ๆ แล้วรีบพาไปหา หมอ

การปฐมพยาบาลขนาดแผลบางชนิด

ก. บาดแผลไฟลวกน้ำร้อนลวก

1. ถ้าผู้ป่วย ช็อค หรือ เป็นลม ให้รักษาช็อค หรือ เป็นลมก่อน โดยให้ผู้ป่วยนอนศีรษะต่ำ ยกปลายเท้า ให้สูงขึ้น ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย โดยใช้ผ้าห่มคลุม หรือกระเป๋าน้ำร้อนวาง

2. ให้ยาระงับความเจ็บปวด เช่น แอสไพริน เอพิจี

3. ทำแผล โดยใช้กรรไกร หรือ มีด ตัดเสื้อผ้าที่ใส่อยู่ออกทั้งให้หมด อย่าพยายามถอดออก เพราะจะทำให้ เจ็บปวด และแผลอักเสบมากขึ้น แล้วล้างแผลด้วยน้ำสะอาด น้ำด่างทับทิม พอแผลสะอาดแล้ว อาจใช้ยาทา

แผล เช่น น้ำมันถูกไฟไหม้ น้ำมันมะพร้าว น้ำมันมะกอก น้ำมันวาสลิน หรืออาจใช้ไขขาวของไขเปิด หรือไขไก่ก็ได้ เมื่อทาแผลแล้วใช้ผ้าสะอาดปิดแผลไว้ เพื่อป้องกันความสกปรกหรือเชื้อโรค เวลาจะทำแผล อย่าดึงผ้าปิดแผล ออกทันที ควรจะใช้น้ำสะอาด หรือน้ำล้างทับทิมเทราดบนผ้าปิดแผลให้ชุ่ม แล้วทิ้งไว้สักพักก่อน จึงจะดึงผ้า ปิดแผลออกได้ง่าย และ ไม่ทำให้แผลอักเสบมากขึ้น ต่อไปให้ล้างแผลปิดแผลตามวิธีที่กล่าวข้างต้น

4. ถ้ายังไม่เป็นแผล ให้แช่ส่วนที่โดนลวกลงในน้ำเย็นสักครู่ หรือถ้ามีขี้ผึ้งเพรคินโซโลนอยู่ ให้ใช้ขี้ผึ้งนี้ทา บริเวณที่ถูกลวกบาง ๆ

ข. บาดแผลถูก

1. ให้ผู้ป่วยนอนลง ให้ส่วนขาหรือแขนที่ถูกกัดห้อยต่ำกว่าส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย
2. ใช้ผ้า เชือก หรือสายยางรัดเหนือแผล
3. ถ้ามีเลือดออกที่แผล ถ้าไม่มาก อย่าไปห้ามเลือด เพราะเลือดจะได้ช่วยนำพิษออกจากร่างกายได้บ้าง ถ้าเลือด ออกน้อย อาจช่วยบีบนิ้วให้เลือดออกมาบ้าง
4. ล้างแผลด้วยน้ำและสบู่ หรือน้ำยาล้างแผลทั่ว ๆ
5. ถ้ารู้ว่าเป็นงูพิษ หรือไม่แน่ใจว่าจะไรกัด ให้ไปหาหมอ ถ้าจับงูได้ ควรนำไปด้วย

ค. บาดแผลสุนัข (หมา) หรือ แมว กัด

1. บาดแผล ให้แผลแบบเดียวกับบาดแผลทั่วไป และควรใช้เหล้าหรือแอลกอฮอล์แรง ๆ หรือทิงเจอร์ไอโอดีน ทาแผล
2. ให้จับหมาหรือแมวที่กัดขังไว้ดูอาการอย่างน้อย 10 วัน (ให้ข้าวให้น้ำสักวันด้วย) ถ้าสัตว์เป็นโรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคกลัวน้ำ มันจะตายภายใน 10 วัน ให้รีบไปหาหมอ ในกรณีที่ยังจับสัตว์ไม่ได้ และสงสัยว่าเป็นบ้า ให้รีบไป หาหมอ เพื่อรับการฉีดวัคซีน

ง. ถูกแมงป่องต่อย ตะขาบกัด ผึ้ง ต่อ แตน ต่อย

1. ให้รีบเอาเหล็กในออก โดยใช้เข็มหรือด้ายออก ถ้าไหลออกมาพอทำได้ อย่าไปกดหรือนวดย เพราะอาจทำให้ เหล็กในฝังลึกเข้าไปอีก ถ้าเหล็กใน ไม่ไหลออกมาให้เห็นเลย ควรใช้ถูกถูกจนมีรูตรงกลาง หรือจะใช้ของแข็ง อะไรก็ได้ที่มีรูตรงกลาง เช่น ไม้รวกเล็ก ๆ กล้องขานด์ถู เป็นต้น กดตรงกลางบริเวณแผลที่ถูกต่อย เหล็กในอาจ จะออกมาได้
2. ถ้ามีเลือดออกเล็กน้อย ปล่อยให้เลือดออกได้ หรืออาจบีบช่วยให้เลือดออกบ้างได้ อย่าไปห้ามเลือด
3. ใช้ยาหม่อง ยาแดง หรือทิงเจอร์ไอโอดีน หรือขี้ผึ้งเพรคินโซโลน ทาบริเวณแผล
4. ถ้าปวดมาก ให้กินยาแก้ปวด

จ. แผลที่ถูกกรดหรือด่าง

แผลที่ถูกกรดหรือด่าง จะมีอาการปวดแสบปวดร้อนทันที รีบล้างแผลด้วยน้ำสะอาด หรือน้ำเกลือ ทันที และรีบล้างให้เร็วที่สุด แล้วรักษาแผลแบบถูกไฟลวก น้ำร้อนลวก

ฉ. แผลที่ถูกแมงกะพรุนไฟ

ให้ใช้ทรายขัดถูผิวหนัง เพื่อขัดเมือกของแมงกะพรุนไฟออก แล้วใช้น้ำล้างมาก ๆ แล้วรีบรักษาอย่างเดียวกับ ไฟลวก น้ำร้อนลวก

ข. แผลที่ถูกปลาชุก หรือเบ็ดเกี่ยว

สิ่งของที่หักคาอยู่ออก ให้เลืออกบ้างเพื่อชะล้างแผล แล้วชะล้างแผลให้สะอาดด้วย น้ำสะอาดและสบู่ แล้ว ใช้เหล้าหรือแอลกอฮอล์แรง ๆ ทา หรือใช้ยาหม่องทาก็ได้

ข. ผู้ถูกไฟฟ้าช็อต

1. รีบปิดสวิตช์ไฟฟ้าทันที
2. ก่อนที่จะเข้าช่วยผู้ถูกไฟฟ้าช็อต ผู้ที่จะช่วยต้องแน่ใจว่าตัวเองจะต้องไม่ถูกไฟฟ้าช็อตด้วย คือ
ก. จะต้องไม่อยู่ในที่ที่มีน้ำ และตัวผู้ช่วยจะต้องไม่เปียกน้ำ
ข. จะต้องไม่ไปถูกตัวผู้ช่วยด้วยมือของตนเอง
3. ให้ใช้สิ่งที่ไม่เป็นสื่อนำไฟฟ้า เช่น ไม้แห้งเขี่ยตัวผู้ช่วยออกจากสายไฟ หรือเขี่ยสายไฟออกจากตัวผู้ช่วย หรือใช้เก้าอี้ ไม้ หรือของใกล้มือ ขว้างหรือกระแทกหรือปาให้ผู้ช่วยหลุดจากสายไฟ หรือให้สายไฟหลุดออกจากผู้ช่วย
4. เมื่อผู้ช่วยหลุดจากสายไฟแล้ว ถ้าหยุดหายใจ หรือคล้ำชีพจรไม่ได้ ให้ช่วยการหายใจ หรือนวดหัวใจ

การปฐมพยาบาลคนกินยาพิษ

รวมทั้งสารมีพิษ ยาฆ่าแมลง หรือ กินยาเกินขนาด

หลักการปฐมพยาบาล

- ก. ถ้าผู้ป่วยหยุดหายใจ หรือคล้ำชีพจรไม่ได้ ต้องช่วยการหายใจ และนวดหัวใจ
- ข. ในกรณีที่เพิ่งกินยาเกินขนาดเข้าไป ถ้าตามริมฝีปากและลำคอ ไม่มีรอยไหม้ หรือ ไม่มีกลิ่นน้ำมันก๊าด หรือน้ำมันเบนซิน และผู้ป่วยไม่หมดสติ พยายามล้วงคอให้ผู้ป่วยอาเจียนออกมา ถ้าล้วงคอแล้ว ยังไม่อาเจียน อาจใช้น้ำเกลือแก้ ๆ เช่น น้ำปลา หรือ ไข่ดิบกรอก ให้ผู้ป่วยอาเจียน ในกรณีที่ริมฝีปากมีรอยไหม้ มีกลิ่นน้ำมันก๊าด หรือน้ำมันเบนซิน ให้รีบพาไปหาหมอ อย่าล้วงคอผู้ป่วย อย่าทำให้ผู้ป่วยอาเจียนด้วยวิธีใด ๆ
- ค. พยายามตรวจค้นว่าผู้ป่วยได้กินยาหรือรับยาอะไร ชนิดใด เก็บสลากยา ขวดยา หรือภาชนะใส่ยา ถ้าหาได้ นำไปพร้อมกับนำผู้ป่วยไปหาหมอ

การปฐมพยาบาลสิ่งแปลกปลอมเข้าตา หู คอ จมูก

ก. สิ่งแปลกปลอมเข้าตา

อย่าขี้ตา ให้ลืมตาในน้ำสะอาด กระพริบตาถี่ ๆ ถ้ามีผงติดอยู่ ให้จับเปลือกตาบนพับเปลือกตาล่าง หรือจับ เปลือกตาล่างพับบนจนกว่าจะหายเคือง หรืออาจจับเปลือกให้แยกออก ถ้าเห็นผง ใช้ผ้าสะอาดหรือสำลี ม้วน ปลายแหลม ๆ เช็ดออก

ข. สิ่งแปลกปลอมเข้าหู

เอียงหูข้างที่มีอะไรอยู่ลงต่ำ เคาะเบา ๆ บริเวณศีรษะ เพื่อให้สิ่งแปลกปลอมหลุดออกมา ถ้าเป็นมด หรือแมลงเข้าหู ให้ใช้น้ำสะอาดหยอด หรืออาจใช้น้ำมันมะกอก หรือน้ำมันอื่น ๆ หยดก็ได้ ถ้าไม่ดีขึ้น ให้ไปหาหมอ

ค. ของติดคอ

ถ้าเป็นก้างปลาเล็ก ๆ ให้กลืนน้ำหรือข้าวปั้นเป็นก้อน ๆ หรือขนมปังปอนด์ที่นุ่ม ก้างอาจหลุดเองได้ถ้าไม่หลุด ให้ไปหาหมออย่าพยายามไปเขี่ยออก นอกจากจะเห็นได้ชัดเจนจึงรีบหรือดึงออกถ้าเป็นอาหารคำโต ๆ เช่น เนื้อติดคอ ให้เบกผู้ป่วยใส่บ่าแล้วควบล้มแรง ๆ เพื่อให้หลุดออกมา หรืออาจผู้ป่วย บนโต๊ะให้หัวและ คอ ห้อยลงแล้ว ควบล้มแรง ๆ หรือให้ล้วงคอเข้าไปลึก ๆ อาจทำให้หลุดออกได้

ง. สิ่งแปลกปลอมเข้าจมูก

บีบรูจมูกข้างหนึ่ง แล้วสูบน้ำมูกอย่างแรง ของนั้นอาจออกเองได้
อย่าพยายามใช้นิ้วหรือของอะไรแคะออก เพราะของอาจถูกดันลึกเข้าไปถ้าไม่ดีขึ้น ให้ไปหาหมอ

จ. สิ่งแปลกปลอมเข้าไปในกระเพาะอาหาร

ถ้ากลืนวัตถุหรือของที่ไม่มีคม เช่น เศษสตางค์ นกหวีด ของเด็กเล่น เข้าไป ไม่ต้องวิตกอะไร ปล่อยเลย ๆ จะออกมาทางอุจจาระเองถ้ากลืนวัตถุหรือของมีคม เช่น เข็ม ไม้กลัด ตะปู เข้าไป ถ้าไม่มีอาการ เช่น ไม่เจ็บปวด กดไม่เจ็บท้อง ไม่ต้องทำอะไร จะถ่ายออกมาเองพร้อมอุจจาระ ถ้ามีอาการเจ็บปวด กดเจ็บ ให้รีบไปหาหมอ ระหว่างที่มีสิ่งของ อยู่ในท้อง ห้ามกินยาถ่าย จนกว่าสิ่งแปลกปลอมจะออกมาแล้ว

สวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสำหรับพนักงานและการปฐมพยาบาล

1. ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำและส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่พนักงาน

2. สถานที่ก่อสร้างที่มีพนักงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไป จะต้องจัดให้มีปัจจัยในการปฐมพยาบาลดังต่อไปนี้

• สายยางรัดห้ามเลือด	• เอธิลแอลกอฮอล์
• สำลี	• ยาใส่แผล
• ผ้าก๊อซ	• ขาดครกในกระเพาะ
• พลาสเตอร์ยา	• ยาแก้แพ้
• พลาสเตอร์ปิดแผล	• ขาธาคุน้ำแดง
• ผ้าซับปิดตาปราศจากเชื้อ	• ยาแก้ท้องเสีย
• ผ้าพันแผล	• ยาขับลมในท้อง
• เข็มกลัด	• ยาแก้คันคัน
• กรรไกรสแตนเลสปลายมน	• ยาแก้ปวดกล้ามเนื้อ
• ถ้วยล้างตา	• ผงเกลือแร่
• ถ้วยน้ำ	• ยาแก้ปวดศีรษะ ตัวร้อน
• ถุงมือพลาสติกใช้แล้วทิ้ง	• แอมโมเนียหอม
• ถุงขยะพลาสติก	• ยาแก้แผลไฟไหม้น้ำร้อนลวก
• น้ำกลั่นสำหรับล้างตาในกรณีที่มีน้ำไม่ไหล	• ที่ป้ายยา

วิธีการปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอน การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (CPR)

หมายถึง การปฏิบัติเพื่อช่วยชีวิตคนหัวใจหยุดเต้น หรือ คนที่หยุดหายใจอย่างกะทันหันโดยไม่ต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์แต่อย่างใด แต่เพียงใช้แรงมือ กดที่หน้าอก และเป่าลมเข้าปากผู้ป่วย ก็สามารถทำให้หัวใจที่หยุดเต้น สามารถกลับมาเต้นใหม่ได้ เลือดไปเลี้ยงสมองได้ ทำให้เราสามารถช่วยชีวิตคนที่เรารักหรือคนที่เราพบเห็นได้

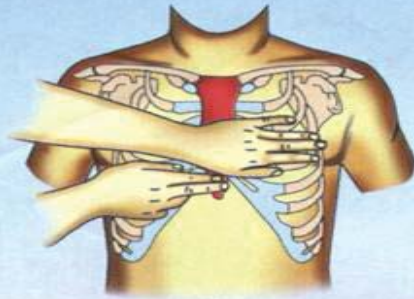
2. จัดให้ผู้ป่วยนอนหงาย
คุณเข้าข้างตัวผู้ป่วยใช้มือหนึ่งประคองศีรษะ อีกมือหนึ่งอ้อมรักแร้มือที่โหล่ พลิกให้ผู้ป่วยนอนหงาย

7. การกดหน้าอก

วางตำแหน่งมือ คุณเข้าข้างตัวผู้ป่วย วางนิ้วชี้และนิ้วกลางบริเวณปลายกระดูกหน้าอก ทางฝ่ามือซ้ายต่อจากนิ้วชี้บนกระดูกหน้าอก เอามือขวาทับมือซ้าย

วิธีกดหน้าอก ผู้ช่วยเหลือเหยียดแขนตรง โน้มตัวตั้งฉากกับหน้าอก ทิ้งน้ำหนักลงบนแขนออกแรงกดที่ฝ่ามือให้หน้าอกยุบลงประมาณ 1.5-2 นิ้ว กดหน้าอกสม่ำเสมอ 15 ครั้ง ใน 10 วินาที โดยนับหนึ่ง...และสอง...และสาม...และสี่...จนครบ 15 ครั้ง สลับกับเป่าปาก 2 ครั้ง นับเป็น 1 รอบ ทำ 4 รอบ ใน 1 นาที (อัตราประมาณ 80 ครั้ง ใน 1 นาที)

8. ตรวจชีพจรและหายใจซ้ำ ทุก 3-4 นาที และให้การช่วยเหลือ

ถ้าไม่มีชีพจรและไม่หายใจ

ช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (CPR)

- ผู้ช่วยเหลือ 1 คน กดหน้าอก 15 ครั้ง เป่าปาก 2 ครั้ง ทำ 4 รอบ ใน 1 นาที
- ผู้ช่วยเหลือ 2 คน กดหน้าอก 5 ครั้ง เป่าปาก 1 ครั้ง
- ตรวจชีพจรและหายใจซ้ำทุก 3-4 นาที

รอจนกว่าจะมีคนมาช่วยหรือหน่วยแพทย์ฉุกเฉินมาถึง

สำหรับผู้ช่วยเหลือ 2 คน คนหนึ่งกดหน้าอก 5 ครั้ง สลับกับคนที่สองเป่าปาก 1 ครั้ง (อัตราประมาณ 60 ครั้ง ใน 1 นาที)

ถ้ามีชิพอร์และไม้ทาสใจ	
ช่วยเป่าปาก 15 ครั้ง ใน 1 นาที ตรวจชีพจรและหายใจ ซ้ำทุก 3-4 นาที	รอจนกว่าจะมีคนมาช่วยหรือ หน่วยแพทย์ฉุกเฉินมาถึง
ถ้ามีชิพอร์และทาสใจเองได้	
เฝ้าดูอาการอย่างใกล้ชิด ตรวจชีพจรและหายใจ ซ้ำทุก 3-4 นาที	รอจนกว่าจะมีคนมาช่วยหรือ หน่วยแพทย์ฉุกเฉินมาถึง

ผู้ช่วยเหลือ

เตรียมข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน

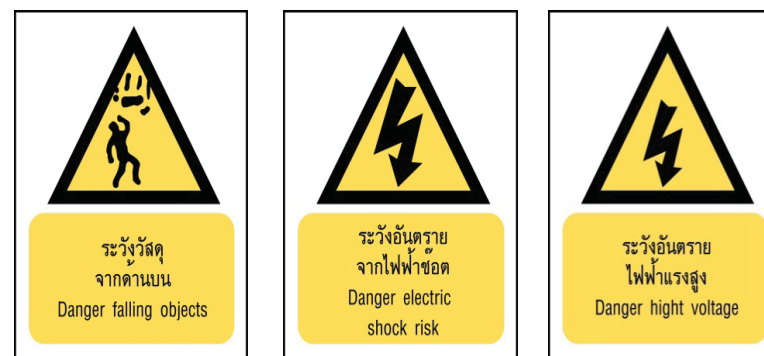
- บริเวณที่ผู้ป่วยถูกพบ เช่น ชื่อถนน เลขที่บ้าน
- เบอร์โทรศัพท์ที่หน่วยแพทย์ฉุกเฉินจะติดต่อกลับ
- สิ่งที่เกิดขึ้น เช่น อุบัติเหตุรถชนกัน โรคหัวใจกำเริบ ฯลฯ
- จำนวนผู้ป่วยที่ต้องการความช่วยเหลือ
- สภาพผู้ป่วยที่พบ
- ความช่วยเหลือที่ถูกให้กับผู้ป่วยแล้ว
- ข้อมูลอาจที่ถูกร้องขอเพิ่มเติม

ป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัย

พื้นฐานในเรื่องของการดูแลความปลอดภัยได้มีการใช้สัญลักษณ์ในรูปแบบของสี มาเป็นตัวแบ่งกลุ่มความปลอดภัย หรืออันตรายที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน

สี / ลักษณะ	ความหมาย	ตัวอย่างการใช้งาน
	เตือน / ระวังมีอันตราย	ระวังไฟฟ้าแรงสูง, ระวังไฟฟ้าช็อต, ระวังวัสดุตกจากด้านบน, ระวังอันตรายจากสารเคมี ฯลฯ
	บังคับให้ต้องปฏิบัติ	ต้องสวมหมวกนิรภัย, ต้องสวมรองเท้ากันภัย, ต้องใช้เข็มขัดและเชือกนิรภัย ฯลฯ
	หยุด / ห้าม	ห้ามสวมรองเท้าแตะ, ห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาต, ห้ามสูบบุหรี่, ห้ามจุดไฟ, ห้ามเดินเครื่องกำลังปฏิบัติงาน ฯลฯ
	แสดงสถานะปลอดภัย	SAFETY FIRST + ปลอดภัยไว้ก่อน, ปฐมพยาบาล, ทางหนีไฟ, ทางออก ฯลฯ

ตัวอย่างป้ายเตือน / ระวังอันตราย

ตัวอย่างป้ายบังคับให้ต้องปฏิบัติ

ตัวอย่างป้ายหยุด / ห้าม

ตัวอย่างป้ายแสดงสถานะปลอดภัย

ประกาศ

เรื่อง การทำกิจกรรม MORNING TALK

เนื่องจากการทำ Morning Talk เป็นกิจกรรมขั้นตอนหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการรณรงค์ให้เกิดการทำงานที่ปลอดภัย และเกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงานทุกคน ทุกระดับภายในโครงการนั้นๆ มีประโยชน์ในการแจ้งข้อปฏิบัติ ข้อห้าม และแนวทางแก้ไขสิ่งทีผิดพลาดที่มีมาในงาน ช่วยกระจายข่าวสาร แจ้งระเบียบอื่นๆของบริษัท ปลุกจิตสำนึกด้านความปลอดภัยให้กับผู้ปฏิบัติงานทุกคน สามารถสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ทำให้ลดความสูญเสียและมีความปลอดภัยในการทำงานตามนโยบายบริษัทที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานนี้มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติงานทุกคนเห็นความสำคัญและตระหนักในเจตนารมณ์ของบริษัท จึงกำหนดแนวทางในการทำ Morning Talk ดังนี้

1. โครงการมีการกำหนดให้มีการจัดทำกิจกรรม Morning Talk ในวันพฤหัสบดี เวลา 07.30 น. โดยใช้เวลาครั้งละประมาณ 10 - 15 นาที
2. ผู้บริหารโครงการและผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่มาทำงานทั้งส่วนสำนักงานและหน่วยงาน ต้องเข้าร่วมในกิจกรรม Morning Talk ทุกครั้ง โดยมีผู้บริหารหัวหน้าโครงการเป็นประธาน หากติดภาระอื่นจะต้องมอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองลงไป ดำเนินการเป็นประธานแทนเป็นครั้งๆ ไป
3. การทำกิจกรรม Morning Talk ควรให้ผู้บริหารโครงการทุกระดับหมุนเวียนกันเป็นผู้บรมให้ความรู้ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยตามความเหมาะสม อีกทั้ง สามารถให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการสนทนาความปลอดภัยก็ได้
4. จัดพื้นที่ที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ร่วมฟังและกำหนดจุดรวมกลุ่มของแต่ละชุดในพื้นที่ให้ชัดเจนโดยให้ผู้บริหารโครงการทั้งหมดอยู่ด้านหน้า ควรใช้โทรโข่งหรือเครื่องขยายเสียงช่วย เพื่อให้ได้ยินชัดเจน
5. เฉพาะงานที่มีลักษณะพิเศษหรือความเสี่ยงสูง เช่น พนักงานขับเครื่องจักรหนัก หรือช่างเชื่อมอาจจัดให้มีการประชุมกลุ่มย่อยต่ออีกประมาณ 5 - 10 นาที เพื่อบอกการปฏิบัติเฉพาะเรื่องก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ โดยทั่วกัน

ประกาศ

เรื่อง กฎระเบียบการใช้บ้านพักคนงาน

1. ห้ามเล่นการพนัน
2. ห้ามดื่มสุราและจำหน่ายยาเสพติด
3. ห้ามบุคคลภายนอกเข้ามาอาศัยโดยไม่ได้รับอนุญาต
4. ห้ามทะเลาะวิวาทหรือก่อความไม่สงบในบ้านพักคนงาน
5. ห้ามนำทรัพย์สินของบริษัทฯ ออกนอกโครงการ
6. ห้ามเข้ามาภายในบริเวณหน่วยงานฯ ในยามวิกาลหรือหลังเวลาทำงานและวันหยุด ยกเว้นจะเข้ามาปฏิบัติงานและได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องแล้ว
7. ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าและการใช้แก๊สสูงลิ้นในลักษณะและสภาพที่ไม่ปลอดภัยรวมถึงการกระทำใดๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตและทรัพย์สินอย่างรุนแรง
8. ห้ามเลี้ยงสัตว์เลี้ยงทุกประเภทที่จะทำให้ภาพพจน์หรือธุรกิจของบริษัทฯ ได้รับผลกระทบภายในบริษัท
9. ผู้พักอาศัยจะต้องรักษาความสะอาดบ้านพักและสถานที่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสม่ำเสมอ
10. การใช้น้ำ ไฟฟ้า จะต้องใช้อย่างประหยัด คำนึงถึงความปลอดภัยและปิดทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งาน
11. เมื่อพบเหตุการณ์หรือมีเหตุฉุกเฉินที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินภายในบริษัท ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของบริษัทฯ หรือ รปภ.ทันที
12. ห้ามเจาะผนังห้องโดยเด็ดขาด
13. ห้ามย้ายห้องพักโดยพลการ
14. ห้ามทำลาย, ทะลุห้องพักเข้าหากันโดยไม่ได้รับอนุญาต
15. ห้ามทิ้งขยะ, เศษอาหาร ในบริเวณที่พัก ให้ทิ้งในที่ที่กำหนดเท่านั้น
16. ห้ามเปิดร้านค้าขายของภายในแคมป์พักโดยเด็ดขาด ต้องได้รับอนุญาตจากผู้จัดการ โครงการก่อน
17. ห้ามส่งเสียงดังรบกวนผู้พักอาศัย เช่น เครื่องเสียง
18. ห้ามคนงานออกจากแคมป์ในยามวิกาลเวลา 24.00 น. ถึงเวลา 04.00 น. (ยกเว้นกรณีได้รับอนุญาตอย่างถูกต้อง)

ประกาศ

เรื่อง ขั้นตอนการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ

อ้างอิงบันทึกการรายงานอุบัติเหตุ (ตามเอกสารแนบ) มีวัตถุประสงค์ว่า เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว ควรให้หัวหน้าผู้ควบคุมงานในจุดที่เกิดเหตุอื่นๆ หรืองานอื่นๆ เช่น วิศวกร หรือ ไฟร์แมน เป็นหัวหน้าในการดำเนินการสอบสวน โดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเป็น เลขานุการในสอบสวน ทั้งนี้เพื่อให้หัวหน้างานอื่นๆ ได้ค้นหาสาเหตุร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และกำหนดวิธีการแก้ไขที่ตรงประเด็น และสามารถปฏิบัติได้จริง พร้อมทั้ง กำหนดผู้รับผิดชอบในการแก้ไข อันจะเป็นการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในลักษณะเดิมซ้ำอีก หรือ ลดโอกาสการเกิดลง หากเป็นกรณีอุบัติเหตุร้ายแรง เช่น รถชน / เครื่องจักรเสียหาย หรือสูญเสียอวัยวะ เสียชีวิต ผู้จัดการ โครงการ หรือ วิศวกร โครงการควรเป็นประธานในการสอบสวน เพื่อหาสาเหตุและการแก้ไขด้วยตนเอง เนื่องจากอาจต้องใช้การจัดการ และการสั่งการในการดำเนินการแก้ไข

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย จะเป็นเลขานุการในการสอบสวนมีหน้าที่จดบันทึก ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ หรือระเบียบ, กฎหมายในที่ประชุมเพื่อประกอบการสั่งการแก้ไขของประธาน จากนั้นนำรายงานสอบสวนอุบัติเหตุเสนอฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างๆ ต่อไป และเป็นผู้ติดตามผลการแก้ไขให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดนั้นๆ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการ

บริษัท วิสวภัทร์ จำกัด
VISAVAPAT CO., LTD.

CT- 08-051

บันทึกรายงานอุบัติเหตุ
(Accident Report)

หน่วยงาน _____ หัวหน้างาน _____ โทรศัพท์ _____
เหตุเกิดวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ เวลา _____
สถานที่ประสบอุบัติเหตุ _____ ผู้เห็นเหตุการณ์ _____

1 รายละเอียดผู้บาดเจ็บ

ชื่อ _____ สกุล _____ อายุ _____ ปี _____ เพศ _____
เลขประจำตัว _____ ตำแหน่ง _____ อายุงาน _____ ปี _____ เดือน _____
ผู้ประสบอุบัติเหตุใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยหรือไม่ _____

2 ผลของอุบัติเหตุ

- ☐ คาย ☐ พิกัดบางส่วน (ไปรละรูป) _____
☐ พิกัดทั้งหมดอย่างถาวร (ไปรละรูป) _____
☐ ส่วนของร่างกายที่ได้รับบาดเจ็บ (ไปรละรูป) _____
☐ ไม่มีการบาดเจ็บ _____ วัน

3 การสูญเสีย

- ☐ ค่ารักษาพยาบาล _____ บาท ☐ หักผลงาน _____ วัน
☐ ค่าซ่อมแซม (เครื่องจักร อุปกรณ์อื่น ๆ) _____ บาท
☐ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ _____ บาท

4 บันทึกรายละเอียดการเกิดอุบัติเหตุ (ให้เขียนภาพประกอบถ้าทำได้)

5 ผลของการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุ

- ☐ การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (ไปรละรูป) _____
☐ สภาพการทำงาน หรือ สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย (ไปรละรูป) _____

6 มาตรการป้องกันแก้ไข

ลงชื่อ _____
(ผู้บันทึก)

บริษัท วิสวภัทร์ จำกัด
VISAVAPAT CO., LTD.

กฎระเบียบข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักร

1. ต้องตรวจสอบสภาพเครื่องจักรก่อนเริ่มปฏิบัติงานทุกวัน
2. ต้องตรวจสอบสภาพพื้นที่ปฏิบัติงาน ก่อนเริ่มปฏิบัติงานทุกครั้ง
3. ต้องสอบถามรายละเอียดงาน รวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติงานกับผู้เกี่ยวข้อง ก่อนเริ่มปฏิบัติงานทุกครั้ง
4. ต้องกั้นรั้วบริเวณปิดกั้น และติดตั้งสัญลักษณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยก่อนเริ่มปฏิบัติงาน
5. ต้องหยุดเครื่องจักรทันที หากพบว่ามีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขต่อไป
6. ต้องแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกครั้ง เมื่อเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับเครื่องจักรในขณะปฏิบัติงาน
7. กรณีปฏิบัติงานใกล้แนวเสาไฟฟ้าแรงสูงต้องอุปกรณ์ฉนวนป้องกัน
8. ห้ามมิให้ โดยสารบนเครื่องจักรโดยเด็ดขาด
9. ห้ามใช้เครื่องจักรที่ชำรุด หรืออยู่ในระหว่างการซ่อมแซม ปฏิบัติงานโดยเด็ดขาด
10. ห้ามปฏิบัติงานเกินความสามารถของเครื่องจักรโดยเด็ดขาด
11. ห้ามหมุนส่วนใดๆของเครื่องจักรข้าม/ผ่านบริเวณที่มีผู้ปฏิบัติงานโดยเด็ดขาด
12. ห้ามผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร ขึ้นปฏิบัติงานแทน โดยเด็ดขาด
13. ห้ามจอดเครื่องจักรในที่ลาดชัน โดยเด็ดขาด หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ให้จัดหาขอนไม้มาหนุนล้อทุกครั้ง
14. การจอดเครื่องจักรต้องจอดในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่ลื่นไถล
15. ห้ามเปิดระบบต่างๆที่มีความร้อนสูง ขณะเครื่องยนต์มีความร้อนโดยเด็ดขาด
16. ห้ามลงจากเครื่องจักรขณะที่เครื่องยนต์ทำงานอยู่โดยเด็ดขาด หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ให้ล็อกระบบความปลอดภัยให้เรียบร้อยก่อนลงจากเครื่องจักรทุกครั้ง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้ยึดถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

กฎระเบียบปฏิบัติของ พนักงานขับทาวเวอร์เครน

เนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน การบาดเจ็บ เสียชีวิต และยังทำให้เสียเวลาในการซ่อมเป็นอันมาก

ดังนั้น ขอให้พนักงานขับทุกคนร่วมมือกันปฏิบัติโดยเคร่งครัดหากละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัตินี้มีโทษเล็กน้อย

1. ก่อนใช้งานจริง ให้ทดสอบการทำงานของระบบต่างๆ ของเครนว่า ทำงานได้ตามปกติหรือไม่ โดยเฉพาะระบบเบรกวินซ์, ลิฟต์สวิทช์ หากมีสิ่งผิดปกติที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้เอง ให้แจ้งหน่วยงานและฝ่ายเครื่องจักรทันที
2. ผู้ให้สัญญาณมือต้องยืนอยู่จุดที่ พนักงานขับมองเห็นชัดเจน ต้องติดต่อดูด้วยวิทยุสื่อสาร
3. ก่อนทำการยก ให้บีบแตรเตือนทุกครั้ง และต้องแน่ใจการผูกมัดสิ่งของที่ทำการยกถูกต้อง ไม่มีโอกาสหลุดร่วง ถ้าไม่มั่นใจให้แจ้งเตือนทันที
4. การยกของต้องยกขึ้นในแนวตั้ง ให้รอกคะของตรงศูนย์กลางของน้ำหนักที่ยก และตรงกับกลางบูมของทาวเวอร์เครน ห้ามการเริ่มหรือหยุดการยก แบบหันที่หันใด หรือขับแบบกระชาก
5. ห้ามยกของหนักเกินความสามารถของทาวเวอร์เครน (OVER LOAD)
6. ขณะกำลังยกของค้างอยู่ห้ามดับไฟ หรือถูกลูกออกจากเบรนนั่งภายในห้องควบคุม
7. ก่อนจะเลิกใช้ทาวเวอร์เครน จะต้องทำการเก็บรอกคะของขึ้นใกล้ห้องบูม ห้ามหิ้ว สลึงยกของติดมาด้วย ปิดสวิทช์ไฟฟ้าเข้าสู่ควบคุม และตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนเลิกงาน
8. ป้องกันมิให้ผู้อื่นเข้ามาอยู่ในรัศมีการยกโดยเฉพาะห้ามอยู่ใต้วัสดุ หรือ อุปกรณ์ขณะกำลังยก
9. ห้ามปฏิบัติงานอาศัยหรือโดยสารไปกับสิ่งของที่ขยักโดยใช้เครน
10. ควรใช้เชือกผูกของหรืออุปกรณ์เพื่อบังคับควบคุมทิศทาง ไม่ให้ของเกิดการหมุน ขณะทำการยกของขึ้นบนที่สูง

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

กฎระเบียบปฏิบัติของ พนักงานขับรถเครนล้อยาง

เนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน การบาดเจ็บ เสียชีวิต และยังทำให้เสียเวลาในการซ่อมเป็นอันมาก

ดังนั้น ขอให้พนักงานขับทุกคนร่วมมือกันปฏิบัติโดยเคร่งครัดหากละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัตินี้มีโทษเล็กน้อย

1. ก่อนจะใช้รถต้องตรวจสอบบริเวณรถและตรวจบำรุงรักษาตามจุดต่างๆของรถให้แน่ใจว่ารถอยู่ในสภาพดีปลอดภัย พร้อมใช้งาน
2. ก่อนสตาร์ทรถ ต้องตรวจให้แน่ใจว่าคันเกียร์อยู่ในตำแหน่งว่างและไม่ได้เข้า พี.ที.โอ. ถ้าไว้ก่อนจะเข้า พี.ที.โอ. ใช้ระบบเครนต้องตรวจเช็คให้แน่ใจแล้วว่าคันควบคุมต่างๆของเครน อยู่ในตำแหน่งว่าง
3. ก่อนจะเดินรถเครน จะต้องทำการเก็บขาเครน และนอนบูมให้เข้าที่ ให้ยึดคะของอยู่ในตำแหน่งที่เก็บ ให้ล็อกป้อมสวิง, ให้ปรับ พี.ที.โอ. ไปอยู่ในตำแหน่งว่าง(ปิด) พร้อมเก็บอุปกรณ์ทุกอย่างให้เข้าที่ให้เรียบร้อยทุกครั้ง
4. ขณะเดินรถให้ระมัดระวังสิ่งกีดขวางด้านบน เช่น สายโทรศัพท์ อุปกรณ์งานก่อสร้างในหน่วยงาน เป็นต้น
5. ก่อนยึดและตั้งขาเครน ต้องสำรวจให้แน่ใจว่าไม่มีคนหรือสิ่งของกีดขวางและให้กดสัญญาณเสียงเตือนทุกครั้งก่อนทำงาน
6. ต้องตั้งเครนในพื้นที่ที่มั่นคงและได้ระดับ หากไม่แน่ใจให้รองขาเครนด้วย แผ่นอลูมิเนียมแผ่นเหล็ก หรือไม้ ฯ
7. ห้ามยกของหนักเกินความสามารถรถเครน (OVER LOAD)
8. ขณะกำลังยกของค้างอยู่ห้ามดับเครื่องหรือถูกลูกออกจากเบรนนั่งภายในห้องควบคุม
9. หากจำเป็นต้องปฏิบัติงานใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงให้รักษาระยะห่างของบูมเครน และลวดสลึงกับสายไฟฟ้าแรงสูงให้อยู่ในระยะที่ปลอดภัย ดังนี้
 - ระยะห่างอย่างน้อย 3 เมตร สายไฟฟ้าแรงสูง 12,000 – 24,000 โวลต์
 - ระยะห่างอย่างน้อย 4 เมตร สายไฟฟ้าแรงสูง 69,000 – 115,000 โวลต์

ต้องหาขนาดมาหุ้มสายไฟฟ้าแรงสูง โดยปรึกษาวิศวกรของหน่วยงานนั้น ให้ติดต่อการไฟฟ้ามาหุ้มจนวนให้

10. ป้องกันมิให้ผู้อื่นเข้ามาอยู่ในรัศมีการยกโดยเฉพาะห้ามอยู่ใต้วัสดุ หรือ อุปกรณ์ขณะกำลังยก
11. ห้ามทิ้งรอกโดยเด็ดขาด โดยไม่มีเหตุผลอันเป็นสมควร
12. ห้ามคนงานเกาะหรือโดยสารไปกับสิ่งของที่ขยักโดยใช้เครน
13. ห้ามใช้พี.ที.โอ. 2 ในการปฏิบัติงานยก
14. ควรใช้เชือกผูกของหรืออุปกรณ์เพื่อบังคับควบคุมทิศทาง ไม่ให้ของเกิดการหมุน ขณะทำการยกของขึ้นบนที่สูง
15. ก่อนจะเลิกใช้รถเครน จะต้องทำการเก็บขาเครน และนอนบูมให้เข้าที่และปลด พี.ที.โอ.
16. ห้ามมิให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนโดยเด็ดขาด เว้นแต่จะได้รับคำสั่งจากวิศวกรโครงการ

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

กฎระเบียบปฏิบัติของ พนักงานขับรถชุด

เนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน การบาดเจ็บ เสียชีวิต และยังทำให้เสียเวลาในการซ่อมเป็นอันมาก

ดังนั้น ขอให้พนักงานขับรถทุกคนร่วมมือกันปฏิบัติโดยเคร่งครัดหากละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัตินี้มีโทษเลิกจ้าง

1. ก่อนที่จะถึงคัน โยคตัวเดินควรตรวจสอบทิศทางของ แทรคแฟรม ถ้า สป้อคเกดท์ อยู่ข้างหน้าคัน โยคตัวเดินจะต้องอยู่ในตำแหน่งตรงกันข้าม
2. จะต้องตรวจสอบ ให้แน่ใจว่าไม่มีบุคคลใดอยู่ในพื้นที่ ก่อนที่จะสวิง หรือถอยหลัง
3. พับเก็บอุปกรณ์การทำงาน ดังรูป โดยให้อยู่สูงจากพื้น 40-50 ซม. ก่อนเดินรถ
4. ในกรณีรถชุดติดหัวไวโบร์ สำหรับดอกซีฟฟลาย จะต้องมีการผูกสลิง ชิดซีฟฟลาย เอาไว้ด้วยทุกครั้ง ที่มีการดอกซีฟฟลาย ทั้งเพื่อป้องกันซีฟฟลายหลุดร่วงลงมา
5. หากจำเป็นจะต้องปฏิบัติงานใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงให้รักษาระยะห่างของบูมรถชุด กับสายไฟแรงสูงให้อยู่ในระยะที่ปลอดภัย ดังนี้
 - ระยะห่างอย่างน้อย 3 เมตร สายไฟฟ้าแรงสูง 12,000 – 24,000 โวลต์
 - ระยะห่างอย่างน้อย 4 เมตร สายไฟฟ้าแรงสูง 69,000 – 115,000 โวลต์

ต้องหาขนาดมาหุ้มสายไฟฟ้าแรงสูง โดยปรึกษาวิศวกรของหน่วยงานนั้น ให้ติดต่อการไฟฟ้ามาหุ้มจนวนให้

6. ก่อนจะใช้เครื่องจักรจะต้องลดอุปกรณ์ การทำงานลงบนพื้นให้เรียบร้อย และจัดคันโยก เซฟตี้ ล็อก ให้อยู่ในตำแหน่งล็อก จากนั้นจึงดับเครื่องยนต์

จึงเข้ามาเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ภาคผนวกที่ 24

เอกสารบันทึกสถิติอุบัติเหตุ

ประจำเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2566 หน่วยงาน : CULTURE THONGLOR

วันที่รายงาน : 31/7/66

จาก : นางสาวจิราภัทร ชูวงศ์

[illegible]

รวมอัตรากำลังพล 84 คน

ผู้รับเหมา 67 คน

ประจำเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2566 หน่วยงาน : CULTURE THONGLOR

วันที่รายงาน : 25/8/66

จาก : นางสาวจิราภักดิ์ ชูวงศ์

[illegible]

รวมอัตรากำลังพล 61 คน

ผู้รับเหมา 58 คน

VISAVAPAT COMPANY LIMITED

ประจำเดือน กันยายน พ.ศ. 2566 หน่วยงาน : Culture Thonglor

วันที่รายงาน : 30 ก.ย. 66

[illegible]

ผู้จัดการโครงการ

ประจำเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566 หน่วยงาน : Culture Thonglor

วันที่รายงาน : 31 ต.ค. 66

[illegible]

ผู้จัดการโครงการ

VISAVAPAT COMPANY LIMITED

ประจำเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 หน่วยงาน : Culture Thonglor

วันที่รายงาน : 30 พ.ย. 66

[illegible]

ผู้จัดการ โครงการ

ประจำเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566 หน่วยงาน : Culture Thonglor

วันที่รายงาน : 31 ธ.ค. 66

[illegible]

ผู้จัดการโครงการ

ภาคผนวกที่ 25

การตรวจสอบสุขภาพ ประจำปี 2566

ตัวอย่างผลการตรวจสุขภาพประจำปี 2566

ภาคผนวกที่ 26

เอกสารกรรมธรรม์ประกันภัย

หนังสือคุ้มครองชั่วคราว

หนังสือคุ้มครองเลขที่ MISC.CN66-0025.(DB)

โครงการ	: โครงการ คัลเจอร์ ทองหล่อ								
บริษัทรับประกันภัย	: <table> <tr> <td>1) บริษัท กรุงเทพพานิชประกันภัย จำกัด (มหาชน)</td><td>40%</td></tr> <tr> <td>2) บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)</td><td>30%</td></tr> <tr> <td>3) บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)</td><td>20%</td></tr> <tr> <td>4) บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน)</td><td>10%</td></tr> </table>	1) บริษัท กรุงเทพพานิชประกันภัย จำกัด (มหาชน)	40%	2) บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)	30%	3) บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)	20%	4) บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน)	10%
1) บริษัท กรุงเทพพานิชประกันภัย จำกัด (มหาชน)	40%								
2) บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)	30%								
3) บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)	20%								
4) บริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน)	10%								
เจ้าของโครงการ	: บริษัท เอดีซี - เจวี 23 จำกัด ในฐานะเจ้าของโครงการหรือผู้ว่าจ้าง และ/หรือ บริษัท ผู้รับเหมาหลัก และ/หรือ บริษัทรับเหมาหลักรายอื่น ๆ และ/หรือ ผู้รับเหมาช่วงทุกราย และ/หรือ ที่ปรึกษาโครงการ และ/หรือ บริษัทที่ปรึกษาโครงการ และ/หรือ ผู้ออกแบบโครงการ และ/หรือ บริษัทผู้ออกแบบโครงการ และ/หรือ ผู้จัดหาหรือผู้จัดส่งวัสดุ อุปกรณ์ก่อสร้าง/ติดตั้ง และ/หรือ ผู้เกี่ยวข้องตามสัญญาว่าจ้าง								
รายละเอียดงาน	: งานก่อสร้างอาคารชุด รวมงานเสาเข็ม งานโครงสร้างต่างๆ งานสถาปัตยกรรมทั้งภายนอกและภายใน งานติดตั้งระบบต่างๆ อาทิเช่น ระบบจอตลอดโนมิตี ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบปรับอากาศ ระบบระบายอากาศ ระบบความปลอดภัย ระบบสุขาภิบาล ระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ บำรุงรักษา บำรุงโครงการ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือระบุในสัญญาระหว่างผู้ว่าจ้างและผู้รับเหมาหลัก รวมถึงผู้รับเหมาช่วงอื่นๆ และงานอื่น ๆ ตามสัญญาว่าจ้าง								
สถานที่ตั้ง	: สุขุมวิท 59 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ด้านซ้าย ระยะห่าง 13 เมตร ด้านขวา ระยะห่าง 8 เมตร ด้านหน้า ระยะห่าง 17 เมตร ด้านหลัง ระยะห่าง 16 เมตร								
ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย	: สิ่งปลูกสร้าง และงานวิศวกรรมโยธา รวมงานเข็มและฐานราก รวมถึงงานติดตั้งเครื่องจักรอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึง ทรัพย์สินอื่นๆ ที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัยในฐานะผู้รักษาทรัพย์ รวมทั้งทรัพย์สินอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานตามสัญญาของผู้เอาประกันภัย ขณะที่อยู่ในบริเวณพื้นที่งานก่อสร้าง และภายในอาณาเขตความคุ้มครองของกรมธรรม์								
ระยะเวลาประกันภัย	: 27 มกราคม 2566 สิ้นสุด 27 มกราคม 2569 (รวมระยะเวลาทดสอบ 4 สัปดาห์ บวก ระยะเวลาบำรุงรักษา 18 เดือน)								
มูลค่างานก่อสร้าง	: 1,099,943,337.00 บาท								

ตามสัญญา

ความคุ้มครอง	: ส่วนที่ 1 – งานตามสัญญาว่าจ้าง (หมวดที่ 1 และ 2 ในกรมธรรม์) คุ้มครองความเสียหายหรือสูญเสียต่อทรัพย์สินที่ เอาประกันภัย อันเกิดจากอุบัติเหตุรวมถึงภัยธรรมชาติและอุบัติเหตุภัยอื่นๆ เช่น ไฟไหม้ ฟ้าผ่า ภัยระเบิด ภัยแผ่นดินไหว ภัยลมพายุ ภัยน้ำท่วม ไฟฟ้าลัดวงจร ความ เสียหายจากน้ำ การพังทลายจากการทรุดตัวของชั้นดิน แผ่นดินถล่ม การถูก โจรกรรม การลักทรัพย์ การชิงทรัพย์ การปล้นทรัพย์ อุบัติเหตุระหว่างการทดลอง / ทดสอบเดินเครื่องจักร ภัยจลาจล นัดหยุดงาน และการกระทำอันมีเจตนาร้าย หรือ จากสาเหตุอื่นๆ ที่มีได้ระบุไว้ในข้อยกเว้นของกรมธรรม์ ตามความเสียหายที่เกิดขึ้น จริงในวงเงิน 1,060,113,337.00 บาท
	- ทรัพย์สินเดิมของผู้ว่าจ้าง Principal Existing Property 39,830,000.00 บาท รวมทุนประกันภัย <u>1,099,943,337.00 บาท</u>
จำกัดความคุ้มครอง	: ภัยน้ำท่วม ภายในวงเงิน 100,000,000.-บาทต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

ส่วนที่ 3 – ความรับผิดชอบบุคคลภายนอก

(หมวดที่ 3 ในกรมธรรม์) ผู้รับประกันภัยจะชดเชยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ในส่วนที่
ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เพราะการละเมิดต่อบุคคลอื่น ดังนี้

1. ทำให้เกิดการบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือเสียชีวิตแก่บุคคลใดๆ โดยอุบัติเหตุ
2. ก่อให้เกิดความสูญเสีย หรือเสียหายแก่ทรัพย์สินอื่นใด โดยอุบัติเหตุ
ซึ่งเกิดขึ้นจากผลโดยตรงของการกระทำ ภายใต้สัญญาที่มีการเอาประกันภัยไว้
ตามกรมธรรม์นี้ และได้บังเกิดขึ้นภายในอาณาเขตความคุ้มครองของกรมธรรม์
และภายในระยะเวลาที่มีการเอาประกันภัยไว้
ภายในวงเงิน 50,000,000.- บาท ต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

ในการพิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทน ผู้รับประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหม
รวมถึงค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

1. ค่าใช้จ่ายทั้งปวง รวมทั้งค่าใช้จ่ายตามกฎหมายที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบ
และต้องจ่ายชดเชยให้แก่บุคคลอื่น
2. ค่าใช้จ่ายทั้งปวง รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดีที่บังเกิดขึ้นด้วยความยินยอม
ของผู้รับประกันภัยเป็นลายลักษณ์อักษรในการดำเนินการต่อสู้คดีกับบุคคลอื่น

ความเสียหายส่วนแรก	: 1. <u>ต่องานสัญญาว่าจ้าง (หมวดที่ 1 และ 2 ในกรมธรรม์)</u> - 10% ของความเสียหาย หรือขั้นต่ำ 100,000.- บาทแรก : จากสาเหตุ แผ่นดินไหว ลมพายุ พายุเฮอริเคน พายุไต้ฝุ่น ภัยไฟไหม้ ภัยฟ้าผ่า ภัย ไฟฟ้าลัดวงจร ภัยลูกเห็บ ภัยระเบิด ภัยจลาจล นัดหยุดงาน การโจรกรรม งานติดตั้งเครื่องจักร ความเสียหายระหว่างการทดสอบการทำงานของ ระบบ (Testing and Commissioning) และความเสียหายระหว่างการ
--------------------	--

บำรุงรักษา (Maintenance Period)

- 50,000.- บาทต่อครั้งและทุกครั้งสำหรับภัยอื่นๆ
- 10% ของความเสียหาย หรือ ขั้นต่ำ 150,000.- บาทแรก:จากสาเหตุภัยเนื่องจากน้ำ
- 10% ของความเสียหาย หรือ ขั้นต่ำ 150,000.- บาทแรก :จากสาเหตุภัยน้ำท่วม
- 10% ของความเสียหาย หรือขั้นต่ำ 100,000.- บาทแรก จากสาเหตุดินทรุด
ดินทลายเลื่อน แผ่นดินถล่ม การพังทลายของดิน
- 10% ของความเสียหาย หรือขั้นต่ำ 100,000.- บาทแรกสาเหตุจากการออกแบบ
ผิดพลาด (Faulty Design)

2. ต่อบุคคลภายนอก (หมวดที่ 3 ในกรมธรรม์)

- 50,000.- บาทแรกเฉพาะความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- ในกรณีที่เป็นการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ไม่มีความรับผิดชอบส่วนแรก

เงื่อนไขเพิ่มเติม

1. ARCHITECTS' SURVEYORS' AND CONSULTING ENGINEERING' FEES
ค่าออกแบบ ค่าสำรวจ และค่าปรึกษาวิศวกรที่เกิดขึ้น โดยผู้เอาประกันภัยและ
ได้รับความยินยอมจากบริษัทประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับงาน
ตามสัญญา ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์จำนวน 50,000,000.- บาท
ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย
2. AUTOMATIC EXTENSION OF INSURANCE PERIOD WITH ADDITIONAL
PREMIUM TO BE AGREED (3 MONTHS) (Subject to term & Rate to be
agreed) การขยายระยะเวลาความคุ้มครองโดยอัตโนมัติให้ 3 เดือน
หลังจากกรมธรรม์สิ้นสุดอายุความคุ้มครอง โดยมีการเก็บเบี้ยเพิ่มตามข้อตกลง
3. AUTOMATIC REINSTATEMENT OF SUM INSURED / REINSTATEMENT
OF SUM INSURED AFTER LOSS
คุ้มครองการคงไว้ซึ่งจำนวนเงินเอาประกันภัย
4. CANCELLATION CLAUSE (30 DAYS)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วย การยกเลิกกรมธรรม์
5. CESSATION OF WORK CLAUSE (90 DAYS)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วย การหยุดงานไม่ว่าจะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดจากสาเหตุ
อื่นนอกเหนือจากภัยที่คุ้มครอง

6. CLAIM PAYMENT ON ACCOUNT การจ่ายค่าสินไหมทดแทนบางส่วน
7. CONSEQUENCE OF FAULTY DESIGN (EXCESS: THE FIRST 10% OF LOSS OR MINIMUM THB. 100,000. - PER EACH AND EVERY LOSS)
กรณีที่มีการออกแบบผิดพลาดและทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น ผู้รับประกันภัยจะคุ้มครองความเสียหายต่องานตามสัญญาในส่วนที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นผลลัพธ์มาจากส่วนที่ออกแบบผิดพลาดนั้น (DE.3) ภายในวงเงิน 50,000,000.- บาทต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย
8. CONSEQUENTIAL LOSS TO THIRD PARTY
คุ้มครองความเสียหายต่อเนื่องของบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากความเสียหายทางกายภาพที่คุ้มครองอยู่ในกรมธรรม์ที่ผู้รับเหมาต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ภายในวงเงิน 20,000,000.- บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย
9. CONTRACTORS/SUB-CONTRACTORS MAINTENANCE PERIOD COVER (12 MONTHS) คุ้มครองถึงผู้รับเหมาหลักและผู้รับช่วงรายย่อยอื่นๆ ในช่วงระยะเวลาการบำรุงรักษา
10. COVER FOR LOSS OR DAMAGE DUE TO STRIKE, RIOT (MR001)
ภัยจลาจลนัดหยุดงาน เป็นการขยายความคุ้มครองให้รวมถึงความเสียหายต่องานตามสัญญาที่เกิดขึ้นจากการจลาจล, นัดหยุดงาน, หรือการลุกฮือของประชาชน
11. COVER FOR INSURED CONTRACT WORKS TAKEN OVER OR PUT INTO SERVICE ขยายความคุ้มครองถึงการเข้าไปใช้พื้นที่ที่ส่งมอบงานหรือการให้บริการในบริเวณพื้นที่นั้น
12. COVER FOR TESTING OF MACHINERY AND INSTALLATION SITE
CLAUSE (4 WEEKS)
13. COVER FOR THIRD PARTY LIABILITY DURING MAINTENANCE PERIOD (18 MONTHS) คุ้มครองถึงความเสียหายต่อบุคคลภายนอกในช่วงระยะเวลาการบำรุงรักษา 18 เดือน
14. CROSS LIABILITY
เงื่อนไขความรับผิดชอบกันระหว่างผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์เงื่อนไขการที่ผู้รับประกันภัยจะไม่ไล่เบี้ยจากผู้ว่าจ้าง, ผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีประกันภัยอยู่ด้วยกัน ภายใต้กรมธรรม์ฉบับเดียวกัน ในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ว่าจ้าง ผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วงรายหนึ่งรายใด

15. DEBRIS REMOVAL (LIMIT THB.50,000,000. - ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)

ผู้รับประกันภัยจะรับผิดชอบค่าขนย้ายซากปรักหักพัง กรณีที่เกิดอุบัติเหตุต่องานตามสัญญาภายในวงเงินไม่เกิน 50,000,000.- บาท ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งและตลอดระยะเวลาประกันภัย

16. ERRORS AND OMISSION

เงื่อนไขว่าด้วยการกระทำผิดพลาดและการละเลยการกระทำตามหน้าที่

17. ESCALATION CLAUSE (120%)

การปรับทุนประกันภัยที่อาจเพิ่มขึ้นเมื่อเริ่มต้นซื้อประกันภัย (เพิ่มให้ 20%)

18. EXPEDITING EXPENSES COST (LIMIT: 20% OF NORMAL REPAIR

COSTS INCLUDING AIR FREIGHT) ค่าใช้จ่ายเร่งด่วนที่เกิดขึ้นสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับงานตามสัญญา ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์โดยจ่ายให้ 20%ของค่าซ่อม รวมถึงค่าขนส่งทางอากาศ

19. EXTENDED MAINTENANCE PERIOD CLAUSE (18 MONTHS)

ให้ความคุ้มครองต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่องานสัญญา ในขณะที่ผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วงเข้าไปดำเนินการซ่อมแซมหรือเก็บงานที่ยังไม่เรียบร้อยในช่วงระยะเวลาบำรุงรักษาภายในเวลา 18 เดือนนับจากวันที่ได้ปฏิบัติงานตามสัญญาแล้วเสร็จ

20. FIRE BRIGADE CHARGE CLAUSE (LIMIT THB.50,000,000. - ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ผจญการดับเพลิง (จำกัดความรับผิดชอบของความเสียหายสูงสุดไม่เกิน 50,000,000.- บาท ต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

21. FIRE EXTINGUISHING EXPENSES CLAUSE (LIMIT THB. 50,000,000. - ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)

ค่าใช้จ่ายในการดับเพลิง (จำกัดความรับผิดชอบของความเสียหายสูงสุดไม่เกิน 50,000,000.- บาท ต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

22. INLAND TRANSIT (LIMIT: THB. 20,000,000.- ANY ONE OCCURRENCE AND IN THE AGGREGATE) (EXCESS: 10% OF LOSS OR MINIMUM THB.50,000.- ANY ONE ACCIDENT)

เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการขนส่งวัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้างภายในวงเงินไม่เกิน 20,000,000.- บาท ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งและตลอดระยะเวลาประกันภัย โดยมีความรับผิดชอบแรกที่ 10% ของความเสียหายหรือขั้นต่ำ 50,000.- บาทต่อเหตุการณ์

23. LOSS NOTIFICATION (45 DAYS)

เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการแจ้งเหตุความเสียหายล่าช้า

24. MIS – DESCRIPTION CLAUSE

เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยความผิดพลาดทางข้อมูลหรือการบรรยายลักษณะธุรกิจผิดพลาด

25. MITIGATION EXPENSES CLAUSE (LIMIT THB. 30,000,000. - ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)

ค่าใช้จ่ายในการบรรเทาความเสียหาย ภายในวงเงินไม่เกิน 30,000,000.- บาท ต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งและตลอดระยะเวลาประกันภัย

26. NOMINATED ADJUSTERS' CLAUSE

เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยรายชื่อบริษัทสำรวจภัยที่ได้รับการแต่งตั้ง

- MC LARENS LINDSEY LTD.

- GATS

- COVER RISKS CO.,LTD.

27. OFFSITE STORAGE CLAUSE (LIMIT : THB. 20,000,000.- ANY ONE

OCCURRENCE AND IN THE AGGREGATE) (EXCESS: 10% OF LOSS OR

MINIMUM THB.50,000.-ANY ONE ACCIDENT) คัดค้านการสูญหาย หรือ

เสียหายของทรัพย์สินของผู้เอาประกันภัย ในขณะที่เก็บทรัพย์สินอยู่ในโกดัง

ชั่วคราวนอกหน่วยงาน (จำกัดความรับผิดไม่เกิน 20,000,000.- บาทต่อครั้งและ

ตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย โดยมีความรับผิดส่วนแรกที่ 10% ของความเสียหาย

หรือขั้นต่ำ 50,000.- บาทต่อเหตุการณ์)

28. PILING FOUNDATION AND RETAINING WALL WORKS

เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการวางเสาเข็มและผนังป้องกัน

29. PILING CONSTRUCTION CLAUSE

ความคุ้มครองงานเข็ม

30. PLANS AND DOCUMENTS (LIMIT: THB. 20,000,000.-ANY ONE OCCURRENCE

AND IN AGGREGATE) เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการจัดทำเอกสารและข้อมูล

จำกัดความรับผิดไม่เกิน 30,000,000.- บาทต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย

31. PRINCIPAL AND CONTRACTOR'S TEMPORARY OFFICE AND OFFICE

EQUIPMENT (LIMIT: THB. 20,000,000.- ANY ONE OCCURRENCE AND

IN AGGREGATE) ให้ความคุ้มครองต่ออุปกรณ์สำนักงานของผู้ว่าจ้างและ

ผู้รับเหมา ภายในวงเงิน 20,000,000.- บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง และตลอด

ระยะเวลาเอาประกันภัย โดยมีความรับผิดส่วนแรกที่ 10% ของความเสียหายหรือ

ขั้นต่ำ 50,000.- บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

32. PRINCIPAL'S EMPLOYEES & REPRESENTATIVES CLAUSE / PRINCIPAL'S

EMPLOYEES NOT CONCERNING WITH THE PROJECT SHALL BE

TREATED AS THIRD PARTY ความเสียหายต่อทรัพย์สินและความบาดเจ็บทาง

ร่างกายต่อลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ว่าจ้างที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

33. PRINCIPAL'S EXISTING PROPERTY INCLUDING MODEL, SALES OFFICE, MOCK-UP ROOM AND HOARDING LOCATED ON OR ADJACENT TO SITE (LIMIT: THB. 39,830,000.- ANY ONE OCCURRENCE AND IN AGGREGATE)) (EXCESS : 10% OF LOSS OR MINIMUM THB. 100,000.- EACH AND EVERY LOSS) เงื่อนไขพิเศษว่าด้วย ทรัพย์สินที่มีอยู่เดิมของผู้ว่าจ้าง รวมถึงโมเดล ห้องตัวอย่าง และป้ายโฆษณา ภายในวงเงิน 39,830,000.- บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง และตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย โดยมีความรับผิดชอบแรกที่ 10% ของความเสียหาย หรือขั้นต่ำ 100,000.- บาทต่อครั้ง และทุกกรณี
34. PUBLIC AUTHORITIES
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยคำสั่งเจ้าพนักงาน
35. SOUND PROPERTY DESTRUCTION CLAUSE
36. SPECIAL CONDITION CONCERNING FIRE FIGHTING FACILITIES (MR112)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันการเกิดเพลิงไหม้
37. SPECIAL CONDITION CONCERNING SAFETY MEASURES WITH RESPECT TO PRECIPITATION, FLOOD AND INUNDATION) (MR110)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการจัดเตรียมมาตรการแผนป้องกันภัยน้ำท่วม
38. SUBROGATION WAIVER CLAUSE
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการสละสิทธิการรับช่วงสิทธิ
39. SUDDEN AND ACCIDENTAL POLLUTION CLAUSE
ความรับผิด อันเนื่องมาจากมลภาวะที่เกิดขึ้นโดยฉับพลัน
40. SUE AND LABOUR CLAUSE (LIMIT THB. 30,000,000.- ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการบรรเทาความเสียหาย (จำกัดจำนวนความรับผิดไม่เกิน 30,000,000.- บาทต่อครั้งและตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย)
41. TEMPORARY PROTECTION CLAUSE (LIMIT THB. 20,000,000.- ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยการป้องกันความเสียหายชั่วคราว (จำกัดจำนวนความรับผิดไม่เกิน 20,000,000.- บาทต่อครั้งและ ตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย)
42. TEMPORARY REPAIR CLAUSE (LIMIT THB. 10,000,000.- ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD)
เงื่อนไขพิเศษว่าด้วย การซ่อมแซมทรัพย์สินชั่วคราว (จำกัดจำนวนความรับผิดไม่เกิน

10,000,000.- บาทต่อครั้งและ ตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย)

43. THAILAND JURISDICTION

เงื่อนไขพิเศษว่าด้วยขอบเขตอำนาจศาลไทย

44. THIRD PARTY LIABILITY IN RESPECT OF EXISTING UNDERGROUND CABLES OR PIPELINES-MR102(LIMIT 20,000,000.- ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD EXCESS. THE FIRST 10% OF LOSS OR MIN.TH.B. 150,000.- PER EACH AND EVERY LOSS)

ขยายความคุ้มครองถึงทรัพย์สินใต้ดินที่มีอยู่เดิม

45. 72 HOURS CLAUSE

ในกรณีที่ความสูญเสียหรือเสียหาย ต่อทรัพย์สินที่เอาประกันภัยอันเนื่องมาจาก ลมพายุ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ภายในเวลาทุก ๆ 72 ชั่วโมง จะคิดความรับผิดชอบ เป็น 1 เหตุการณ์

46. VIBRATION REMOVAL OR WEAKENING OF SUPPORT FOR TOTAL/ PARTIAL COLLAPSE WHICH IMPAIRS STRUCTURAL STABILITY (LIMIT THB.20,000,000.-ANY ONE ACCIDENT AND IN AGGREGATE DURING INSURANCE PERIOD) (EXCESS. THE FIRST 10% OR MINIMUM THB.150,000.- PER EACH AND EVERY LOSS)

ขยายความคุ้มครองถึงการสั่นสะเทือน, การถดถอยถล่ม หรือการอ่อนตัวของ สิ่งถ้ายัน

47. WARRANTY CONCERNING PROTECTION NET OR PLASTIC CANVAS

ข้อรับรองในการติดตั้งตาข่ายหรือพลาสติกเพื่อป้องกัน

48. 50/50 CONCEALED DAMAGE CLAUSE

ข้อยกเว้นพิเศษ

1. Asbestos Exclusion
2. War and Terrorism & Political Exclusion
3. Electronic Data and Internet Exclusion Endorsement
4. Sanction Limitation and Exclusion Endorsement
5. Political and Demonstration or Motive Exclusion
6. Terrorism Exclusion (NMA 2921)
7. War and Terrorism Exclusion
8. Nuclear Energy Risk (NMA 1975)
9. Cyber Loss Limited Exclusion Clause
10. Transmission Line and Distribution Lines Exclusion Clause
11. เอกสารแนบท้ายว่าด้วยข้อยกเว้นภัยโรคติดต่อ (แบบที่ 6)
12. เอกสารแนบท้ายว่าด้วยข้อยกเว้นภัยโรคติดต่อ (แบบที่ 7)

อัตราเบี้ยประกันภัย	:	0.15% ของมูลค่างานก่อสร้างและทรัพย์สินเดิมของผู้ว่าจ้าง 1,099,943,337.00 บาท
เบี้ยประกันภัย	:	1,649,915.00 บาท
อากรแสตมป์	:	6,600.00 บาท
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	:	<u>115,956.05 บาท</u>
เบี้ยประกันภัยรวม	:	<u>1,772,471.05 บาท</u>

ภายใต้ข้อสัญญา ข้อยกเว้น และเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทฯ สำหรับการประกันภัยตามประเภทการประกันภัยที่ระบุไว้ข้างต้นซึ่งบริษัทฯ ให้อยู่ในปัจจุบัน บริษัทฯ ตกลงให้การคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยตามรายการและระยะเวลาดังที่ระบุไว้ข้างต้น หนังสือคุ้มครองนี้ให้ถือว่ายกเลิก เมื่อบริษัทฯ ได้ทำกรมธรรม์ประกันภัย และส่งมอบให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว หนังสือคุ้มครองการเอาประกันภัยชั่วคราวฉบับนี้ใช้บังคับได้ไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ 27 มกราคม 2566

วันทำหนังสือและออกหนังสือฉบับนี้ 27 มกราคม 2566 ณ กรุงเทพมหานคร

ขอแสดงความนับถือ

(สมเกียรติ อิงศ์กุลสุข)

ผู้อำนวยการฝ่ายประกันภัยทางทะเลและเบ็ดเตล็ด